09.02.2017 г. / 17:28:18

Родолюбие

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Ние, като православни българи ще бъдем виновни пред Бога и народа си, ако гледаме безучастно как слугите на сатана бавно и планувано унищожават духовно и физически нашия народ.

Пацифизма, нихилизма, анархизма, атеизма, глобализма, безчувствието или отричането от Бог, род, родина, противенето или изменението на богоустановения ред и йерархия в обществото, Църквата и семейството, промяната на родовата и християнската памет, манипулацията на народната история и православното Предание - всички тези елементи са основни оръжия на юдомасонството в борбата му срещу Бога и родината.

Ето част от определението за пацифизъм: "Пацифистите осъждат всякакво военно действие, **дори освободителните въстания и войни**."

Знака на пацифистите, който трябва да символизира мир,

всъщност представлява древна езическа руна, която е противоположна на руната за мир и означава Чернобог.

На този "Чернобог" усърдно служи един най - активните пацифисти - певеца Джон Ленън. В песента “God” от 1970 г. той ни казва “Не вярвам в Библията, не вярвам в Исус, вярвам в себе си". В друга песен (представи си) Ленън пее: "Представи си, че няма рай... Представи си, че няма държави... И никакви религии също...".

Пацифист в буквален превод означава "миролюбец". Всеки православен човек знае двойното значение на тази дума.

Ето и едни други съвременни пацифисти:

Това е икуменическата конференция организирана от папата "4 - тият световен ден на **молещите се за мир**" Асизи, Италия, 27 Октомври 2011 г. Там са и нашите родни псвдоправославни новостилни еретици.

Тъжното е, че сред някои съвременни православни хора, които правилно изобличават споменатите новостилци и родената от масони етнофилетическа ерес,

започва да се проявява синдрома на протестантизма, който протестирайки срещу беззаконията на папата преминава в още по-големи отстъпления. Разкривайки масонската същност на революционното движение в България и въвличането на църквата в него, те започват да навлизат в една от основните масонски тези - пацифизма. Отричат се зверствата над народа ни и съпротивата срещу агаряните и беззаконния им султан, припявайки на масони историци, които ни промиват съзнанието с някакво "турско присъствие"(по този въпрос вижте още ЩО Е ТОВА "ТУРСКО ПРИСЪСТВИЕ"**).**

На тези хора ясно отговаря един от светите ръководители на народа ни в съпротивата му срещу агаряните. Това е свещеномъченик Симеон Самоковски, чиято памет Православната Църква почита на 3 септември (21 август по православния календар). Той става Самоковски Митрополит в есента на 1734 година. Ето какво е записано в житието му: "Историческата обстановка в това време се характеризира с масирано турско насилие над българското население и особено над българското духовенство...

По това време някъде започва и организирана съпротива срещу турците в Самоковска мирополия. Център на заверата е Долнолозенския манастир "Свети Спас", а ръководител и главен инициатор - митрополит Симеон Самоковски, подкрепян от висши духовници, воглаве с Ипекския сръбски патриарх, под чиято диоцеза в това време е Самоковската митрополия... Около 20 юли 1737 година той е арестуван от турците, митриполитският дом е ограбен и разбит, а свети Симеон, окован и хвърлен в тъмница, където е измъчван 23 дни. Около 18 август Самоковският митрополит, окован във вериги и с железни гюлета на краката, с оскубана брада и

коса, целият в кръв и рани е отведен в София. В същото това време, по заповед на Али паша Кюппрюлюоглу са **обесени около 350 свещеници, монаси и софийски граждани**... Затворен в турските казарми и измъчван в продължение на три дни, бил заведен под бесилото зад църквата "Света София" на 21 август и обесен. Когато го окачили на въжето, се строшило дървото. Втория път се скъсало въжето. Едва на третия митрополитът издъхнал. Тялото му висяло три дни, когато въжето отново се скъсало."

Голям наш светия, воювал срещу безбожните агаряни е **Михаил Българин воин**. М**илиони са знайните и незнайни православни наши сънародници защитавали България и Християнската ни вяра**.

С молитва към тези велики българи и към Бог, Чието Име те са пазили, ние представяме нашата идея "Православни будители".

Благото на родината се състои в съхранение на Православието, неограниченото Самодържавие и Народността. Парламентарната републиканска власт е ръководена от масони, които са марионетки и обслужват интересите на международния еврейски синедрион.

Ние искаме още неприкосновеност на поземлената собственост, оземляването на малоимотните селяни и държавни помощи за закупуване на животни и земеделски машини. За работниците се предвижда облекчаване условията на труд, съкращаване на работния ден, застраховане в случай на злополука. Трябва да се създаде държавна промишлена банка, която да помага на работниците, осигурявайки евтини стоки и услуги. Образованието трябва да е безплатно. Трябва да се внедрят специални мерки за борба с

корупцията и с престъпленията против властта.

Нашият девиз е "Православие, Съмодържавие, Родолюбие".

Ние представляваме православно духовно опълчение срещу срещу делата на жидомасоните, синедриона и техния антихрист.

Като предисловие ще кажем, че споменатото по-долу необходимо отделяне от отровната езическа и развратена социална матрица, в която живеем е ясно заповядано от Господ:

"14. **Не се впрягайте заедно с неверните; защото какво общуване има между правда и беззаконие? Какво общо има между светлина и тъмнина?**

15. Какво съгласие може да има между Христа и Велиара? Или **какво общо има верният с неверния**?
16. Каква прилика между Божия храм и идолите? Защото вие сте храм на живия Бог, както е казал Бог: "ще се поселя в тях и ще ходя между тях; ще им бъда Бог, а те ще бъдат Мой народ".
17. "Затова излезте из средата им и се отделете, казва Господ, и до нечисто се не допирайте, и Аз ще ви приема"; *(2 Кор. 6)*"

Това особено силно важи за нашите крайни времена, когато по-голямата част от хранителните продукти са много вредни за организма и освен това са осквернени, тоест идоложертвени - "осветени" в различни антихристиянски религиозни обреди.

Голямо престъпление срещу собственото ни поколение е да храним децата си с тази отрова и да ги дебилизираме, оставяйки възпитанието им в ръцете на

развратеното, езическо общество и училище.

"Затова излезте из средата им и се отделете" ни е заповядал Господ. Упоритото стоене в света противоречи и на съветите на светите отци и представлява неоправдан риск за нашите и душите на децата ни, за който ще ни се търси сметка.

Никой светия не ни казва да стоим в езическия свят и да чакаме техния "нов световен ред". Напротив. Ето какъв пример ни дават живите съсъди на Светия Дух:

"- **Който служи на Единия, Жив и Истинен Бог, никак няма да се съгласи да живее с идолопоклонници и злодеи**. Затова и аз пожелах по-добре да живея със зверовете в пустинята, отколкото с вас в селищата на грешниците." *15.09 по светския, † 02 септември по православния календар - Св. мъченик Мамант Кесарийски.*

"- Тъй като съм християнин, не мога да живея в града заедно с неверниците и затова отидох в пустинята, защото по-добре е да бъда сред животни, отколкото сред зли хора, врагове на моя Господ Иисус Христос. Имам за пример житието на други християни - на светите отци, които са оставили света и живеят в пустинята, и се старая да им подражавам, доколкото мога." *02.10 по светския, † 19 септември по православния календар - Св. мъченик Зосима Пустинник († нач. IV)*

„Оттогава тя напълно промени живота си: **започна да страни от неверниците - Божиите врагове, гнусеше се от делата им**, гледаше доколкото може да не влиза в разговори с тях и бягаше от всякакви гощавки, увеселения и нечисти светски наслади." *9.10 по светския, †06 октомври по православния календар - Свети апостол Тома*

"Тогава блаженият Мина, като не желаел да гледа това бедствие и почитането на бездушните идоли, оставил воинското си звание и се оттеглил в планините, в пустинни места. Той сметнал, че е по-добре да живее със зверовете, отколкото с хора, които не познават Бога...

- Наистина ли си бил воин, както казват за тебе?- попитал князът.

Светецът отговорил:

- Да, наистина бях воин и служех в този град, но като видях нечестието на хората, прелъстени от бесовете и покланящи се на идолите, а не на Истинския Бог, оставих воинската служба и напуснах града, за да не бъда участник в беззаконието и гибелта на тези хора. До днес се скитах в пустинята, като избягвах да общувам с нечестивите и враговете на моя Бог." *24.11 по светския - †11 ноември по църковния календар Св. великомъченик Мина.*

„Той водел богоугоден и добродетелен живот, но пороците, господстващи в царския двор, го накарали **да се замисли за своето спасение и да остави света**. **Като познал цялата суетност на този свят, който целият лежи в зло, проникнат от убеждението, че в него няма нищо постоянно, нищо вечно и справедливо, а всичко е извратено и изпълнено с неправда, Нил се устремил към тесния, но спасителен път, който води във вечния живот, изпълнен с истинско и неизменно веселие и безконечно блаженство**.“ *25.11 по светския - †12 ноември по църковния календар Св. преподобни Нил Синайски, постник. Св. Иоан Милостиви, патриарх Александрийски. Св. преподобни Нил Мироточиви, Атонски*

„Още от млада възраст той възлюби пустинническото житие и избяга от съжителство с хората, скверняща

душите си чрез плътски страсти.“ *10.11 по светския, †28 октомври по православния календар - Св. преподобни Стефан Саваит*

„Господ благоволи да отдели благочестивия Аврам, Своя избраник, от развратената среда на идолопоклонниците...

- **Спасявай душата си! Не поглеждай назад и никъде не се спирай по тази равнина. Бягай в планината, за да не погинеш!**“ *22.10 по светския, †09 октомври по православния календар - Св. праведен праотец Авраам и неговия племенник Лот. Св. апостол Яков Алфеев - от дванадесетте апостоли.*

"**Ти искаш да продадеш Христа, а той не може ли да те предаде в ръцете на мъчителите демони?..** Сега ми се отварят очите да видя евреина: един човек да ме ругае, да убие баща ми, майка ми, брат ми, дори окото ми да изкара, имам задължение, като християнин да му простя. **Но да ругае Христа - нашия Бог, моята Пресвета, не желая да го виждам.**

Ваша милост как ви дава сърцето да вършите търговия с евреите. Този, който се сдружава с евреите, купува и продава, какво показва? Показва и казва, че добре са направили евреите, щом са убили пророците и всички проповедници и праведници; добре са правили и правят, че ругаят нашия Христос и Пресветата ни Богородица; добре правят, че ни омърсяват и ни пият кръвта." *("Свети свещеномъченик и равноапостолен Козма Етолийски" стр. 96 - 100)*

Относно описаното строго морално православно общество и изкореняването на разврата и езичеството от него също имаме ясни наставления дадени ни

светиите:

„Възлюбени, много пъти съм ви говорил за безбожните еретици и сега ви моля да не се обединявате с тях нито в храна, нито в питие, нито в дружба, нито в любов, защото постъпващият така отчуждава себе си от Христовата Църква.” **(свети Йоан Златоуст,** "*Слово тринадцатое*" *Свети преп. Иосиф Волоцкий* **).**

"Синагогата е по-лоша от всеки бардак, защото служи за убежище не само на разбойници и търгаши, но и на демони, а по-точно не само синагогата но и самите души на юдеите са жилища на демони... Вие, братя мои християни, не се ли преситихте в борбата с юдеите? Знайте едно: този който не се насища в любовта към Христа, той никога няма да се насити и във войната с неговите врагове... " *("Осем слова против юдеите" Свети Йоан Златоуст).*

„От това време в Награн процъфтявало благочестието, възраствало християнското учение, увеличил се броят на монашествуващите, устроили се манастири, във всички съсловия се съхранявало целомъдрието, а верните преуспявали и се усъвършенствали в добродетелите. **Те не разрешавали да живее между тях нито един иноверец: нито елин, нито иудеин, нито еретик.** А самите те, като деца на една майка - Съборната Апостолска Църква, пребъдвали във всяко благочестие и чистота.“ *6.11 по светския, †24 октомври по православния календар - Св. мъченик Арета и пострадалите с него.*

Какво трябва да се прави с беззаконниците и развратителите на обществото ясно ни обяснява свети Иосиф Волоцкий в неговото „**Слово тринадцатое**”: *„Тук са*

събрани свидетелства от светите книги за това, че еретикът и отстъпникът трябва не само да се осъждат, но и да се проклинат, а царете, князете и съдиите трябва да ги пращат на заточение и да ги предават на най-жестоки наказания.”

Не трябва да забравяме как постъпва и светия наш покръстител когато трябва да защити православната спасителна вяра и как Бог го подкрепя: "**Като призовал името Христово**, само с четиридесет и осем души, **които останали предани на християнството,** той потеглил против цялата тълпа; и веднага, щом излязъл от градските врата, явили се пред него и пред тия, които били с него, седем духовни лица и всеки от тях държал в ръка запалена свещ и така вървели пред княза (царя) и пред ония, които били с него. **На тия пък, които били въстанали, се показало, че върху тях пада голямо пламтящо здани**е, а конете на ония, които били с княза, - както се сторило на противниците - изправени на задните нозе, пристъпвали и ги тъпкали с предните. **И нападнал на тях такъв страх, че те не могли да се приготвят нито за отбрана, нито за бягство, но като се прострели на земята, не могли да се помръднат**.

Князът предал на смърт до петдесет и двама души от болярите, които особено бунтували народа против него, а на останалия народ позволил да се разотиде невредим". Така разказва реймският архиепископ Хинкмар в Бертинските анали под 866 г." *Житие на свети равноапостолен цар Борис-Михаил покръстител на българския народ*

СЪ НАМИ БОГЪ.

А) Поради фактическото робство, в което се намираме и продължаващото унищожение на нашия народ и държава, ние считаме за необходимо да **създадем културно-просветна и**

национално-освободителна православна идея, чиято цел е **възстановяване на Българското царство**, **начело с самовластен абсолютен монарх, миропомазан от истинската православна църква** (*за това, къде се е запазило изконното, непроменено от масони и икуменисти православие вижте КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО*).

Това е единствения спасителен път за България. Всякаква друга форма на управление - **конституционна "монархия"**, **република** с **либерално, демократично**, социалистическо, националсоциалистическо, фашистко, комунистическо или подобно управление се явява отстъпление от божествените правила за държавна йерархия и **представлява масонска сатанинска манипулация на обществата**, започнала от буржоазните революции, преминала през кръвопролитните технологични войни и комунистическите метежи и достигнала до съвременния тотално контролиран и измамен изборен модел (вижте и православната позиция относно "демокрацията" - Защо гласуването е грях пред Бога).

Б) Основата на която ще се изгради националното освобождение е пробуждането на Българския православен дух. Тази е причината една от базисните наши дейности да е културно-просветна.

Другата най-важна задача е национално-освободителна борба срещу всички врагове на България, които извършват преднамерен и планувен, духовен и физически геноцид над нацията ни.

А тези слуги на глобалните господари са:

политиците, лъжеисториците, платените медии, лъжепатриотите, бандитските групировки, “бизнесмените”

експлоататори, корумпираните и безотговорни служители, лихваро-банкерската мафия, икуменическия еретическия новостилен висш "клир" на светската "църква". Всички те са участници в **сатанинските юдомасонски ложи**, унищожаващи нашата вяра и дух, покровителстващи партиите, антихристките секти, ереси и езичество, мафията, анархонаркоманските, комунистическите и скинарските банди, западните музикални, футболни и всякакви други разделящи народа субкултури, антиприродните гей общества, сепаратистките организации – ислямски, турски, цигански, сръбски, румънски и т.н. (относно православната позиция към масонството вижте: "ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО ")

В) За да се противопоставим на убийците на нашата нация и за да постигнем двете си основни задачи ние си поставяме цели, които представляват изкристализирала идейна същност на Българщината.Този план се състои от три основни раздела:

- **Първият е изграден на основата на синтезирана единна духовна и историческа традиция на Българския народ**

- **Вторият раздел описва методите и средствата за освобождение на поробената ни родина**

- **Третият чертае пътищата за икономическо, социално, военно възстановяване и осъществяване на националния идеал, а именно обединение на всички Българи и Български земи в единна и мощна Четвърта Българска Православна империя**

За разлика от гърците, които имат своята мегали идея, турците с техния план баязид 2, евреите с техния човеконенавистен ционизъм, сърбите и румънците с техния

експанзивен шовинизъм, ние Българите до този момент нямахме своя изградена национална идея. Тук обаче сме длъжни дебело да подчертаем, че Българското родолюбие няма нищо общо със окупаторските домогвания на нашите съседи и империалистическата политика на т. нар. “Велики сили”. **Чистотата на нашия национален идеал се състои в стремежа за освобождение и обединение на поробените ни земи!**

3. **Първи раздел:**

Единната православна вяра и великата ни история са основните елементи, които ще повдигнат морала и самочувствието на Българина. **Те ще създадат общия дух на нацията и ще я превърнат в единен организъм.** Този път веднъж вече е бил прокарван от свети цар Борис I Михаил и е бил продължен от монаха Паисий.

А) Никога не бива да забравяме, че нашите деди траките първи са приели християнството директно от апостолите. Ние сме просветили най–голямата православна империя – Руската. Българската княгиня Олга първа е въвела там вярата, а възпитавания от нея внук княз Владимир I Велики е покръстил Киевска Рус. Българите дават писмеността и културата на цялото славянство.

Винаги трябва да помним и подвига на хилядите наши знайни и незнайни мъченици, зверски изтезавани и избивани заради името Христово. Ако те бяха предали вярата ни, днес нашето отечество нямаше да го има.

България се е спасила благодарение на Православието. По време на робството нашата книжнина и култура се е съхранила в манастирите и църквите. Образованието на Българчетата е давано в килийните училища към същите тези крепости на християнството.

Духовници са обучавали децата от които е израснала народната интелигенция. Свещениците и православните патриоти са повели Българите към освобождението.

Както тогава така и сега ясно може да се каже: - Без една вяра народът ни никога няма да единен. Православието е обединявало и е съхранило Българите и отново ще ги сплоти и спаси. Именно поради това всеки участник в “Православни будители” трябва да бъде кръстен истински и изповядващ православието християнин. **Само на духовна основа може да се гарантира единството на организацията. Само така ще се изгради и истинска солидарност, вярност и братство в името на Бог и България, в борба със сатанинските орди на юдомасонството, исляма, езичниците и всички секти и ереси извън православието, които убиват Българският дух.**

Народът ни трябва да върне хилядолетната вяра на нашите предци - истинското православие.

Когато Българинът не се занимава само с обреди (отидох на църква, запалих свещ, пречистих се), а започне да живее съобразно православния начин на живот, когато започне да следва Божиите заповеди, не само на думи, но и на дело, то тогава нашия народ ще може нещо да направи. **Ако Българинът не се отвърне от Бога, то и България няма да загине**. Ако владетели на тази държава станат съвестни и православни хора (*по душа и по начин на живот*), то и България ще живее и пребъде (*както е било*). **Ако всеки един от нас в своето семейство, мъж към жена, жена към мъжа, родители към деца, деца към родители, се отнасят с любов и уважение, то България няма да загине. От това именно се боят враговете ни!**

Православието ясно заявява, че евреите, с разпването на Месията и поругаването на Божията воля (*за пореден път*), са отпаднали, като избран народ.

Основен елемент на нашето национално самосъзнание и морални устои трябва да стане осъзнаването на факта, че Богоизбрани след идването на Иисус са хората повярвали в него. С тях Бога сключва Новия си завет.

Именно православните хора, имат духовната сила и Божията защита.

В частта на устава "Вътрешен ред" ще се разгледат основните норми на поведение, които всеки участник в "Православни будители" трябва да следва, особено що се отнася до спазване на православните канони.

Когато говорим за истинска православна вяра обаче, трябва да се има вид, че официалната ни църква е отстъпила от Преданието. Приемайки решенията на Вселенската патриаршия за отмяна на анатемата срещу католиците и влизането в общение с папските еретици и с протестантските сборища, Б"ПЦ" започва участие в едно движение наречено икуменическо, чиято цел е създаване на единната вяра в антихриста. Част от отстъплението е и приемането на еретическия грегориански календар в служението на патриаршията ни.

За подробности по темата, както и за единствената алтернатива на това безумие вижте статиите: Отстъплението от вярата наречено "нов стил" и КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

Б) Друга фундаментална част от общия дух на нацията ни трябва да стане ясната и точна представа за

историята ни, свързваща ни с най-древната цивилизация. Подробно описание на нашата древна история и източниците си ще дадем в отделна брошура, допълнение към програмата на организацията.

Тук ще споменем само отделни основни моменти.

Атила Велики, портрет от неизвестен художник, вероятно XII век

След мирните преговори със Св. Луп (брат на св. Викентий Лерински) пред стените на Троа (Франция), Атила взема светията със себе си в България. Тогава великия владетел е катахизиран от него (изучава вярата - така е било в древността за разлика от сега) и най-вероятно приема православието.

Това обяснява и първото му място в "Именник на българските князе", а също и християнските символи на власт, намерени у неговите наследници от рода Дуло.

Третият син на Атила, чието име е Ернак, е признат от всички големи учени (Бъри, Макуарт, Вернадски, Рънсиман, Мюсе, Артамонов) за една и съща личност с Ирник, от българските анали "Именник на българските князе"!

Историческите извори сочат ясно истината. Един от основните източници за нашата история е споменатия

"Именник на българските князе".

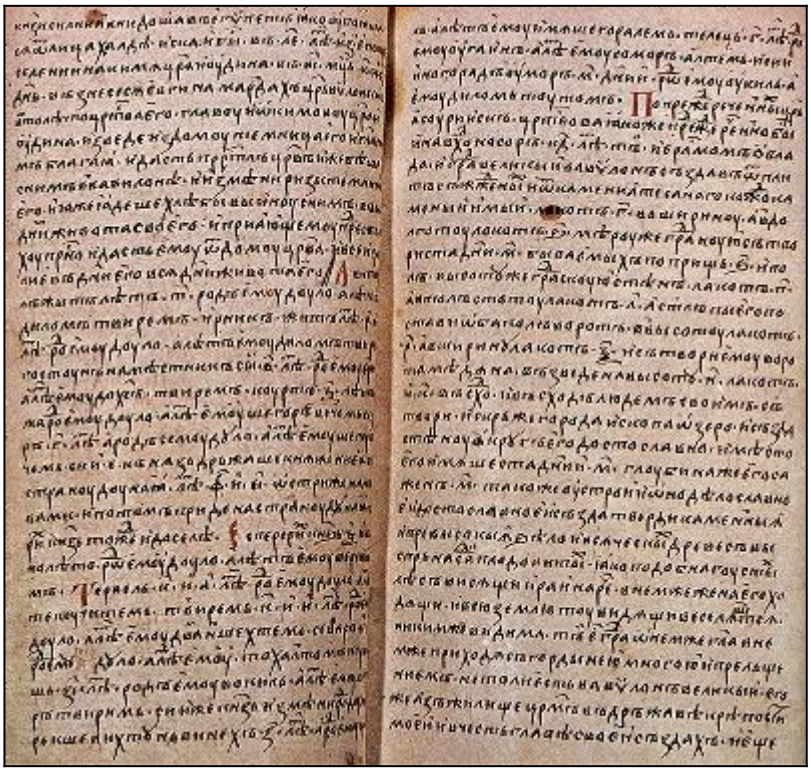

"***Именник на българските князе***"

Изследователите са единодушни, че достигналият до нас текст е препис от старобългарски документ от IX-X век, че първоначално текстът е бил изсечен върху камък, и че се е състоял от две части, като първата е завършвала със съобщението за петимата князе с остригани глави. Втората част обхващала периода от 680 до 767 г. Преписът от X век според тях е направен въз основа на този каменен надпис. **По късните преписи, които са достигнали до нас са от XV и XVI в.*(Христоматия по история на България том 1).***

В този важен исторически документ българските владетели са наречени "КНЯЗЕ".

В никой артефакт или исторически документ, свързан с българите няма да прочете и титлата „хан“. Няма и никакъв исторически извор, в който да се говори за Тангра, който всъщност е Тънръ – езически ТУРСКИ

„бог“!

Неоспоримите археологически находки и писмени източници, изобличаващи фалшификациите на псевдоисториците, юдомасони са множество.

Най-интересното, е че тази титлата княз се появява при славянските владетели на Панония и Великоморавия (*където е била столицата на Атила Велики, показана на картата по-долу)* и е заимствана от нашите владетели, които по своите медальони, пръстени-печати и монети са се титулували канес (княз).

Същите данни ни дават и неоспоримите археологически артефакти.

В намереното съкровище на канес Кубрат в с. Малая Перешчепина, на пръстена-печат на владетеля е изобразен кръст, а в друг елемент намираме Христовия монограм - кръстосани букви Х и Р, отстрани има гравирани буквите α и ω (от думите в Новия завет: „Аз съм Алфа и Омега, начало и край, - казва Господ, Който е, Който е бил и Който иде, Вседържителят.“ Откровението на Йоан 1:8). Професорът от Великотърновския университет Пламен Павлов казва за намереното Кубратово съкровище следното: "Най-интересно е, че съкровището съдържа християнски символи. Самият Кубрат е бил погребан в ковчег, по християнския обряд и този ковчег е обкован със злато. Върху сабята му има кръстен знак... Впечатляваща в находката е патрицианската златна тока, която тежи 450 грама. Тя е византийска изработка и няма аналог в Европа. **Византия**

изключително рядко е давала патрицианска титла - само на високопоставени владетели и само на християни. Тази титла също е инсигния на власт - дава право на един човек да владее част от света от името на византийския император."

Сведения за кръщението на Кубрат **ни дава Йоан от Никиу (CHAPTER CXX. 47.): "Вожда на хуните Кубрат, племенник на Органа, който беше кръстен в града Константинопол, и бил въведен в християнската общност в детството си израснал в императорския дворец. "**

За това събитие сведение ни дава също и патриарх Никифор.

За Кубрат, възстановил към 629 г. (веднага след падането на Персия през 627 от Ираклий) „стара Велика България“, която към 465 г. създава Ирник, третия син на Атила, и която към 566 г. е поробена от тюрките на Истеми, имаме сведения в различни хроники.

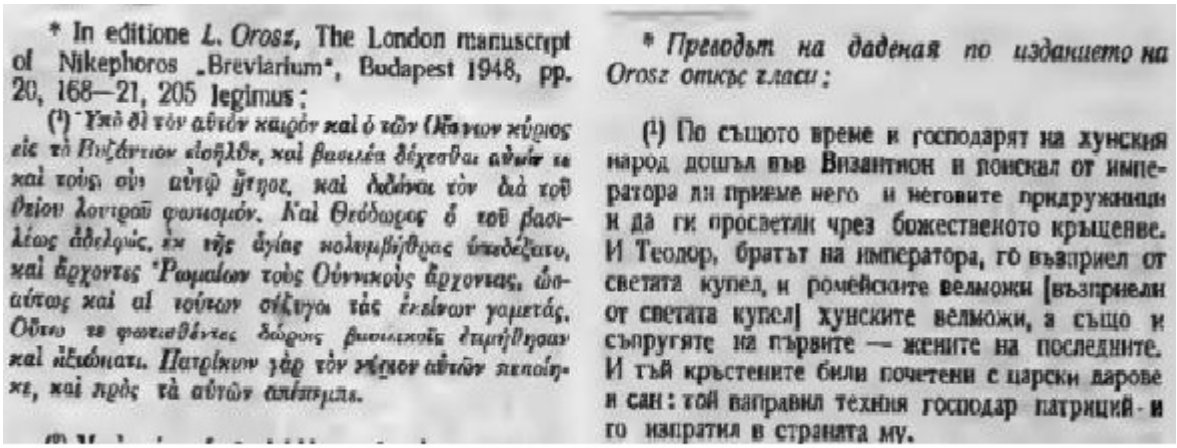

* In editione *L. Orosz*, The London manuscript of Nikephoros „Breviarium“, Budapest 1948, pp. 20, 168—21, 205 legimus:

(1) Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ὁ τῶν Οὔννων κύριος εἰς τὸ Βυζάντιον εἰσῆλθε, καὶ βασιλέα δέχεσθαι αὐτόν τε καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ᾔτησε, καὶ διδόναι τὸν διὰ τοῦ θείου λουτροῦ φωτισμόν. Καὶ Θεόδωρος ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφός, ἐκ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας ὑπεδέξατο, καὶ ἄρχοντες Ῥωμαίων τοὺς Οὐννικοὺς ἄρχοντας, ὡσαύτως καὶ αἱ τούτων σύζυγοι τὰς ἐκείνων γαμετάς. Οὕτω τε φωτισθέντες δώροις βασιλικοῖς ἐτιμήθησαν καὶ ἀξιώματι. Πατρίκιον γὰρ τὸν κύριον αὐτῶν πεποίηκε, καὶ πρὸς τὰ αὐτῶν ἀπέπεμπε.

* *Преводът на даденая по изданието на Orosz откъс гласи:*

(1) По същото време и господарят на хунския народ дошъл във Византион и поискал от императора ли приеме него и неговите придружници и да ги просветли чрез божественото кръщение. И Теодор, братът на императора, го възприел от светата купел, и ромейските велможи [възприели от светата купел] хунските велможи, а също и съпругите на първите — жените на последните. И тъй кръстените били почетени с царски дарове и сан: той направил техния господар патриций и го изпратил в страната му.

Йоан, епископ еретик от гр. Никиу в Египет, е писал своята хроника в началото на VIII в. на гръцки, но по-късно тя е преведена на арабски, откъдето още по-късно е преведена на етиопски. Запазена е на етиопски език. **Очевидно никиуският епископ е бил еретик монотелит, понеже обвинява халкидонското православно вероизповедание**

като причина за арабското нашествие.

В хрониката на Йоан Никиуски, са дадени сведения за Кубрат, които допълват образа му, даден в хрониката на Теофан и "Бревиария" на Никифор от IX век. Именно епископ Йоан дава сведенията, че в младостта си Кубрат е бил кръстен (но в християнска ерес) и отрасъл в обкръжението на император Ираклий.

През 619 г. Орган, чичото на Кубрат, посещава Константинопол и се среща с византийския император Ираклий (610-641). От "Бревиария" (X в.) на Никифор научаваме, че тази визита на „господаря на хунския народ“, е посрещната много пищно в Константинопол. Учените са категорични, че под фразата „господаря на хунския народ“ се има предвид Орган, още повече, че името на Орган директно е упоменато в хрониката от VIII в. на Йоан Никиуски. Орган получава почетния сан патриций и той, заедно с цялото обкръжение на своя господарски род Дуло, приема християнската ерес монотелитство (Никифор). Кубрат присъства на тази среща и също е покръстен (Йоан Никиуски).

Причината за пищното посрещане на Орган в Константинопол е, че той през 619 г. влиза в конфликт с аварите и решава да скъса отношенията си с аварския каган, демонстрирайки про-византийска политика. За Ираклий това е добре дошло. Притиснат от изток от перси и от запад от авари, Ираклий по същото време се е подготвял да избяга от трона, поради безисходица.

Тук е важно да се уточни, кой е император Ираклий и в какво е кръстил българските владетели. Ето какво е записано в древното църковнославянско житие на св. Максим Изповедник: "По това време възникнала ереста на монотелитите, които признавали в нашия Господ Христос само една воля (в противоречие с православието, което утвърждава

две естества и воли обединени в Богочовека Иисус Христос – Божествена и човешка – б.р.)… Защитници и разпространители на монотелитството били отначало Кир, патриарх Александрийски, Сергии Константинополски и дори самият цар Ираклий, когото те увлекли в своята ерес.“

Днес монофизитството, което е близко до монотелитството се е съхранило в еретическите Коптска и Арменска църкви. Друга християнска ерес – несторианство, отрича сливането на Божествената природа с човешката в Христос. Несторий е приемал Христос само за богоносец, а не за Бог.

Много е вероятно, поради приемането на ерес при част от аристокрацията да са се получили междуособици и отслабване на държавата.

Символи на християнска монархическа власт се намират и при приемниците на Кубрат.

177, 81, печат на Тервел

На пръстена-печат на набедения за езически „хан“ Тервел е написано: "**Богородице, помагай на кесаря Тервел**". **На другата му страна е изписан кръст.** В държавната йерархия на Римската империя титлата кесар е била най-високата, с която са били удостоявани средновековните европейски владетели. Кесарят всъщност е и съимператор. Титлата е получавана само и единствено от християнски владетели, а цар Тервел явно е бил християнин (има вероятност да е бил еретик монотелит, каквито са били и баща му и дядо му, както се доказа от неопровержимата археология).

Не е само това!
Популярността на канес юбиги Тервел сред хронистите на

християнска Европа е много голяма. Още в края на XV век за него пише един от най-важните представители на италианската историография - Марк Антонио Сабелико: „Както се говорело, първият български крал кръстител е Требелиус...” Европейските автори отделят на Тервел достойно внимание, наричат го „спасител на Европа”, защото с българската войска спира арабската инвазия на Стария континент и спасява Източната Римска империя от ислямизация.

На 15 август 718 година „трижди великият” владетел на българите кесарят цар Тервел спасява Константинопол, Източната Римска империя и християнска Европа, на която оттогава се смята за съпокровител. Християнският свят с дълбока признателност увековечава святото дело на българския цар. Има три български извора, които говорят за живота и делата на каназ (княз) Тервел – История славянобългарска на Паисий Хилендарски, История на йеромонах Спиридон и т.нар. Зографска българска история. Като нарича княз Тервел един от най-великите българи и най-достоен след цар Борис I, Паисий Хилендарски пише: „Крал Тривелия (Тервел) и светият цар Йоан-Михаил (Борис I) били... храбри и силни в царското си благополучие. И други девет царе били непобедими на война и в тежки и усилни времена по Божия воля освобождавали своя български народ от голямо угнетение и пленение на други народи и царства...”

Княз Тервел изгражда манастир край град Охрид при „чичовците си”, в който се оттегля от светския живот и се замонашва под името Теоктист. И в трите извора повествованията са идентични, но най-пълен е разказът на Спиридон Габровски. По негово време мощите на княз Тервел са се намирали в същия манастир. Съдейки от писанията на съвременниците цар Борис I е легитимирал християнството като официална религия в България, но то е прието от

основната част от българите много по-рано. По времето на княз Тервел българите са били в голямата си част християни, но много от тях са били еретици - монотелити. В „История на халифите”, писана от арменски монах, както и в книгата от началото на XVII век „Царството на славяните” на хърватина от Дубровник Мавро Орбини, също се откриват данни за християнската принадлежност на Тервел.

В намерени досега изображения княз Тервел е представен като кесар и цар с християнски символи. На негов печат, открит през 1972 година, е гравиран надпис: „Богородице, пази кесаря Тервел”. През XVIII и XIX век известни български зографи от прочутата Самоковска художествена школа са изобразили лика на свети Тривелий Теоктист цар български в множество български църкви и манастири на Балканите. На много от стенописите князът е изобразен с монашеското одеяние на Теоктист, като например в Зографския манастир, Рилския манастир, Троянския манастир, Преображенския манастир, Бельова църква в Самоков, църквата "Въведение Богородично" в Панагюрище, манастира "Свети Спас", край с. Лозен, църквата в Старо село, църквата в село Дрен и др.

Друга фрапираща манипулация на историята ни е гаврата с паметта на т. нар „хан“ Омуртаг, който е набеден за зъл езичник, избивал безмилостно славяни християни. Каква е изненадата ни обаче, когато погледнем отново печата на владетеля – символа на неговата власт. **Върху изображението е изписано от страната на християнския жезъл Канес, върху главата юбиги, а от към десницата със златни букви е изписано Омортаг: CANES VBHГI ОМОРТАГ. Както се вижда няма „хан“, а има канес, който държи владетелски жезъл с християнски кръст и носи християнска корона.**

Наскоро на нашата общественост бе предоставена изключително ценна находка.

Открита в Добруджа и датирана VII в., тя бе определяна от международните специалисти, като монета на неизвестно германско племе (**UNCERTAIN GERMANIC TRIBES - AV Solidus (18mm, 4.21 g, 1h))**?!

Нашият експерт Митко Станков, който **е консултант на някои от европейските аукционни къщи (напр. Auktionshaus Hans Dieter Rauch)** и живее във Виена, опроверга тази теза излагайки силни доказателства. Като първи аргумент той изтъква неопровержимия исторически факт, че през VII век в Добруджа **няма германски племена**. **Областта е населявана от българи и от т. нар. славяни, които са всъщност част от същия скитски тракийски народ.** Втория аргумент е, че на реверса (опакото) на монетата ясно се четат буквите **CAN** и V. На известния златен медальон на друг наш владетел - канес (княз) Омуртаг има идентичен надпис с титлата на владетеля - **CAN**ES.

Много е важно да се отбележи, че паричната единица сечена от канес Исперих, показва ясно християнската вяра на владетеля (може би еретическа). Реверса на златния солид изобразява в средата кръст, от двете страни на който стоят две стилизирани човешки фигури, облечени в тоги, всяка държи **владетелски християнски жезъл завършващ с кръст и има християнска корона с кръст**.

Тук изобщо няма да се спираме на басните писани от "историците" масони, че в този период "пра" българите били диви тюркски орди, които нямали пари, а осъществявали натурално разменно стопанство. Между другото никой народ не нарича древните си предци с представката "пра"! Няма

"пра"руси, "пра"англичани, "пра"немци. Има народи, които изследват и величаят своята история и владетелите си. Само ние ги принизяваме!

Например в друг древен документ - "Български апокрифен летопис" от XI в., предводителя на българите е наречен Исперих и Испор. **Княз** Исперих е назован и в споменатия **"Именникът на българските владетели". Паисий го нарича "благополучен крал Батоя". Няма никъде "Аспарух" или "хан"!**

Плитките лъжи на платените ни "историци" се опровергават ясно и от строежите осъществени от нашите предци в този период. Ето какво се казва в същия този "Български апокрифен летопис" : *„Онь (Испор цар) създа в Плюска град...“*. Тези уж диви варвари-езичници от Азия, които живеят на конете си и спят в юрти изведнъж създиждат своята столица Плиска с 2,5 метра широки, правилни, каменни стени. Каменни са и цитаделата в центъра му, големия владетелски дворец и **ХРИСТИЯНСКАТА БАЗИЛИКА**. Имало е голямо водохранилище, водопровод и канализация (неща непознати в много от градовете на тогавашна "цивилизована" Европа, в които векове наред са вилнели чума и други зарази).

Много хора ще се запитат, след като християнството е било разпространено сред нашите предци и техните владетели толкова рано, тогава какво е сторил княз Борис I Михаил? Истината е част от народа и

аристокрацията се връщат през годините към езичеството или възприемат еретически учения.

В подкрепа на това твърдение идва и едно сведение от Зонара, в което се казва, че българите са част от Ромейската държава.

Τὸ δὲ τῶν Βουλγάρων ἔθνος εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς χώρας τὰς πέραν τοῦ Ἴστρου γενόμενον ταύταις ἀκρατῶς ἐλυμαίνετο.

,,Българите бяха народ от Ромейската държава и от появата си мърсяха териториите отвъд Дунава." - Превод Никола Чолаков.

От следващата страница на Зонара можем да разберем с какво българите са „мърсели" . Следващата глава е озаглавена „СИНОДА СРЕЩУ МОНОТЕЛИТИТЕ" и подзаглавие „БЪЛГАРИ."

SYNODVS CONTRA MONOTHELITAS. BVLGARI. 227

ἐκστρατεύει τοίνυν κατ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατὰ 11
γῆν τε καὶ θάλασσαν, στόλον πολὺν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰσαγαγὼν
εἰς τὸν Δάνουβιν. οἱ δὲ βάρβαροι τὴν τῶν Ῥωμαίων ἰδόντες 12 B

Създаването на Исперихова България най-вероятно е в резултат на РЕЛИГИОЗНА ВОЙНА. БИТКАТА ПРИ ОНГЪЛА СЕ СЪСТОИ В МОМЕНТ, КОГАТО В КОНСТАНТИНОПОЛ Е СВИКАН VI-ТИЯ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР (680-681 гг.), КОЙТО ОСЪЖДА МОНОТЕЛИТСТВОТО – ЕРЕСТА КОЯТО В ТОЗИ МОМЕНТ ИЗПОВЯДВА ЧАСТ ОТ БЪЛГАРСКАТА АРИСТОКРАЦИЯ И НАРОД.

Монотелитите са еретици, които явно са успели да заблудят част от сънародниците ни.

Ересите и езичеството, като дяволски идеологии, създават разцепление и междуособици сред българите (ситуация идентична с положението преди робството и СЪС СЕГАШНОТО ПЛАЧЕВНО СЪСТОЯНИЕ НА НАРОДА НИ). За да спре опасното разделение и отслабването на държавата, да сплоти народа и да укрепи властта си, княз Борис налага единната и единствено правилно славещата Бога вяра - православната! (за съжаление не така се случва преди турското нашествие, когато антисоциалната, антисемейна, антиармейска, антидържавна, антицарска и антибожествена секта на бого(не)милити отслабва обществото, отблъсква защитата на Светия Божи Дух от България и я хвърля в ръцете на други, подобни на тях еретици - мюсюлманите. Не случайно богомилските общности скоро след завладяването стават помашки - най-големи те са били в Родопите и в Босна. **Днес положението е още по - трагично, защото наред с атеизма, източните култове, езичеството, сектите, ересите и субкултурите душите ни крадат и псевдоправославните новостилни еретици, водени от покатоличени "патриарх" и "митрополити" масони бизнесмени**.

Свети цар Борис I Михаил. Стенопис на манастира "Свети Архангели" (Свети Наум), на Охридското езеро. Ктитор на манастира е Борис I

Бунта на част от болярите срещу Борис I е опит за дестабилизация на държавата от подобни деструктивни, сатанински, еретически елементи.

С Божията помощ, миропомазания православен монарх успява да възстанови реда и спокойствието. **Самите събития са силно преувеличени и манипулирани от съвременните наследници на еретиците - масоните богоборци "историци" и "клира" на държавната новостилна ерес.**

Ето и истината:

Д-р Константин Иречек (1854-1918), който е автор на знаменитата "История на българите", пише този "капитален за времето си" (Васил Златарски) труд, **когато е бил на около 20 години, завършващ студент в Пражкия университет.** Това е **първото** важно съчинение на чешкия "учен", който впоследствие е призван да се превърне в митична фигура за целия български род. В своята "История" Иречек **никъде не казва, че са били избити 52 рода.** Неговият израз, с който преразказва събитието, гласи буквално:

"***Борис заповядал да накажат със смърт разбунтувалите се боляри с техните жени и деца, всичко 52 души; цели родове били изтребени чрез тая постъпка, недостойна за един новообърнат християнин.***"

Преразказът на Иречек е неверен. Той правилно пише, че болярите-бунтовници били наказани със смърт, но откъде е взел израза "с техните жени и деца", който отсъства в изворите?

Правилно пише, че убитите са "всичко 52 души", но **негово творение е** яркият драматичен образ "цели родове били изтребени", който остава в съзнанието на читателя. От пражкия студент ли тръгва всичко?

Онези, които са се занимавали с българска история преди Иречек, не познават "избиване на родовете".

Юрий Венелин ("Критически изследвания за историята на българите", 1849):

> "***... успял да прогони бунтовниците. При това били хванати множество боляри. От тях 52 души били наказани със смърт...***"

Добри Войников ("Кратка българска история", 1861):

> "***Тогава всякой се почуди на необикновената царева сила, с която можа да смири бунта. На другия ден 52 души боляри бидоха изловени и смъртно наказани; тоя пример подействува на народа...***"

След всичко написано до тук може да обобщим, че нашата история е подменена и принизена. Високо културен християнски народ, аристокрация и владетели са обърнати на диви езически орди. Целта на юдомасоните е да свържат корените и вярата ни с Азия и с турците, да ни изкарат пришълци (мигранти) по нашите собствени земи и да ни подготвят по – лесно да приемем новото ислямското нашествие и сатанинската му вяра. Те вече вкараха първите орди башибозук сред нас.

За разлика от сегашното нашествие на другородци, които целят да ни заробят, в други времена по нашите земи са се връщали освободители на поробените си събратя.

Освен Хуните много други народи се връщат в различни векове отново в своя фатерланд. Има записани в изворите походи от Скандинавия, Панония, северна Скития, Дакия, Галия и т.н.

Документиран е поход в Тракия през III в. преди Христа на галските келтски князе братята Болг и Брен. **Много историци казват, че съвременното ни име е възприето от именно от владетеля Болг.**

Навлизането на владетеля канес Исперих в Мизия и съюза със сънародниците му, живеещи там също такова завръщане в земите на предците.

Сведения за това кой е живял по долното течение на Дунава и КАКВА ВЯРА Е ИМАЛ ни дава и Созомен в "Църковна история" - 5 в. Той съобщава, че около 390 г. живеещите покрай Дунав хуни обожавали Теотим, владиката на Томи. ..." По това време църквата в Томи и в останала Скития се управлявала от Теотим Скит, мъж възпитан в любов към мъдростта. Варварите хуни около Истър, като се възхищавали от неговата добродетел, го наричали ромейски бог, защото чрез него те се запознали с вярата."

Но да се върнем към родоначалника на Дуло:

Един от най-подробните изследователи на Атила и неговите поданици е Приск Панийски. Той взема непосредствено участие в редица посолства на Източната римска империя на север при великия владетел. От него научаваме подробности за намирането на древния и „свещен“ скитски меч, „битката на народите” – Каталунската битка, както и за погребението на Атила. При прочитане на достигналото до нас „Сказание на Приск Панийски” в превод от С. Дестунис от 1861 г., прави впечатление, че **Приск по отношение на Атила и неговия**

народ, използвал три наименования: „хуни”, „варвари” и „скити”, като последното се среща най-често.

Приск е използвал твърде много, около 11 пъти, термина Скития, като земя и провинция. Терминология характерна за Древна Елада, Римската империя и нейната наследничка – Източната римска империя (Византия).

Той бил силно впечатлен от Атила. За християнско смирение и аскетизъм говорят доста подробности описани от автора. Например по време на пир, дрехите на владетеля били обикновени, елегантни и чисти. На другите се сервирало в сребърни съдове и чаши, а пред него имало само дървени съдове. Докато останалите се кичели със злато и скъпоценности по дрехите и сбруята на коня по скитски обичай, при него липсвали.

На Приск му направило определено впечатление, че се сблъсквал с проявите на един народ с традиции, песни, ритуали, закони, възпитание и собствен език. В описанията си, като титла на Атила той използвал словосъчетанието „скитски цар”.

В „Анонимен латински хронограф” от 334 г. е било също отразено, че в земите на Скития са обитавали българите. Там още е записано *“ZIEZI EX QUO VULGARES“ – ЗИЕЗИ, ОТ КОЙТО ПРОИЗЛИЗАТ БЪЛГАРИТЕ*. Зиези е наш баща и внук на праотеца Ной.

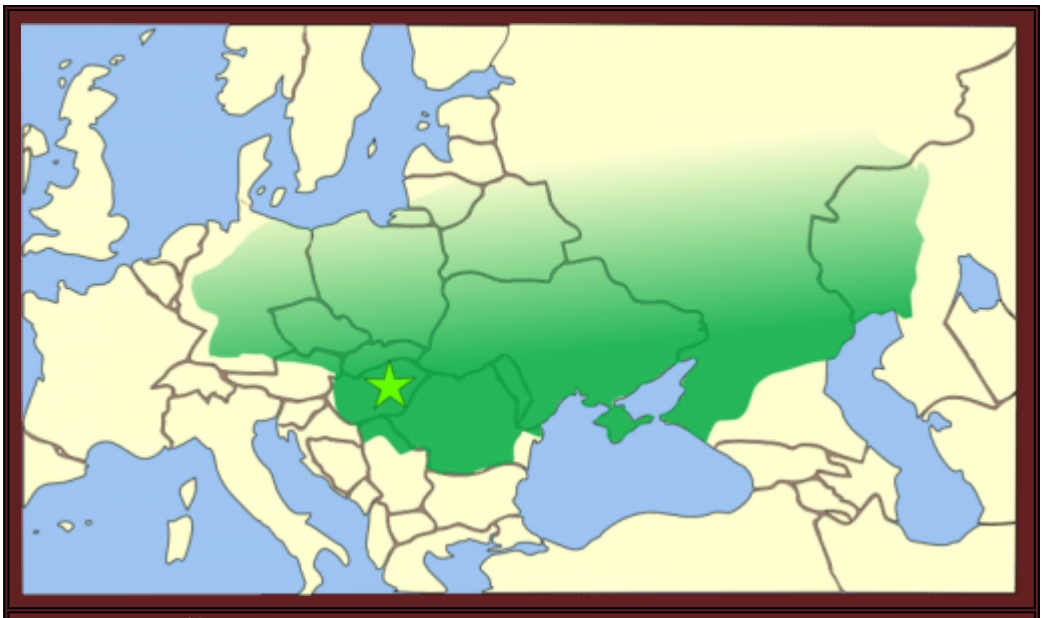

Европейската част от Българската империя на Атила Велики

На картата е показана Европейската част от Българската империя на Атила Велики. Азиатската е стигала до Северния океан, Китай, Япония и Афганистан – това е територия на ДРЕВНИТЕ СЕВЕРНИ ТРАКИ - СКИТИТЕ, НАРИЧАНИ ХУНИ (от китайското “хун-ну” - “чужденци“), А ПО-КЪСНО СЛАВЯНИ.

ТАЗИ ОГРОМНА ТЕРИТОРИЯ И ДО ДНЕС Е НАСЕЛЯВАНА ОТ ТЯХ!

Срещу тези велики и древни войни, наши предци, Китай построява великата си стена, както това ясно е записано в техните извори. Китайците са историческите първооткриватели на хуните в чийто хроники се срещат данни за тях от XX в. пр.Хр до VII в. сл.Хр. с названието “хун-ну” - “чужденци“, идващи от север, с враждебно поведение спрямо “Поднебесната империя” (Китай), заради които била изградена прочутата “Китайска стена”.

Св. благоверен княз Александър Невски

Връзката между тези земи и народите им доста символично се вижда и в имената на старите български столици - Плиска и Преслав. Например забележете къде се е родил светия руски княз Александър Невски, както е записано в древното му житие: "Светият благоверен княз Александър Ярославич се родил на 30 май 1219 г. в град **ПЕРЕЯСЛАВЛ**". Града е наричан в древността и **ПЕРЕСЛАВЛ**, като днес се казва **Переславл Залески**. Основан е от княз Юрий Долгорукий през 1152 г. Има и друг стар руски град с подобно име – **ПЕРЕЯСЛАВЛ РЯЗАНСКИ**, който днес се нарича Рязан.

В Русия има и друг древен град, наречен при създаването си **ПЛИСКОВА (на старославянски Плѣсковъ) - Това е днешния Псков**.

В ПЛИСКОВА СЕ РАЖДА КНЯГИНЯ ОЛГА, БЪДЕЩАТА РАВНОАПОСТОЛНА СВЕТИЦА, КОЯТО ЗАПОЧВА

ПРОСВЕЩАВАНЕТО НА РУСИЯ С ХРИСТИЯНСКАТА ВЯРА! Тя става съпруга на Киевския и Новгородски княз Игор, като го очарова със своята красота, ум, душевна чистота и целомъдрие (мъдрост на девица).

Ето какво е записано в житието и‘: „Княз Игор възмъжал и започнал да се увлича по лова. Веднъж, докато ловувал в околностите на Новгород, той се отдалечил. Преследвайки някакво животно около село Вибутско, видял отвъд реката място, удобно за лов, но не можел да отиде там, понеже нямал лодка. След малко забелязал, че се приближава един юноша с лодка. Извикал го и му заповядал да го прекара на другия бряг. Докато прекосявали реката, Игор, като се вгледал по-внимателно в лицето на гребеца, видял, че не е момче, а девойка. Това била блажената Олга, която се отличавала с красотата си. Хубостта ранила сърцето му и в него се разгоряла похот. Започнал да я увещава за нечисто плътско общение. Като отгатнала помислите на разпаления от страст Игор, тя го прекъснала и като мъдър старец взела да го увещава:

- Защо се вълнуваш, княже, защо замисляш невъзможното? Думите разкриват безсрамното ти желание да се поругаеш с мен, да не бъде! Не искам и да слушам подобни неща! Чуй ме, моля те, остави тези нелепи и позорни мисли, от които трябва да се срамуваш: опомни се и не забравяй, че си княз. Като управник и съдия, князът трябва да дава на другите светъл пример за добри дела. А ти искаш да извършиш такова беззаконие?! Ако ти, победен от нечиста похот, вършиш злодейства, как ще възпираш другите и ще съдиш справедливо поданиците си? Не се поддавай на подобно безсрамно желание, от което честните хора се гнусят. Макар че си княз, хората могат да те възненавидят за това и да те осмеят позорно. Знай, че макар да съм тук сама и безсилна в сравнение с теб, няма да ме надвиеш. Но даже да успееш да ме

надвиеш, дълбоките води на реката ще ме защитят. По-добре да умра чиста, като се погреба в реката, отколкото да бъде поругано девството ми.

Св. равноапостолна княгиня Олга. Фреска от Московския Кремъл - Архангелски събор. XVII в.

Думите на блажената Олга, изпълнени с целомъдрие, вразумили Игор и го накарали да се засрами. Той мълчал, не знаел какво да отговори. Така те прекосили реката и се разделили. Князът бил удивен, че младата девойка е тъй разумна и целомъдрена...

Скоро след тази случка княз Игор заедно с чичо си Олег се отправил за Киев с намерението да се премести там, което и било сторено. Киев станал княжеско седалище, а във Велик Новгород, както и в останалите руски градове, които били подчинени, били оставени наместници. Когато дошло време князът да се задоми, събрали много красиви девойки, за да изберат от тях достойна за неговия чертог. Но той не харесал нито една. Спомнил си за целомъдрената и прекрасна Олга и веднага изпратил Олег да я поиска. Довели я с големи почести в Киев и Игор се оженил за нея...“

24.07 по еретическия, † 11 юли по църковния календар - Св. равноапостолна княгиня Олга († 969)

Истинската християнска вяра, морал и целомъдрие, довеждат върху мъдрата девица Божията помощ и ТЯ СТАВА ЕДНА ОТ НАЙ-ВЕЛИКИТЕ ЦАРИЦИ В ЧОВЕШКАТА ИСТОРИЯ!

НАЙ-ИНТЕРЕСНОТО Е, ЧЕ НЕ САМО ИМЕТО НА ГРАДА И' СЪВПАДА С ТОВА НА СТАРАТА БЪЛГАРСКА СТОЛИЦА. Има сериозни доказателства, ЧЕ КНЯГИНЯТА Е ОТ БЪЛГАРСКИ АРИСТОКРАТИЧЕН ПРОИЗХОД – ТОЕСТ ОТ СТАРИ БЪЛГАРСКИ КНЯЖЕСКИ РОДОВЕ, ВЛАДЕТЕЛИ НА ОБЛАСТТА. В „Родословец русских князьей“, наричан и „Государев родословец“, от свода на Новый Владимирский Летописецъ от XV в., открит в 1887 г. от архимандрит Леонид, настоятел на Троицко-Сергиевската лавра, и публикуван на следващата година, дословно е записано:

“Игоря же жени в Болгарѣхъ, поятъ же за него княжну именемъ Ольгу. И бѣ мудра велми“ - *Игор взе жена от българите, която за него бе наречена княгиня Олга. И бе тя мъдра много*.

В Летописец руских царей отново е записано, че не само са довели княгинята от „Плискова“, но и че тя е била начетена, вярваща християнка, и с управленски умения на държавник:

Приведоша ему (Игоря) жену из Плискова, имѣнемъ Олгу, остроумицу и коренъ и основание вѣре християнской и нашъ вождъ. - *Доведоха за него (за Игор) жена от Плискова, именуема Олга, начетена и корен и основа на християнската вяра и наш вожд.*

Изглед от Плисковския (Псковския) Кремъл

СЪВПАДЕНИЕТО НА ИМЕНА НА СТАРИ РУСКИ КНЯЖЕСКИ ЦЕНТРОВЕ С БЪЛГАРСКИТЕ СТОЛИЦИ, Е НАЙ-ОЧЕВИДНО ПРИ СРАВНЕНИЕ НА СТАРОСЛАВЯНСКИТЕ НАЗВАНИЯ НА ПЛИСКА (Пльсковъ) И ПЛИСКОВА (Плѣсковъ)! В голямата славянска държава има и много други познати по звучене топоними сред които са Болгар, Одрино, Рилск, Болгари и т.н.

А в Украйна срещаме населено място Плисков, в Румъния - гр. Търговище, в Полша - гр. Сопот, в Сърбия - гр. Нови пазар, в Чехия - гр. Мелник, в Словакия - гр. Търнава, в област Македония - гр. Търново т.н.

В различни части на Италия примерите са множество - град Челе ди Булгерия (в планина Монте Булгерия в провинция Салерно, Южна Италия), град Булгаре (до Милано, в провинция Бергамо - Ломбардия, Северна Италия), градовете Българограсо, Българо и Булгарело (близо до гр. Комо), Болгер (до Тренто), България (до гр. Чезена, провинция Форли).

Корени като "bolg" и "bulg" съществуват и до днес в много италиански фамилии като: Bulgari, Bulgarelli, Bulgarini, Bulgherini, Bulgaroni, Bulgaro, Bolgheri, Bolgarini, Bolgaroni, Bugarini и т.н.

За земите, които някога сме завладявали говорят и други топомоними.

Крепостна кула в Балкария

В Северен Кавказ има област Балкария, в която живеят балкари. Там е най-високия връх в Европа - Елбрус, от който извира река МАЛКА.

В Средна Азия и в Индия например има също множество подобни примери. Особено в Северна и‘ част, която е в полите на Хималаите. Там се срещат голям брой топоними "българ".

Съчетанието от звуци на български „ълг“ или само „лг“, в арабския и индийския, поради невъзможност за произнасяне, звучи като „х“, така се и изписва. Например областта Балх (*т.е. на български звучи Баллг*), древна Бактрия, наречена на индийски Балкх или Балхара (*т.е. Балгара*), а на арабски Бхалика (*Бългалика*), и се намира в северен Афганистан.

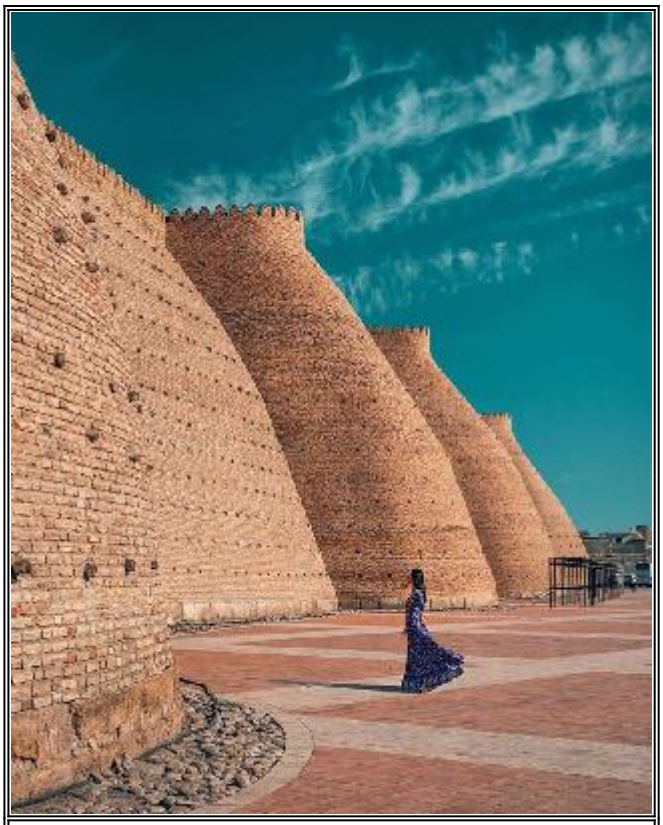

Цитаделата Арката, Бухара (Булгара), южен Узбекистан

Според резюме на доклад от научна конференция по случай двадесетата годишнина на специалност „Индология“ в Софийския Университет „Св. Климент Охридски“, на доцент д-р Я.Й.Шопов, Т. Ялъмов и доцент д-р Л.Т. Цанков от „Институт по интердисциплинарни изследвания на древни цивилизации“, **са намерени общо 1020 общи по значение и произношение думи в българския език и хинду**. **Учените твърдят, че това навежда на мисълта, че в хинди са останали следи от директни древни контакти на индусите с жив древнобългарски език**.

Ето само някои примери за аналогия между **български – хинду (в скоби е значението на индийски)**:

бадем – бадам; сандък – сандук; кебаб – кабаб; китна – китна; бай – бхай; шум – дхум; фучи – пхукна; харч – харч; кихна – чхихна; чорап – джураб; чорба – шорба; тапа – тхаппа; топна – тхопна; гътна – гхатна; сгурия – гхурия; тор – тор; гугутка –

гхугху (вид сова); хубав – кхуб; потна – потна (намазана); лик – лик (черта); тънък – туния; вещ – веш (дрехи); куртка – курта; пижама – пажама; панталон – патлун; шалвари – шалвар; шал – шал; гердан – гардан (шия); грива – грива (шия); рана – сарана; дух – рух; хан – кхана (къща, ядене); дайре – дайра (кръг); сандал – сандал (сандалово дърво); тава – тава; ден – дин; пакет – пакет; хили се – кхилли; урна – урна (отделя); лъха – лахар (порив на вятър); тикна – тикна (опира се); топна – тхопна; плаване – плаван; пека – пакана; пийна – пина (пия); руча (ям – шоп.) – ручи (апетит); кара го – карана; тръпна – тарапна; тънък – таник (малък); побягна - бхагна (бяга); лай – лай (напев);

Освен общите думи, в Индия са открити 647 различни древно - български етнонима (имена на градове и местности (топоними) и водни басейни (хидроними) образувани с основа родовите имена на древните българи (кутигури, утигури, Дуло и т.н.)). 45 имена и синоними на ведически или хиндуистки божества (които са на санскрит), имат значение в българските имена или фамилии, или имат функции, които се разбират на български. Например Калин е един от известните митологични герои в Ригведа. Такъв е и Дамянти. Янтра на хинду означава извит, р. Тунджа се свързва с индийската дума тунд – бърз, в Рила има връх Кабул, връх Дженгал в Пирин е аналогичен на хинду думата джангал – горист, а връх Газей в същата планина на индийски означава непобедим.

Учените пишат още: „За изследване на сходните роднински термини в български и хинди търсихме 67 български роднински термини в хинди… От тях в хинди намерихме 43 сходни думи (64%). С това хинди се нарежда на първо място (след урду) по сходство с българските роднински термини измежду всички съвременни официални езици.

Ето и някои сходни думи между Български и Санскрит:

името Българин, отбелязано в санскрит □□ е bal ghara, изговаря се бал гхара = бълг**х**ар,(поради липса на звука Ъ в другите езици) и има значение на Сила, Мощ и Дом.

Траки на санскрит □□□□, означава звезда, командир и кормчия, произнася се тàарака

Цар на санскритски □□□ śira със значение Глава. На Персийски □□ (sar) също означава "глава"; а така също □□□□ sarvar е главатар, предводител, принц, господар; с подобно значение (на персийската дума) е śiras □□□□□ в Санскрит. Произнася се шира.

Цар на санскрит □□□□□ pārtha със значение баща и патриарх, тук на персийски Цар □□□□□□□ pārtiva, произнася се паартха и на персийски партива.

Канас на сансктит е □□□, означава повелител, вожд, произнася се кàана. **Думата има близък строеж със старо българската "КЪН□ЗЪ" (княз като титла и като изговор)**.

Веди (третата буква от Глаголицата и Кирилицата, древна арийска литература) на санскрит □□□□, vedi - със значение на 1.**Знание, учител**; vedati (vid) - □□□□□ е една от гл. форми; 2. "**веди**" е значението на глагола "**уча**" в старобългарската му форма, **3.Ведическа цивилизаци**я в Индия. 4. Аз Буки Веди - Аз буквите знам

Слух, чуто на санскрит □□□□□□ - śruti, произнася се шрути (типичен пример на трансформация от "р" в "л". Обичайно е и от "ш" към "з" и обратното).

Човек на санскрит □□□ cavi, със значение на същество (за арийците), излъчващо
великолепие, красота и светлина. Произнася се чàви**.**

Татко, татковина □□□ tāta, произнася се тàат.à

Варна на санскрит □□□□ означава: Слава, злато, блясък, красота, звук, цвят.

Произнася се Варна и Варана (□).

На санскрит само **Вар** □□□□ - var е 1.вода и езеро, 2. Има тълкувания var na да е град-крепост край езеро.

Съдба на санскрит □□□□□□ sadbhāva. Определено за всеки човек съществуване, истината за всеки човек. Произнася се садбхàава

Серди на санскрит □□□□□ sahṛdi, със значение на сърцати, смели, произнася се сарди (при ретранслация на а в е серди).

Земя на санскрит □□□□ hemā, като територия, произнася се хѐмаа, на хинди е хемà

Зима на санскрит □□□□ himā произнася се химàа, на хинди е хѝма

Къща на санскрит □□□ kūṭa означава къща, жилище, произнася се kūṭa

Кон на Тамилски е kONam

Грива на санскрит е □□□□□□, griva, произнася се грѝиваа

Дам-обор на санскрит □□, dam

Гайда на санскрит □□□□□ gāyati (gai), произнася се гааѝти

Дева- девица на санскрит □□□, произнася се дева и devati

Ум, акъл на санскрит akala произнася се с потъмняване на първата буква А

Памет на санскрит □□□ mati със значение на памет, съзнание, спомен, произвася се мати с ударение на буквата А
Целувка на санскрит е cumba □□□□□□□, произнася се цумба..

Време на санскрит □□1 - vara, според Capeller's Sanskrit-English Dictionary). Varam

Кутре на санскрит □□□□□□□ - kṣudra, със значение на дребен, безправен, нисш в обществото човек, в "Кастовата система Варна" се нарича кшудрà.

Чорба има персийски произход: 1. □□□□□□ shorāba - ядене; 2. □□□ shorb – "пиене".

Чорбаджия не е турцизъм, в турския език "чорбаджи" значи “обръщение към знатен християнин” и към “капитан на еничарите” (Турецко- руский словарь, 1945), а българите са основният християнски народ в османската империя. Следователно "чорбаджи" е българизъм в турския език. Названието в българския език основателно се свързва с човек, който осигурява храната и се разпорежда.

Доцент д-р Я.Й.Шопов, Т. Ялъмов и доцент д-р Л.Т. Цанков, казват относно своята методика следното: "Създадохме един нов метод за прецизно реконструиране на структурата и границите на стари български държави чрез нанасяне на топоними формирани от етническите имена на българите, техните клонове (Кутигури, Утигури, Кучи- Булгар и т.н.) и династични родове (Дуло). За целта обработихме 6 900 000 топонима от целия свят от географската информационна система (GIS). От тях извлякохме 8448 български етнонима (топоними и хидроними формирани от нашите етнически имена) с географските им координати и ги нанесохме на картата на Евразия. Издирихме 126 топонима с основа Мадар по света и ги нанесохме на получената прецизна карта. Оказа се, че всички те попадат в територии обитавани някога от древните българи. Въз основа на това можем да аргументираме хипотезата, че Мадара е исконно български топоним.

Дори при съвременната миграция, когато едно старо име на град или област се появи на ново място, то това винаги се дължи на миграция на население от старо място носещо това име (затова на картата на Америка има десетки градове и села с имена Лондон, Париж, Москва и т.н.). **Затова историческата наука използва характерните за един народ топоними като важни индикатори за неговото присъствие в даден географски район** (Българите. Атлас, 2001). По тази логика името Мадара просто е пренесено от българите, до области които те са завладявали в древността. Особено висока степен на достоверност дават топонимите (имена на градове и местности) и хидронимите (имена на водни басейни), образувани от български етноними (племенните и родовите имена на древните българи - кутигури, утигури, оногури, Дуло и т.н.). Те дават информация дори за структурата на държавата. Затова ние разработихме един нов метод за възстановяване на родовата структурата на древни държави на базата на нанасяне на етнонимите на географска карта. Новият метод показва териториите обитавани някога от древните българи интегрално във времето, затова **получените карти не дават границите на конкретна държава съществувала в конкретен исторически момент, а максималната експанзия на държавата в един географски район**. Този метод има изключителен потенциал за изясняване на структурата на древни държави. Основните използвани методи са:1. Топоними; 2. Анализ на писмени сведения; 3. Лингвистика.

В Индия народа, който ги е завладял в древността е наречен "ведически арийци". Той е изиграл ключова роля при формирането на индоевропейската езикова общност, защото е колонизирал Индия и е занесъл там ведическата култура и ведите. **Известно е, че индоевропейците първоначално са обитавали централна и източна Европа и в последствие**

се разселват (Всемирная история, 1955, т.I).

Това обяснява защо картата на българските етноними в Индия съвпада с картата на ведическите племена в Индия публикувана от индийски специалисти (The History and Culture of the Indian People, 1968) и препечатана от Голийски (2002).

Лингвинистични бележки: Ведите са били разпространявани устно на ведически санскрит, който е синтетичен език от арийските наречия. Така санскритът заедно с говоримият език на арийците навлиза в езика на местното население и образува индо-арийските езици (хинди, непали и др.). **Това обяснява намерените напоследък паралели на българския език с тези групи езици** (Шопов и др., 2002-в). **Намерени са паралели между българската митология (от езически произход) и ведическите божества- 32 ведически божества имат имена срещани у нас или със значение разбиращо се на български** (Шопов и др., 2002-б, в). Степента на сродство на българския език с източно-иранските, западно-иранските и индо-иранските езици е определена с корелационен анализ на някои от тези езици с корените на българските фамилии (Шопов и др., 2002-в). Корелацията е най-висока с източно-иранските. Има обаче основи на фамилии, които не се срещат в иранските езици, а само в български и хинди. Оказа се, че не само основите, но и суфиксите на фамилните ни имена съвпадат с тези в хинди, както по звучене и значение, така дори и по начина на употреба. **Това показва активни контакти на двата народа в много далечно минало, т.е. пряко участие на българите в арийското нашествие в Индия и в процеса на индоевропеизация на местното население в Индия**. Индийците произнасят името българин като балхар(а) в резултат на закономерно езиково потъмняване (Шопов и др., 2002-в), а балхара е една от титлите на махараджата в Индия (Добрев, 1994)."

Като потвърждение на изводите на учените, може да добавим и самото име на нашата държавност – Бълг Ария.

На академичната интердисциплинарна конференция “Корени на българската цивилизация” проведена в периода 19 – 20 май 2005 г., в Икономическия институт на БАН в София, **бяха изнесените факти, за наличието на десетки съвременни селища с имена като Ловеч, Бургас, Варна, Добрич, Шумен и много други в територията на съвременен Иран, Пакистан и Афганистан**.

В словото си ст.н.с. Петър Добрев разказа накратко за преоткриването на древната българска цивилизация и очерта основните й белези и постижения:

1. Известните в древната история на Азия и Европа над 20 вида стоки със български имена, белег на развито земеделие и занаятчийство, както и търговия.

2. Древни строителни традиции и създадени много градове често носещи името Булгар във всички български държави създавани от българите.

3. Известните до момента над 40 титли, санове и държавни и административни длъжности като канас юбиги, боили, багаини, багатури и др. говорещи за развит държавен апарат, доказващ мощна централизирана държава.

4. Създали са три държави в света със името България (освен Балгхара, още и Есперихова (Дунавска) и Котрагова (Волго-Камска) България. Едната от тях съществува и до днес. (Да напомним, че в рамките на съвременна Русия има кавказка автономна република Балкария на част от територията на Старата Велика България на канас юбиги Кубрат.

5. Изключително силно развито занаятчийство във всички

български държави.

6. Собствена руническа писменост.

7. Изключително силни и боеспособни армии.

8. Роднинската система е запазена еднаква и с еднакви наименования навсякъде.

9. Бал(г)хара е "страната на 1000-та градове" според древните автори, а градският живот е основа на цивилизацията.

10. Вертикална социална мобилност. Въпреки, че в българските държави има четири съсловия (каквито има във всички индоевропейски държави) те не са затворени кастови системи както примерно и досега в Индия – брахмани, кшатрии, вайшии и шудри. Всеки българин може да расте във военно-административната йерархия по заслуги и доблест на бойното поле.

11. Всички български държави в историята са били известни с ниските си данъци осигуряващи благоденствие на народа и изобилие от стоки.

12. Големите народи създават богати езици. Това си личи и сега в българския език, който е изключително богат и стои като “прекалено широк костюм от доброто старо време на младостта на остарял и съсухрен човек”. Големите и развити цивилизации създават изключително богати езици, каквито малките народи не могат никога да създадат.

Накрая Петър Добрев спомена че в съвременен Афганистан се е запазила пословицата "Работлив като българин".

Конференцията завърши с решението всички участници да изискват от ръководството на БАН официално да предложи на отговорните държавни институции да предприемат действия

по:

1. Осъвременяването на историческите учебници с новите открития.

2. Изпращане на официални писма до редица световни университети и научни центрове, както и издателства за включване в съвременните енциклопедии, речници и справочна литература на новите факти и открития за древната българска история.

3. Официално отхвърляне на държавно ниво на досега общоприетата “тюркска теория” за произхода на българите като научно несъстоятелна и вредна в културно отношение. За съжаление тя има своите упорити привърженици всред някои историци в България, изградили върху нея кариерата си и организиращи институционална съпротива срещу новите тенденции в историческата наука.

4. Организиране на широка медийна разгласа и постоянна информационна кампания за спечелването на общественото мнение в България и всред многобройната българска емиграция в света за подкрепа на каузата.

За изпълнението на тези цели ще се сформира комисия, която да обобщи резултатите от конференцията и да работи по поставените задачи.

Траките са били основната съставна част от войската и главнокомандващите на Александър Велики (около 20 000 души). Когато стига до Бактрия, той дава земя на голяма част от войската си, и дори оставя "тракийските" си военачалници да владеят Бактрия. И до днес обаче по тези места не знаят нищо нито за "траки", нито за "македонци", но знаят отлично кои са българите - в Афганистан "българин" означава също и човек, живеещ отвъд планините (в северен

Афганистан - древна Бактрия).

Според учените, които са го придружавали, преди да достигне Балх, наричан от персите Зариаспа, Александър Велики завладял първо древна Ариана (дн. Герат), откъдето се насочил към планината Паропамиз (днешния Хиндукуш) и през нея - в Бактрия, от което личи, че тя се намирала на изток от Хиндукуш - една сурова планина.

След като я прекосил, Александър превзел един древен град, наричан от гърците АОРН-УС, а от местните жители **ВАРНУ** (***название, подобно на днешна Варна***). Това бил вторият по големина град и неговите руини до днес личат в областта Балх в Северен Афганистан, недалеч от град Хулм. Столицата Балх останала непревзета, но Александър, разтревожен от вестта, че срещу него се събират големи войски, побързал да обяви цялото царство за свое владение и да се ожени за местна принцеса.

Проф. Божидар Димитров твърди, че средновековни византийски автори описват масова сватба. Александър Македонски, след като не могъл да се справи с Бактрия, постигнал мир, като оженил 10 000 свои войници за 10 000 местни девойки. Византийските автори твърдят, че българите са дошли тук, отвоювайки преди това превземани земи.

След разпадането на македонската империя тя отново става независима и е известна в Европа с името Бактрия, като е управлявана от тракийски династии. По-късно след неуспешни войни с Китайската империя и вътрешни междуособици тя се разпада, като от нея се отделя едно малка държава с име Блгар.

Квинт Курций Руф съобщава за народът **балагрии** живял по времето на Александър Велики **IV-ти – век преди Христа**. В новите издания на Руф обаче, а и в новите лексикони и

речници **балагриите** са просто изтрити...

Д. Хоматиян също е пределно ясен твърдейки, че **българите са били в контакт с Александър Велики** – "...Този велик наш отец и светилник на България бил по род от европейските **мизи, които народът обикновено знае и като българи.** Те **били изселени в старо време от военната сила на Александър** от разположения край Бруса Олимп към Северния океан и Мъртвото море, а след като минало много време, със страшна войска преминали Дунава и завзели всички съседни области: Панония и Далмация, Тракия и Илирик, а и голяма част от Македония и Тесалия". Изключително важния пасаж – "Те били **изселени в старо време от военната сила на Александър** от разположения край Бруса Олимп към Северния океан и Мъртвото море"... **не присъства изобщо** в "Подбрани Извори за Българската История" -II, София, 2007, стр.107...Как тогава хората да разберат, че част от дедите им са живели край **мизийския Олимп преди повече от 2300 години?**

В северен Афганистан може да се види област с име Шумен.

В Индия има няколко реки с имена Бхери (*Българи*), Бхари (*Българи*), Бахари (*Балгари*), а също и реките Мадар и Варна.

По света има най-малко на 10 места наречени Бахария, което всъщност е България. Съществува думата бахари. В Египет има поне 20 топонима Бахария и бахари. Има оазис Бахария, област Бахейра, град Калин, връх Абу Боян, град Борис. Има река Булгар чай (чай означава река на местния език) до планината Талъш в Северан Иран. Проф. Божидар Димитров твърди, че талъшите се считали за българи. Над 800 думи с еднакво звучене и значение са открити в българския и фарси, официалния език на Иран.

Най-фрапиращи са топонимите, на които е изменена само

първата гласна - болгар, булгар. В Африка има градове Болгар и Булхар. Край тях се намират няколко Шар планини. Това не е случайно.

САКАРА е името на старо селище в северен Египет, където е открита **най-древната от съхранените каменни пирамиди**. Построена е от Имхотеп за погребението на египетския фараон Джосер ок. 2650 г. пр. Христа.

Интересно е да се знае, че близо до **ПЛАНИНАТА САКАР** в България, на 4 май 1981 г. са били започнати мащабни археологически разкопки, с цел разкриване на гробницата на древната обожествена египетска владетелка Бастет, за която се предполагало, че е **ПРЕНЕСЕНА ОТ ЕГИПЕТ, СЛЕД СМЪРТТА СИ, ЗА ДА БЪДЕ ПОГРЕБАНА В ЗЕМИТЕ НА СВОИТЕ ПРЕДЦИ**. Ръководител на експедицията в местността Градището край Малко Търново, е бил директора на отдел „Културно наследство“ Кръстьо Мутафчиев.

Работата започва по настояване и под протекцията лично на Людмила Живкова. Намерените артефакти са засекретени, а входа към пещерата с гробницата е взривен и наводнен.

В това състояние е и в момента.

Странното, е че по време на разкопките умира човека, който е бил ангажиран да осигури на експедицията работна ръка и техника – тогавашния зам. министър-председател и министър на минералните ресурси и металургията инж. Стамен Стаменов.

ОЩЕ ПО-СТРАННО Е, ЧЕ ПО ТОВА ВРЕМЕ (на 21 юли 1981 г.), УМИРА И ИНИЦИАТОРА НА ПРОЕКТА - самата дъщеря на ръководителя на държавата, Людмила Живкова, която тогава е на 38 г.

Според доктора на науките Петър Добрев, в индийския религиозен епос Махабхарата е обозначаван народът „бълг х“, заради липсата или трудност при използването на звука „ъ“ в произнасянето и записването на „българи“. Един от героите там е цар Бхарата (*цар Българата*), чиито син е с типичното наше име ПАНЧО.

Там има и герой наречен цар Кардама, за който се твърди, че е от изключително знатен и свещен благороднически род, **И ЗАБЕЛЕЖЕТЕ, ТОЙ Е РЪКОВОДИЛ СПОМЕНАТИЯ НАРОД БЪЛГХ**. СПОРЕД ИНДИЙСКИТЕ ЛЕГЕНДИ, ТОЗИ НАРОД Е ЖИВЯЛ В ОБЛАСТТА БАЛХ, В С ЕДНОИМЕННА СТОЛИЦА БАЛХ (БАКТРИЯ В АФГАНИСТАН). Интересното е, че потомци на царя Кардама се преселват по-късно в Индия и

създават там своя управляваща династия под името Кардамити. Близо 18 века по-късно ще видим вече в Дунавска България български канас юбиги Кардам управлявал през 777 - 803 г. сл. Хр., което показва хилядолетна неизменност на именната система на българите.

Всъщност индийските легенди са пълни с обожествени тракийски владетели, които в миналото ги завладяват и им дават технологиите за обработване на земята, минното дело, металообработването, производството на оръжие и сечива, строителството, текстила и т.н. **ТОВА СА И ИЗОБЩО МНОГО ОТ „БОГОВЕТЕ“ НА ДРЕВНИЯ ЕЗИЧЕСКИ СВЯТ – ИЗДИГНАТИ В КУЛТ СМЕЛИ ВОЙНИ, ВЕЛИКИ ВЛАДЕТЕЛИ И КРАСИВИ ЦАРИЦИ И ПРИНЦЕСИ. ПОРАДИ ТОВА, СПОРЕД ЛЕГЕНДИТЕ, ТЕ НОСЯТ МНОГО ЧОВЕШКИ КАЧЕСТВА И ПОДЛЕЖАТ НА СЪЩИТЕ СТРАСТИ.** (ние също помним времена с издигнати в култ вождове, със статуи, паметници, пантеони, вечни огньове, венци, героични епоси, факелни шествия и т.н.).

Много често споменавания по-късно като "бог" Дионисий, всъщност е бил велик завоевател.

Луций Ариан разказва, че преди идването на Дионисий в Индия, местното население било номади непознаващи градове. Обличали се с кожи, ядели кора от дървета и сурово месо. Тракийският владетел им дал огъня, научил ги да орат и сеят, да правят вино, да строят, да коват оръжие, дал им също закони и религия, като разбира се поставил себе си начело на новия пантеон. В самите пурани (древни индийски предания) намираме потвърждение за това. Там са споменати богоподобните **бригус** - бойци колесничари почитащи огъня и дали го на хората. **Бригус** е тракийския етноним **бриги** (фригите), чиито най-древни земи са Юго

Западна България и Македония. Според Хезихий родното място на Дионисий се намира в Южна Тракия. Т.е. Дионисий (този, който е покорил Индия) е роден в древна Бригия и е бил цар на бригите (наименованието е свързано и с **бритите**). В Риг Веда е споменат народа **саки**, за които Страбон обяснява, че са **източните скити**, чиито роднини са обитавали нашата Добруджа. Други участници в дионисовия поход са били **киконите**, защото Плиний Стари казва, че примитивното индийско племе касири е посетено от тях. Киконите обитават Южна Тракия през второто хилядолетие преди Христа. Траките са превърнали местното население в благоденстващ народ, като са им дали оръдия на труда и знания как да ги използват. Действително най-старите типове на оръжията и инструментите намерени в древна Индия имат прототипи в Тракия. Названията също показват връзка с нашия език – ведическото **картака** отговаря на нашето ***кортик,*** **сулака** отговаря на нашето ***сулица*** (копие), **чашка** отговаря на нашето ***чашка***, **тапар** на **топор, коша** на **кош, кава** на **кова, жалика** на **желязо и т.н.**

Важно свидетелство за тракийското присъствие в древна Индия са и паралелите между писмеността на Мохенджо Даро и много по-старата писменост на Градешница, Караново, Винча, Вълчи Дол и т.н. Става дума за около 20 знака, което изключва напълно възможността за случайна прилика.

Най-старата свастика, открита до момента в Европа, намерена е при село Алтимир, датирана е от V хилядолетие пр. Хр.

Свастиката, често използвана в Индия се среща много по-рано в Неолитната цивилизация на Варна. Нашата украсена със свастики керамика е повече от хиляда години по-стара. Самата дума **свастика** е обяснима на български. СВАСТИ, ШАИШТА значи *щастие* на индо и ирано-арийски, а КА е умалителна частица, която се среща в санскрит и в наши думи като девой**ка**, стопан**ка**, седян**ка** и т.н.

За далечното пътешествие на тракийският обожествен владетел свидетелстват и много други древни историци: Филострат, Еврипид, Хигинис, Цицерон, Сенека, Аполодор, Овидий, Нонус.

Трябва да се поясни, че първоначално Дионисий е бил тракийски цар, който е обожествен след смъртта си. След него други тракийски благородници със същото име са разпространили култа му по три континента.

Едно от основните доказателства за превземането от траките на целия познат тогава свят е дадено в "Същността на боговете" на Цицерон. Той споменава, че на римляните са извести четири "божества" с името Дионисий... Този в Тракия... Един Дионисий е покорил Индия, друг е ходил до Египет и е наречен Озирис там, трети достига Иберия.

В споменатата област на днешен северен Афганистан Балх (древна Бактрия) има конник изсечен в скала, също като Мадарския. **АФГАНИСТАНСКИЯ ВАРИАНТ Е С ПОЧТИ**

СЪЩОТО ИМЕ – МОДЕРСКИ КОННИК. Талибаните разрушават половината от древния образ с оръдеен изстрел.

Ще цитираме друга част от доклада на доцент д-р Я.Й.Шопов, Т. Ялъмов и доцент д-р Л.Т. Цанков: "Издирихме 126 топонима Мадар по света. От тях 81 са в изходната форма Мадар, 9 под формата Мадара (получена с прибавяне на санскритския суфикс за женски род –а), 9 под формата Мадари (получена с прибавяне на санскритския суфикс за множествено число –и), 6 под формата Мадаре (Сърбия), 6 под формата Мадарски, 3 Мадхар, 2 Ма’дар и 1 Маддар. Тази статистика показва, че основната форма на топонима е Мадар. Най-често той се среща в Иран (32 пъти). Там думата Мадар (както и в хинди: Карманный хинди-русский словаръ (1958))

има значение майка (като английското mother), но също и светилище, ос на света (Персидско-русский словарь, 1983). **Именно последното значение вероятно е значението и на топонима Мадара в България, т.к. селището Мадара е разположено до голямо светилище (ТРАКИЙСКО, КАКТО ЩЕ ВИДИМ ПО-ДОЛУ – б.р.)**. Съгласно Голийски (2003) в Месопотамия (Шумер) храма се е считал за макет на Свещената планина стояща в центъра на света... **Явно и древните българи са сакрализирали завоеванията си като са построявали светилище и са го обявявали за "ос на света", т.е. свещено място на Земята. Нашето изследване показва, че именно това светилище е наричано Мадар. Така се оказва, че топонима Мадар и производните му трасират завоеванията на българите в един много голям период от време** (който може да започва още преди възникване на писмеността), т.к. някой от топонимите и хидронимите са от това време...

Особен интерес представлява намирането на топонима Мадара в Египет и Китай, което потвърждава достоверността на твърденията на Съсълов (1936, 2000), за инвазия на древните българи в тези земи. Затова има нужда от допълнителни изследвания в тази област."

Основното, което трябва да се знае е, че Мадарския конник по съществото си е едно голямо копие на всичките 7000 малки оброчни плочки от светилищата на Тракийския конник, намерени в днешните български земи.

Мадарската голяма пещера в скалите над която е релефа е тракийско светилище, вероятно по – древно и по – голямо от делфийското . В него са намерени оброчни плочки с Тракийския конник. И на платото, в местността, и в подножието му има тракийски надгробни могили.

Сведенията за почитането на Хермес от тракийските царе, с които те свързвали своят произход ни кара да мислим, **че всъщност тракийският конник е именно обожествен тракийски цар**. Чрез култа към "бог" Хермес, когото е почитало пелазгийското население на о-в Самотраки, вниманието ни за основите на култа към Тракийския конник се насочва именно към племето пеласги, наричано още пелгари. В древността остров Самотраки е бил населен от тракийско племена и оттам идва и името му. (Гърците се заселват там едва към 7 в. пр. н. е.) .

Съгласно една доста разпространена във Византия традиция на българите се е гледало като на народ, произлизащ от древното тракийско племе бриги или фриги. Преки сведения за това е оставил Димитрий Хоматиан.

Твърде интересно е и категоричното сведение на хрониста Фулко, френски свещеник, в неговото описание на първия кръстоносен поход от 1096 г., **което свързва жителите на България с обитателите на антична Тракия и което предава буквално, че българите били назовани “траки - според предишните паметници”**.

Византийския историк от 15 век Лаоник Халкокондил казва, че **трибалите - тракийски народ - са били най-древният и най-големият от всички народи. "Сега те биват наричани българи”, казва той**. От трибалите, според стари автори, произхождат и сърбите.

Тракийската етнокултурна общност обхващала източната част на Балканите, Карпатско-Дунавската зона и Северозападна Мала Азия. Фригите обитавали значителна част от Централна и Източна Анатолия. Скитски племена населявали по-голямата част от южните степи на днешна Украйна. В Карпатско-Дунавската зона (днешна Влахия и Добруджа) най-известни били даките и гетите. В Централна Северна България живеели мизите - име което във византийските хроники се е запазило като синоним на българи.

В Северозападна България и Източна Сърбия се намирало племето на трибалите. Серди - Сердика - днес шопи. Агриани - Граово - днешните граовци. Одриси - От Долината на тракийските царе и Севтополис до Одрин – одринци. Дентелети - днешно кюстендилско Краище. Пеони - около р. Вардар. Меди, синти, едони, дерони, бистони и бизалти - по р. Струма. Сатри и беси - в Родопите и по р. Марица. Астони – Странджа. Дии, кикони и сапеи - в Западна Тракия и Родопите.

Около Мраморно море, наричано още Тракийско море, живеели тините и долонките на европейския бряг, а витините, мизите (роднини на мизите в Северна България) и дарданите били на азиатския бряг. Те били тясно свързани с троянците.

Според бащата на историята Херодот преди около 2500 години Държавата на траките се е Простирала от Белград до Крим и от Карпатите до Бяло Море, наричано в древността Тракийско. (Херодот, „История”,„/Х.,1, 65/ - 1).

В долния край на картата - от южните бегове на Мраморно море в кафяво са тракийските земи на древна Троя. В най-долната част на Балканите - п-ов Пелопонес, е държавата на гърците.

Картата е от книгата "По следите на първите гърци" на проф. Ян Бест и Сибила фон Реден. Те написаха: " 17 века пр. Христа над 80-90% от територията на Гърция е била населена с хора наричани в античността траки, а по-късно в Ранното Средновековие - българи".

Според най-вероятната хипотеза, оформянето на тракийската етно-културна общност не е процес, повлиян основно от външни миграции, а е резултат от вътрешни миграции и консолидиране на местно население, т.е. защитава се идеята, че траките са автохтонно (местно) население. Всъщност Ал. Фол копира доказаната още от праисторика проф. Петър Детев хипотеза, че местната етно-културна общност се е оформяла от преди седем хилядолетия, когато са налични данни за най-старата европейска култура, създавана от палеобалканското население. Траките са просто по-младите му генерации.

Свети Император Константин I е тракиец, роден в Наисус (днешен Ниш, Сърбия) в римската провинция Мизия на 27 февруари 274, като син на римския военачалник Констанций Хлор. **Съвсем близо до неговото, е родното място на другия велик император - Свети благоверен цар Юстиниан, който в древното му житие е описан КАТО СЛАВЯНИН (както ще видите по-долу).** Константин е първият християнски римски император, чийто Милански едикт слага край на институционализираното преследване на християните в империята. През 324 година Константин обявява решението си да превърне Византион в *Нов Рим* и на 11 май 330 г. официално провъзгласява града за новата столица на Римската империя.

Интересно е да се знае, че св. цар Константин Велики взима законодателни мерки по отношение на евреите, тъй като те са основните врагове на християнството и инициатори на повечето гонения. Той им забранява да притежават роби християни, както и да обрязват своите роби. Преминаването на християни към юдаизма се забранява. Забранени са и събиранията им за религиозни служби!

Повечето хора свързват Византия и Византийска Империя веднага с гърците, но това е грешно. **Византион е било първоначално тракийско селище, в което гърците основават колония** и постепенно засилват присъствието си изтласквайки местното население.

Древното име на града е Βυζαντιον, а за негов основател се споменава Βυζας (Бузас). Личното име Бузас е тракийско, то се ползва и от старите българи под варианта Бузан (*Attamen prius quam Italiam aduentaret, Trapstilam Gepidarum regem inidias sibi molientem bello superans extinxit,* ***Busan*** *quoque* ***Vulgarorum*** *regem magna simul cum suis agminibus caede prostrauit...***)**. Има тракийско племе **Βυζναιοι**, но тези факти са извесни предимно на специалистите (*В. Георгиев, Езикът на траките, 1977, стр.71*).

Това вероятно е причината тракиецът Константин да премести столицата си там.

През IV-ти, век светия император създава редица селища на Балканите. **Някои от тях са Констанция, Дуросторум (Силистра), Плискува (Плиска), Перестлава (Преслав) и др. На мястото на Византион бива издигнат Константинопол, който става новата столица на Римската Империя**. Константин Велики е имал намерение да направи от София най-величествения град на държавата си, често е казвал – **Sardica mea Roma est – *Сердика (София) е моя Рим***...в крайна сметка обаче надделява избора за тракйското селище Византион (**Βυζαντιον**).

След Константин Велики идват още много владетели от тракийски произход. Това са **Константин II, Констанс I, Констанции II, роденият в Мизия Ветран, Юлиан, Маркиан, Лъв Бесът, Юстин I, Юстиниан I, Тиберий II, Фока... До 610 г. с кратки изключения владетели на Римската Империя са хора от тракийски произход. Защо да се чудим тогава, че старите българи са имали претенции за престола в Константинопол**

(Византиум)? Та той им е принадлежал по право!

Както ще видим и по-долу, живелите през 9 век гръцки писатели, като патриарх Никифор и хронографът Теофан пишат, **че най-старите селища на хуните и българите** (Οὔννων καὶ Βουλγάρων) **според тях се намирали на Меотидските блата до Кимерийския Босфор (*днешния Босфор*) при земята на сарматите и иберийците, и до Кавказките планини. Там се намирала стара, велика България**.

Византийският император Константин Порфирогенет пише, че българският народ някога е бил разделен на две царства, които са били посочени с имената на градовете – Месемврия и Селиврия. Названията на градовете са били съответно и наименованията на тези царства. (Ed.Bonn.III, p.44)

(πρότερον εἰς βασιλείας διττὰς διῄρητο καὶ μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν πολέων ἥτε Μεσημβρία καὶ ἡ Σελυμβρία βασιλέων προσηγορίας) (Ed Bonn. III, p. 44).

Когато кимбрите се разделят на две царства, те са живели в Тракия на Босфора, който тогава се е наричал *Кимерийски Босфор*, тъй като градовете Месемврия и Селиврия са се намирали в тази област.

Достатъчно показателни са и думите на споменатия вече „бащата на историята“ Херодот, казани за нашите предци: – „**Траките след индийците са най-многобройните в света. Ако те бяха нещо общо и се управляваха само от един владетел, биха били непобедими и според мен най-могъщи от всички, които съществуват.**Тъй като това обаче е невъзможно и със сигурност никога няма да бъде постигнато от тях, те са слаби. Във всяка отделна племенна област, те носят отделно име, **но нравите и обичаите им са едни и същи**. Изключение от това правило правят само гетите, травсите и племената, които живеят на север от крестоните” (Hdt, V, 3).

Явно тези племена е успял все пак да обедини Атила Велики (а и други преди него са успявали очевидно).

Страбон също споделя това, че траките са силен и многоброен народ като даже дава конкретни цифри: **„Днес (*I –ви век*) има 22 племена в Тракия и макар страната да е пообезлюдена (*от римляните*) тя е в състояние да изправи армия от 200 000 пехотинци и 15 000 конника”** (“География” фрагмент 47-48)

Император Юстиниан (чиито тракийско име е Управда) споделя: -“ **Това е важно и всекиму известно, че ако някой спомене името Тракия, веднага щом думите излетят от устните му, слушащия осъзнава благородните качества на този народ – невероятна мъжественост и страховита войнственост, изпитани по**

всякакъв начин на бойните полета. Тези качества са типични само за тях, те ги имат по рождени в кръвта си .''(*превод на цитирано от Веселин Бешевлиев изказване на Юстиниан , "Проучвания върху личните имена у траките", стр.62*).

За това и в последствие Магнус Феликс Енодий (486 г. епископ на Павия и летописец) възкликва за тях:

„**Българите — това е народът, който имаше всичко, което е пожелавал; те вярваха, че светът е открит за тях; те никога не се съмняваха в победата си; това е народът, на който се учудваше светът**".

Не случайно Мавро Орбини в своята книга **„ЦАРСТВОТО НА СЛАВЯНИТЕ" (!!!) казва, цитирайки много по-древен автор: „Марк Аврелий Касиодор пише, че българите се сражавали с ромеите още по времето, когато владетел на тази империя бил Теодосий I (умира през януари 395 г. - бел.р.); след много битки българите били победени около 390 г. и Италия си възвърнала Сирмиум." (1601. С., 1983, с.51-52).**

Касиодор пише в епохата на Теодорих, когато последният в началото на VI в. се опитва да обедини в Италия остроготи и визиготи под един скиптър. **В своята „Готската хроника" навсякъде, където други автори пишат за хуни, Касиодор директно пише за българи.**

Например под 504 г. е записал: **„В това консулство, след като благодарение на доблестта на крал Теодорих бяха победени българите, Италия отново овладя Сирмиум" (*т.е. Сирмиум е отвоюван от българите през 390 г. (от Теодосий I) и през 504 г. (от Теодорих) – б.р.*).**

Павел Дякон в своята „Лангобардска история" твърди, че

няколко поколения преди времето на Одоакър, старите лангобарди са атакувани от българи и е пленена дъщерята на краля. Павел Дякон отбелязва, че първият лангобардски крал бил Агелмунд и него „**неочаквано през нощта го нападнали българи**” (кн.I,16), убили го, а дъщеря му взели в плен. Това събитие е отнасяно към 70 –те години на V в. **Павел Дякон нарича с етнонима „българи” всъщност всички племена, участвали в хунския съюз.**

Част от картата на Равенския козмограф - 6 век. - повече от 100 години преди официалната 681 (ясно се виждат наименованията Тракия и Българи)

Живелият през **IV-ти и V-ти век** Орозий Павел споменава в своята работа География, **че земите на българите са между Гърция и Каринтия**

(*днешна Австрия*). Близо до границата с Австрия са и много от българските топоними в Италия, изброени по-горе.

Прокопий през VI в. пише, че хуни е име за онези, които в миналото са се казвали кимерийци.

ЕТО ЗАЩО, СТАРАТА БЪЛГАРСКА ИСТОРИЯ НЕ Е

СЛОЖНА, АКО ПРИЕМЕМ ФАКТА ЗА СИНТЕЗ МЕЖДУ ДРЕВНИТЕ КИМЕРИЙЦИ-ПЕЛАСГИ-ТРАКИ-ХУНИ-СКИТИ-БЪЛГАРИ!

Едно от основните доказателства за нашите Тракийски корени е общоевропейското генетично изследване проведено от Института "ИГЕНЕА" в Цюрих и оповестено в над 500 научни труда и техните публикации във водещи международни научни списания. **Процентът на Тракийските гени в съвременните Българи е 49 %, който е изключително голям в сравнение с наследствеността у други народи. Условно може да се приеме, че на всеки от нас единият родител е пряк потомък на Траките. Оказа се, че няма и следа от нашите "пра – пра тюркско алтайски, монголски корени"**.

„Зографската история" от XIX в. също съобщава, че българите по произход са кимерийци.

Кимерийците са били трако говорящи. Според гръцките автори като Херодот те са населявали Кимерийския Босфор (днешния Керченски проток между Крим и Южна Русия).

Разбира се този древен народ е обитавал и други територии. За далечна кимерийска миграция от XIII-XII век преди Христа споменава Страбон твърдейки, че след Троянската Война, група енети придружени от кимерийци заминали за земите край Адриатичесто море. Там те се установяват в северната част на Апенинския полуостров, но друга група кимерийци стига чак до Южна Италия. За това говори Страбон в друга своя книга. (*в тези области, днес има много топоними, свързани с нашето име*).

Разпространението на кимерийски находки в Източна Европа и Апенинския полуостров

Кимерийците са обитавали също части от Мала Азия, по-точно областта Мизия. Там Плиний разполага град Кимерий.

Кимерийски племена е имало и в Тракия. Трерите, обитавали Югозападна България са наречени кимерийци. За тях се казва, че извършвали далечни походи, приписва им се даже завоюването на Фригия през VII век преди Христа.

През V век преди Христа кимерийските трери все още са обитавали Тракия защото са споменати от Тукидид. Той ги разполага между Σκαρδος-Шар планина и Οισκος-река Искър.

Нито Страбон, нито Тукидид не говорят за идване на кимерийските трери в Тракия. Страбон ги определя като народ на Тракия. Тукидид даже дава точната локализация.

Омир твърди, че кимерийците и тракийското племе синтии носят криви лъкове . Със същото оръжие - крив

лък са описани и пеоните.

Съвременни археологически проучвания показват, че стария автор е бил прав, кимерийците са дефинирани като конни стрелци: “Cimmerian men were buried with bows, sword, and spear. Everything suggests that they fought as mounted archers”. Абсолютно същата характеристика дава Тукидид за северните траки, наричайки ги конни стрелци. Така са характеризирани и старите българи.

Благодарение на различни разкопки установяваме, че кимерийските върхове на стрели, копия, юзди и т.н. са като тези на траките. Това не е проста случайност, а се дължи на факта, че траки и кимерийци имат едни и същи корени. Например най-древния вариант на кимерийската бойна брадва се среща в земите на Тракия, във Варненския некропол – 4500 преди Христа, такава брадва ползват и траките. Както траки, така и кимерийци имат големи мечове, ползват криви лъкове, върхове на стрели с триъгълно и ромбоидно сечение, кимерийци правят антропоморфни паметници. Те обитават Тракия и черноморските степи, Кавказ, Мала Азия, т.е. тези хора са винаги заедно! Ясно е, че това е един и същ народ!

Ние искаме да обърнем внимание и на това, че старите писатели, дали ни информация за скитите и Скития, „под скити” са разбирали старите обитатели на Балканския полуостров. Така Йордан (историк от 6 век) пише, че скитите или Скития граничела със земята на албанците. Страбон (1 век пр. и след Хр.) пише, че земята на скитите, застъпва земята на албанците (XI. IV.1).

По отношение на понятието Скития и скити достоверен свидетел е римският поет Овидий, заточен в Скития и живял там 5 години:

In Scythia nobis quinquennis Olympias acta est (ex Ponto, IV, VI, 5). Тази част на Скития се намира между езерото Вистонис (Порто Лагос) и река Струма. Овидий пише именно:

Nam mihi. Bistonios placuit pede carpere campos (Trist. I, X, 13—50).
Nec patria est habitata tibi: sed adusque nivosum
Strymona venisti, Marticolamque Geten (Trist. V, III, 11—22).

Скитските племена, обитаващи тази страна и между които той е живял, са се наричали беси, гети и одриси.

Vivere quam miserum est inter Bessosque Getasque
Illum, qui populi semper in ore fuit (Trist. IV, 1, 67—68).
Odrysiis inopina Marte peremptis . . . . (ex Ponto I, VIII, 11—20.).

Скитският град, в който Овидий е живял, е бил гетският град Томес.

Naso, Tomitanae jam non novus incola terrae,
Hoc tibi de Getico litore mittit opus (ex Ponto I, I, 1—2).

От посочените източници става ясно, че Скития е Тракия и скитските народи са тракийски народи. В старата история на балканските народи често споменаваният град Томес, на егейския бряг на Тракия, се е намирал между река Струма и Порто Лагос. Херодот, който ни е оставил най-старата информация за Сктия и скитите, също обозначава Балканския полуостров – Тракия, като Скития. Походът на персите срещу Скития не е бил насочен към южна Русия, а към Македония,

към езерото Преспа и земята на будините или град Воден. Херодот също свързва скитите с Троя. Най-важните троянски реки- Ликос (Lycos) и Вар (War, Wardar), са обозначени от него като скитски реки. Той пише, че четири от скитските реки – Ликос, Вардар, Танаис (Черна) и Иргис (Виргис, Брегалница), се вливат заедно в езерото Меотис.

(ποταμοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσερες μεγάλου ῥέοντες διὰ Μαιωτέων ἐκδιδοῦσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην Μαιῆτιν, τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε Λύκος Ὄαρος Τάναϊς Ὕργις IV, 123.)

Ако троянската река Ликос е скитска река, то Скития е земята на Троянците и обратно. Ако скитските народи – готи, хуни и българи са живели на река Танаис, то по същото време те са живели и на реките Ликос и Вар, защото тези реки са напоявали същата земя, както и река Танаис. Следователно гореспоменатите народи – готи, хуни, и българи са троянски народи. **Ако досега се е твърдяло, че българите са чужд народ, тъй като първоначално са живели на река Танаис, която се счита за Дон, сега ние твърдим, че Българите са стар тракийски и троянски народ, живял първоначално на р. Танаис.**

От горецитираните източници на Херодот се разбира, че главната троянска река Ликос тече в близост до р. Вардар, следователно Троя се е намирала в Тракия или Македония, а не в Азия, както погрешно се твърди. Тези факти ни дават основата за правилното разбиране на старата история на балканските народи, както ще видим по-нататък.

СПОМЕНАТИТЕ ЗЕМИ СА И ПРАРОДИНАТА НА ТОЗИ ДРЕВЕН, МНОГОБРОЕН, ВИСОКО КУЛТУРЕН И СИЛЕН НАРОД. ОТ ТУК ТОЙ Е ТРЪГНАЛ И СЪС СИЛАТА НА ОРЪЖИЕТО Е ЗАВЛАДЯЛ ГОЛЯМА ЧАСТ ОТ АЗИЯ И ЕВРОПА. НЯМА ИДВАНЕ ОТ АЗИЯ, „ВЕЛИКО

ПРЕСЕЛЕНИЕ НА НАРОДИТЕ“, „ХАНОВЕ“, „ЮРТИ“, КОЛЕНЕ НА КУЧЕТА, ДИВИ СТЕПНИ МОНГОЛСКИ ИЛИ ТУРСКИ КОРЕНИ. НЯМА И АБСОЛЮТНО НИКАКЪВ ИСТОРИЧЕСКИ ИЗВОР ИЛИ АРХЕОЛОГИЧЕСКИ АРТЕФАКТ В ПОДКРЕПА НА ТЕЗИ ЧИФУТСКИ ИЗМИСЛИЦИ. ПРОСТО ВЪВ ВРЕМЕТО ЧАСТ ОТ ТОЗИ НАРОД ПРИЕ ЮДАИЗМА И ЗАПОЧНА ВОЙНА СЪС СВОИТЕ БРАТЯ, ЗА КОЕТО БЕШЕ НАКАЗАН И ТОТАЛНО РАЗБИТ ОТ ПРИЕЛИТЕ ПРАВОСАЛВИЕТО!

Ето какво е записано по този въпрос в житието на свещеномъченик Аврамий Български: “След като Стара велика България на канас Кубрат станала арена на кървави междуособици между привържениците на рода на Кубрат и синовете му – Дуло и мощния род Ашина (наречени после най-вероятно Ашкенази – б.р.), една част от старите българи, во главе с големия брат на нашия първовладетел Есперих – Батбаян, се покорили на Ашина и скоро тяхната държава започнала да се нарича Хазария, макар жителите й да знаели, че са българи и езикът и обичаите им останали български до края на съществуването на Хазарската империя. (в 730 г. владетелят им Булан приема юдаизма и с това започва установяването на еврейската религия от държавата им – б.р). Друга част се оттеглила на югоизток и в поречието на реките Волга и Кама основали Волжка България или Волжски Болгар. Днес само името на река Волга пази паметта за величието на тази българска държава. В десети век владетелят на Волжски Болгар бил подлъган да приеме исляма от пратениците на Арабския халифат, под предлог, че арабите ще построят много крепости и с войска ще помогнат на волжките българи да се отбраняват от своите доскорошни събратя хазарите.“

14.04 по еретическия, †01 април по църковния календар - Св. свещеномъченик Аврамий Български

През 965 г. киевският княз Светослав I, СЛАВЯНИНА, наследник на българите останали по земите на Стара Велика България, успява да разгроми хазарите и да превземе най-важните им крепости и столицата Итил. Киевския княз Владимир I (980 – 1015) нанася последен удар на Ашина.

Много интересни сведения ни дава и житието на свети цар Юстиниан, писано от свети Димитрий Ростовски *(27.11 по еретическия, †14 ноември по православния календар)*:

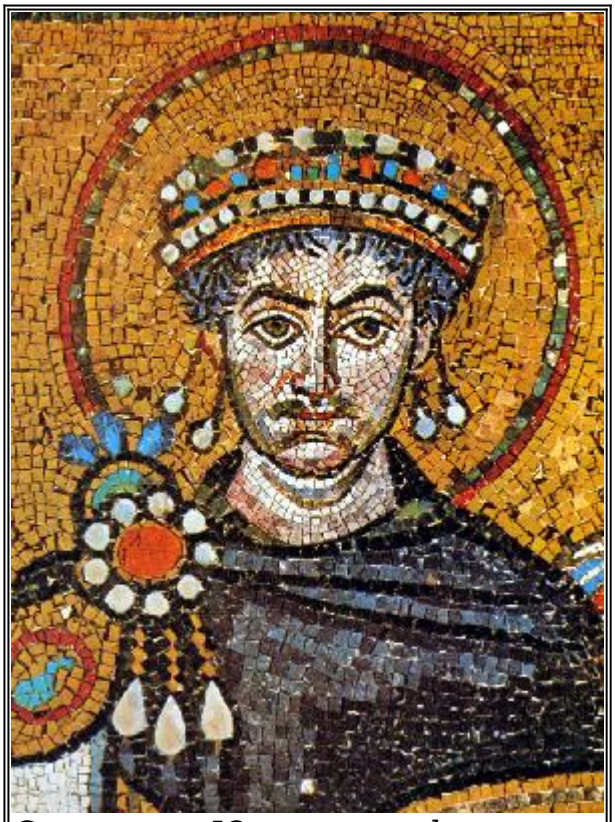

Свети цар Юстиниан, фрагмент от мозайка. Равена (Сан-Витале). 532-547 гг.

"Свети Юстиниан, император на Византия, бил славянин (*българин, с българско име Управда - б.р.*). Той се родил в село Ведряни около град Средец в България. Чичо му Юстин, роден в същото село, отишъл пеша в Константинопол, без да носи

нищо със себе си, освен една кожена дреха. Тук благодарение на природните си дарования бързо се издигнал, а после дори станал император. Той довел в Константинопол жена си Лупкиня и сестра Бегленица, майката на Управда. След смъртта на Юстин Управда заел византийския императорски престол под името Юстиниан."

ТОВА СА ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ВАЖНИ ФАКТИ СВЪРЗАНИ С НАШАТА ИСТОРИЯ – ПРАВОСЛАВНИЯТ СВЕТИ ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ, В СВОЕТО ДРЕВНО ЖИТИЕ ЗА СВЕТИ ЦАР ЮСТИНИАН, КОЕТО Е ОСНОВАНО НА ОЩЕ ПО-ДРЕВНИ ИЗВОРИ, ***ПОТВЪРЖДАВА, ЧЕ ГРАД СРЕДЕЦ Е БИЛ ЧАСТ БЪЛГАРИЯ ТОЧНО 200 ГОДИНИ ПРЕДИ СОЧЕНАТА ЛЪЖЛИВО ОТ ЮДОМАСОНСКИТЕ НИ ИСТОРИЦИ, МИТИЧНА 681 Г., ЗАЩОТО УПРАВДА Е РОДЕН НА 11 МАЙ 482 г. ОСВЕН ТОВА,*** **ОФИЦИАЛНАТА ИСТОРИОГРАФИЯ СОЧИ 807 КАТО ГОДИНА НА ПЪРВО НАВЛИЗАНЕ НА БЪЛГАРИТЕ В РАЙОНА.**

СВЕТИ ДИМИТРИЙ ПИШЕ И ЗА СЛАВЯНИ В БЪЛГАРИЯ, В ЦЕНТЪРА НА БАЛКАНИТЕ, БЛИЗО ПОЛОВИН ВЕК ПРЕДИ ЛЕГЕНДАРНОТО „НАХЛУВАНЕ“ НА ТОЗИ НАРОД НА ПОЛУОСТРОВА, ДАТИРАНО ОТ ЮДОИСТОРИЦИТЕ ПРЕЗ 519 Г. ВСЕКИ ПРАВОСЛАВЕН ЗНАЕ, ЧЕ ЧРЕЗ СВЕТИИТЕ НАС НИ НАСОЧВА САМИЯТ СВЕТИ ДУХ! *ИМА ДОСТАТЪЧНО СВЕДЕНИЯ, ЧЕ СЛАВЯНИТЕ СА ВСЪЩНОСТ ДРЕВНИТЕ СКИТИ, КОИТО СА ЧАСТ ОТ ТРАКИЙСКИТЕ НАРОДИ И СА КОРЕННО НАСЕЛЕНИЕ НА БАЛКАНИТЕ.*

За съответствието между скитите и славяните, говорят и древните жития на свети Андрей Юродиви (*15.10 по еретическия, †02 октомври по църковния календар*): "При царуването на гръцкия император Лъв Велики - Мъдри, син на император Василий Македонец, в

Константинопол живеел един мъж на име Теогност. Той купил множество роби, сред които било и едно момче, славянин по произход, на име Андрей (Във всички славянски преписи на житието свети Андрей Юродиви е наречен славянин, според гръцкия оригинал - скит)."**

Това ясно показва двете наименования на един и същ етнос, към който принадежим и ние!

Св. Димитрий, митрополит Ростовски

Друг важен елемент към нашето изследване добавя отново свети Димитрий:

"Скити - древен народ, малка част от който живеела в северните предели на Западна Азия, до Каспийско море, а главната част живеела по северните брегове на Черно море, при което северните граници на разселването на скитите били неизвестни на древните. *Бел.ред. (Скифы – древний народ, который жил частью в северных пределах западной Азии, до Каспийского моря, преимущественно же по северным берегам Черного моря, причем северные границы расселения скифов были неизвестны древним.)*

Пояснение на св. Димитрий Ростовски към житието н св. великомъченик Меркурий.

Вижте как светия житиеписец описва безграничния героизъм на нашия сънародник и смел Христов воин, спечелил СОБСТВЕНОРЪЧНО, С БОЖИЯТА ПОМОЩ, голяма битка И ЦЯЛА ВОЙНА ЗА РИМСКАТА ИМПЕРИЯ:

Свети великомъченик Меркурий. Стенопис от Гърция. 1152 г.

"При една продължителна битка по време на войната между римляните и варварите **ангел Господен** се явил на Меркурий в образа на висок човек. Облечен в бели дрехи и държейки в ръката си меч, той му рекъл:

- Не бой се, Меркурий, и не се плаши, защото аз съм ти пратен на помощ, за да те направя победител. Вземи този меч и се устреми срещу варварите; и когато ги победиш, не забравяй Господа, твоя Бог.

Намирайки се като че в изстъпление, той приел явилия му се за един от римските князе; като взел подадения му меч, той се устремил с голямо мъжество срещу враговете и ги посичал като стъбла на растения. Като минал през варварските полкове, той достигнал до самия варварски цар, убил го с меч и поразил заедно с него голямо множество храбри воини, така че от кръвта мечът прилепнал към ръката му; така варварите били

победени и обърнати в бягство от римляните.

Тогава Деций, като узнал за голямата храброст на Меркурий, го повикал при себе си, почел го с големи дарове, и го поставил за началник на цялата войска. Като мислел, че враговете били победени с помощта на боговете, Деций бил много радостен и като раздал на войниците много злато, ги пуснал по домовете им, а самият той, тръгнал с Меркурий към Рим, като устройвал по градовете големи пирове...

На сутринта, като поканил с почит Меркурий при себе си, царят се съвещавал с него по въпроси, отнасящи се до ползата на Римското царство. След завършването на съвещанието царят казал на Меркурий:

- Да отидем заедно в храма на Артемида, за да й принесем жертви.

Светецът, като се отклонил тайно от царя, отишъл в жилището си. Някой от велможите го наклеветил пред царя...

царят веднага изпратил да поканят Меркурий с чест и когато той се явил, Деций казал:

- Не ти ли оказах почест, като те поставих началник над всичките ми князе поради това, че с помощта на боговете ти победи враговете? А защо се оказваш неблагодарен за тези мои благодеяния към теб и презираш властта и заповедта ми, като не въздаваш подобаваща чест на нашите богове, както чухме от някои верни нам люде.

Доблестният Христов воин, като се съблякъл, по апостолското слово, от ветхия човек и от неговите дела и като се облякъл чрез кръщение в новия, създаден по Бога човек (Ефес. 4:24), отговорил с дръзновение:

- **Нека твоята почест остане при теб, защото аз победих**

враговете не с помощта на вашите немощни богове, а със силата на Христа, моя Бог; и така, вземи от мен това, което ми даде, защото "гол излязох от утробата на майка си, гол ще се и завърна" *(Иов. 1:21)*.

На утрото на следващия ден цар Деций седнал на съдилището и щом воинът се явил пред него, царят му казал:

- С безумието си ти заслужи тази чест, да стоиш пред съда като осъден.

Светецът отговорил:

- Наистина ми прилича такава чест заради моя Господ. Ти взе това, което скоро ще загине, а аз ще получа това, което пребивава во веки.

Царят казал:

- Кажи ни, от кой род си и кое е отечеството ти?

Светецът отговорил:

- Щом искаш да узнаеш кой е родът и отечеството ми, ще ти кажа. Баща ми се наричаше Гордиан, по произход беше **скит*** и беше воин в Мартенсовия полк; а отечеството ми, към което отивам с ревност, е горният Иерусалим - града на Небесния Цар.

(* ***Скити - древен народ, малка част от който живеела в северните предели на Западна Азия, до Каспийско море, а главната част живеела по северните брегове на Черно море, при което северните граници на разселването на скитите били неизвестни на древните*****.)**

07.12 по еретическия папски календар, †24 ноември по православния календар - Св. великомъченик

Меркурий (251 г.)

Друга част от древно житие, писано от същия православен светия ни дава представа, кои са били аварите, които в последствие (при канас юбиги Крум Страшни) са присъединени към Българската империя.

КАНАС ЮБИГИ (ВЕЛИК КНЯЗ) *Крум Страшни, изобразен на миниатюра от българския превод на Манасиевата летопис от XIV век.* ***Както се вижда, древния образ на РУС, коронован и облечен с ЦАРСКА БАГРЕНИЦА владетел, няма нищо със съвременните рисунки на някакъв надянат в кожи "МОНГОЛСКИ" "ХАН"****.*

Крум покорява остатъците от някога могъщата Аварска държава в периода 803 – 805 г. и установява граница с франките на Дунав при българският град Пеща (днес

Будапеща). За това научаваме благодарение на кратко известие в лексикона „Суда“ от X век. България и Франкската империя стават непосредствени съседи по Средния Дунав. Възвърнатата Трансилвания, поради залежите на сребро и каменна сол и успешната експлоатация на солниците, осигурява на българите важно международно търговско положение. **Всъщност това е била междуособна война с друга славянска (скитска) държава. (КАКВИТО СА В ПОСЛЕДСТВИЕ ВЪВ ВЕКОВЕТЕ, ВОЙНИТЕ МЕЖДУ БЪЛГАРИ И СЪРБИ, БЪЛГАРИ И РУСИ, СЪРБИ И ХЪРВАТИ, РУСИ И ПОЛЯЦИ, РУСИ И УКРАИНЦИ И Т.Н. - ОТ КОИТО СЕ ВЪЗПОЛЗВАТ КАТОЛИЦИ, ТУРЦИ И ЮДЕИ).**

Да се върнем към аварите - ето какво е записано за тях:

„При царуването на Маврций(*8*) аварите(*9*) поискали голям данък от жителите на Византия, но императорът отказал да изпълни искането им. Тогава те събрали огромна войска, в която влизали главно славяни и решили да превземат Солун, който се отличавал със своята оживена търговия и големи богатства. Император Маврций изпратил войска, но разразилата се малко преди това епидемия силно засегнала солунските жители, а и неприятелската войска била огромна – броят й достигал сто хиляди души. Десет дни преди пристигането на враговете Свети Димитрий се явил на архиепископ Евсевий и му казал, че над града е надвиснала страшна опасност. Солуняни мислели, че неприятелската войска няма да се приближи скоро. Но неприятелят изведнъж се появил недалеч от градските крепостни стени. Даже можел безпрепятствено да влезе през нощта в града, но могъщата десница на Всевишния по молитвите на Свети Димитрий спряла по чудодеен начин страшните врагове...

(8) Маврций царувал от 582 г. до 603 г.

(9) Аварите, които тогава все още не били просветени със светлината на Христовата вяра, БИЛИ СЛАВЯНИ; живеели по поречието на река Дон, близо до Каспийско море.“

08.11 по еретическия, † 26 октомври по православния календар - Свети Димитрий Солунски (Димитровден)

Това са всъщнос т.нар. нахлувания на славяните на Балканския полуостров.

Интересно е също, че старите жития на нашите светци говорят за български родове, живеещи в Родопите, много преди тази област изобщо да е била в пределите на България. Както ще видите, тези българи са били и елитните части на Византийската войска, оказали решително влияние във битките с мюсюлманите. Вижте част от историята на един велик български воин и светец, който със смелостта си, както св. великомъченик Меркурий, с Божията помощ спечелва битка и война за империята и извършва чудо подобно на свети Георги:

"В памет на праведния Михаил Воин (866 г.)

Свети Михаил живял по време на царуването на Михаил III. По произход той бил българин и се родил в град Потука (*предполага се, че това е днешният Батак – б.р.*). Знатните родители на Михаил принадлежали към числото на първите български християни. Такъв християнин от детството бил и Михаил, когото родителите и познатите наричали светото дете, заради неговото благочестие. От детски години той се отличавал с чистота на живота. В сърцето си винаги имал страх Божий, пребъдвал в пост и молитва, давал милостиня на просяците и посещавал болните, като се украсявал с различни добродетели, кротост и смирение. След като достигнал двадесет и пет годишна възраст, Михаил постъпил на военна служба и командвал значителен военен отряд.

По това време етиопците и агаряните вдигнали война срещу Гръцкото царство и се насочили към столицата му. В защита на Отечеството излязла голяма войска и посрещнала многобройните агарянски войски. Като видели обаче че етиопците и агаряните ги превъзхождат по сила и са готови да

ги надвият, гърците избягали в планините и се скрили на безопасни места.

В гръцката християнска войска се намирал и свети Михаил Воин заедно със своя отряд. Той не се изплашил от неприятеля, не се обърнал в бягство, а непрестанно укрепявал и ободрявал своите хора. Като видял всеобщото бягство на гърците, той се просълзил, паднал ничком на земята и се молел на Господа за спасението на християните. След свършването на молитвата, със своя отряд той неудържимо се устремил срещу неприятеля и се врязал в самия център на етиопците и агаряните, като жестоко поразявал враговете без всякаква вреда за себе си и отряда си. В същото време на помощ на християните се вдигнала внезапно буря: мълнии и гръм поразявали и плашели враговете така, че всички те се обърнали в бягство. С Божия помощ свети Михаил разгонил всички врагове, а сам той и отрядът му останали съвършено невидими...

Свети Михаил се спрял на едно място за отдих. Там се намирало голямо езеро, от което излизал чудовищен змей и изпояждал хора и добитък...

Като пристигнал на мястото, той започнал да разпитва девицата защо е дошла на това място. Отначало тя уговаряла Михаил да се отдалечи, за да не бъде изяден от чудовищния змей, но по настояване на светеца разказала за установения в града обичай да отдават децата си поред за изяждане от змея. Изумен от разказа на девицата, светият заповядал на слугата си да се отдалечи с коня и да чака отстрани, а сам паднал на земята и започнал да се моли на Бога. Когато светецът завършил молитвата си и станал, сред езерото се появил змеят и започнал да се приближава към брега, като отворил паст на всяка от трите си глави. Светецът взел щита и меча и отсякъл

трите глави на лукавия. Като замахнал с опашка, змеят ударил светеца, причинявайки му рана. Михаил паднал в безсъзнание, но скоро се свестил и станал.

Като видял това чудо, неговият слуга побързал да отиде в града и съобщил за станалото. Гражданите излезли от града и тържествено срещнали избавителя, а девицата връчили на родителите ѝ.

И така, на Бога било угодно да прослави свети Михаил Воин със същото чудо, извършено в древността от свети Георги Победоносец.

След всичко това, като дал наставление на гражданите твърдо да държат християнската вяра, той продължил пътя си и се върнал у дома. След известно време предал с мир блажената си душа на Господа.

При гроба на свети Михаил започнали да се извършват много чудеса и изцеления на идващите с вяра болни.

След много години, по време на Второто Българско царство, българският цар Калоян превзел град Потука и решил да пренесе мощите на свети Михаил Воин в своята българска столица, Търновград. Като чул за приближаването на светите мощи, българският патриарх Василий излязъл с цялото си духовенство и гражданите да ги посрещне с кръстен ход, свещи и кадилници. Българският цар и патриархът взели светите мощи, пренесли ги на ръце и ги поставили в съборния патриаршески храм."

05.12 по еретическия, † 22 ноември по православния календар - Св. Михаил Българин воин - житието е писано от св. Димитрий Ростовски

Старите извори ни дават сведения и кои са Готите:

Прокоп (историк от 6 в.сл.Хр.) в своята история за готските войни пише по повод възникването на скитския народ следното:

„**При хуните, които първоначално са се наричали кимбри или кимери е имало цар с двама сина – Утургур и Кутургур, които разделили царството на баща си.** Едната половина от хунското царство е наречена Утургури (земята на Утургурите), а другата – Кутургури (земята на Кутургурите). Хунското царство е наречено до ден днешен по имената на тези двама сина и се намира на север от Кавказ.

От другата страна на Меотидското блато (*Азовско море - б.ред.*) живеели **ГОТИ**, визиготи, вандали и др. **готски народи**. **В по-ранни времена те също са били наричани СКИТИ**, тъй като **всички народи, живеещи в тези области, са носели общото име скити**. **Някои от тях са се наричали също сармати** или меланхлени.” (IV, 5[1]).

Към тези територии, както видяхме по-горе, отнася скитите и православния светец Димитрий Ростовски, **ТВОРИЛ ТВОРБИТЕ СИ С ПОМОЩТА НА СВЕТИЯ БОЖИ ДУХ, както това е известно на всеки истински християнин**.

Друг стълб на православието и поборник на вярата по нашите земи - блажения Теофилакт, архиепископ Охридски и на цяла България (ВИЗАНТИЕЦ живял в *11 в. сл. Хр.*) нарича гореизброените кимбри или омбри – българи (Ὄμβροι οἱ νῦν Βούλγαροι).

Старите жития на светците ни дават представа и каква вяра са имали в древни времена готите:

„Ерминингелд, син на Готския цар Леовигилд, **бил обърнат от арианската ерес към православната вяра** от испанския епископ Леандър. Леовигилд, бидейки сам арианин, бил много огорчен от това, че синът му оставил арианското зловерие, и се стараел да го отклони от Православието и отново да го върне към своята ерес. Като баща той го убеждавал с ласкави думи, умолявайки и увещавайки го да остави православната вяра и да мисли като него, както и преди; но когато видял непреклонността му, започнал да го заплашва с мъчения и рани. **Синът оставал непоколебим като стълб във вярата**, без да придава значение нито на ласкателствата, нито на заплахите на бащата. Леовигилд се разпалил от силна ярост срещу него и най-напред лишил сина си от царския престол и от участие в управлението, от наследство и от цялото имущество, а след това, като не видял промяна в мислите му, оковал шията, ръцете и нозете му с железни вериги и го хвърлил в тясна и мрачна тъмница...

царят се изпълнил с безмерна ярост и заскърцал със зъби, веднага изпратил от своите боляри мъже, на които дал заповед да убият сина му в тъмницата. Те отишли и отсекли честната му глава със секира...

Бащата детеубиец, разкаял се за извършеното убийство, заболял от скръб; той искал да се откаже от арианството и да приеме Православието, но се страхувал от арианите и поради това не се удостоил да бъде причислен към православните. Когато наближила смъртта му, той почтително извикал при себе си тогавашния епископ Леандър (когото преди не обичал и преследвал) и го умолявал да поучи в Православието със своето Боговдъхновено учение и по-младия му син Рехадер, когото направил наследник на своето царство, както и Ерминингелд. **Леовигилд починал, а Рехадер, като се възцарил, веднага приел православната вяра, наставляван от светия епископ Леандър, и привел към благоверието цялата Готска земя**, която преди била заразена с арианската ерес.“

Свети мъченик Ерминингелд принц Готски е убит през 586 г., а в 589 г., на Толедския събор, готите се отказват от арианството и приемат православието.

14.11 по еретическия, † 01 ноември по православния календар - Св. мъченик Ерминингелд принц Готски

Живелите през 9 век гръцки писатели, като патриарх Никифор и хронографът Теофан, върху чиито думи се опират не-българските учени при определяне произхода на нашия народ, повтарят горното твърдение на Прокоп за хуните, като го отнасят за българите. **Най-старите селища на хуните и българите** (Οὖνοι καὶ Βουλγάροι) **според тях се намирали на Меотидските блата до Кимерийския Босфор при земята на сарматите и иберийците, и до Кавказките**

планини. Там се намирала стара, велика България[2].

Византийският император Константин Порфирогенет отнася това разделение на кимбрите за българите. Той пише, че българският народ (τῶν Βουλγάρων γένος) някога е бил разделен на две царства, които са били посочени с имената на градовете – Месемврия и Селиврия. Названията на градовете са били съответно и наименованията на тези царства. (Ed.Bonn.III, p.44) (πρότερον εἰς βασιλείας διττὰς διῄρητο καὶ μαρτυροῦσιν αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν πολέων ἥτε Μεσημβρία καὶ ἡ Σελυμβρία βασιλέων προσηγορίας) (Ed Bonn. III, p. 44).

Когато кимбрите се разделят на две царства, те са живели в Тракия на Босфора, който тогава се е наричал *Кимерийски Босфор*, тъй като градовете Месемврия и Селиврия са се намирали в тази област.

Прокоп разделя гореспоменатите скитски народи на меланхлени (чернодрешковци) и сармати. Тази характеристика на българите се е запазила и до днес, тъй като българите, живеещи от р.Струма до Черно море носят черни дрехи, а живеещите на р.Вардар и в Мизия, наречени от стари времена сармати, носят светли и пъстри дрехи. Българите са обозначавани също като угри (угрийци). Угрите обаче са пеонски, македонски народ. В старобългарските легенди се казва „угро-пеонски език”(угри – един пеонски народ 3). Пеоните са живеели в централна Македония до Охридското езеро. Херодот (5 в.пр.Хр.) нарича този народ, живял на Охридското езеро – агриани, откъдето идва името Ахридос, дн.гр. Охрид. В този гр. Охрид започва политическия и културния живот на българите. Агрианите или агрите са взели името си от угрите. Тези угрийци, както виждаме, са съседи на албанците и ахейците (дн.гърци), като населяват Македония до ден днешен. Връщайки се на Кавказ, където са живели скитите, се вижда, че този Кавказ не е азиатска, а илирийска

планина. **Страбон (I в.пр.Хр.) идентифицира Кавказ с планината Керауния в дн. Албания и Македония** (VII, VI, 1; XI, V, 1; XI, IV, 1). Страбон пише:

„An dem Kaukasus wohnen die Iberer und Albaner, die Saurmaten, die Skythen und die Achajer (Μέχρι τοῦ Καυκάσου καὶ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν Σαυρομάται καὶ Σκύθαι καὶ Ἀχαιοί) (XI, III, 8)

„В Кавказ живеят иберии и албанци, сармати, скити, и ахейци". Това неминуемо означава, че планина Кавказ, където живеят скитите, се намира в близост до Албания и Ахайя (Гърция). Следователно в Македония или Илирия са най-старите поселения на скитите (българите). По този начин ясно виждаме, че българите са живеели и в азиатския и в илирийския Кавказ и са древен трако-илирийски народ. Същевременно те са и троянци и ние ще ги покажем точно като такива.

[1] *Според превода на Коста.*

[2] *Критично изследване за историята на древните скити, траки и македонци, с 2 карти, Лайпциг, книжарница Дикше, 1915, стр. 50-51*

[3] *Йордан Иванов, Български старини из Македония. София 1908, стр. 53-54.*

Тракийските народи се появяват в исторически план и при сблъсъка със своите съседи гърците. Първият сблъсък между двете раси е легендарната троянска война. Гърците от егейските острови и Ахайя пристигат с корабите си на тракийския бряг и нападат траките. Между отбраняващите се тракийски народи заслужава да се отбележат – пеласгите в Тесалия, бригите (или фриги) в Македония, пеоните в Македония, стримонците на р.Струма и мизийците в Тракия. Омир възпява тези народи в Илиада по следния начин[1]:

Там пред двореца Приамов голямо събрание стана:

заедно всички стояха – и стари, и млади троянци.

Вихрено бърза Ирида наблизо застана и каза,

уподобена напълно по глас на Полита Приамов,

който бе пъргавоног съгледвач на троянци; следеше

все от високата гробна могила на цар Есиета,

дебнещ кога ще потеглят ахейци от кораби вити.

Образ Политов приела, Ирида продума тогава:

„Старче, ти винаги твърде обичаш безкрайните речи,

както по времена ми; ала днеска войната бушува.

често съм влизал във лютите битки с мъжете враждебни,

ала такива и толкова много войска не съм виждал:

хиляди, както листата в гората и пясъка морски,

вече настъпват в полето, борба да завържат пред Троя.

Хекторе, аз те съветвам усърдно така да постъпиш:

много съюзници има в големия град на Приама,

разни езици говорят далечни хора събрани.

Всеки да бъде началник на тези, които предвожда,

Своите хора в строй да нарежда и води в битка.” (Илиада II, 786-806)

Като взема присърце думите на Ирида (Ирис), Хектор разпуска събранието и всички вземат оръжието, за да защитават земята си. След това Омир представя следните народи с техните водачи:

„Вожд на троянците бе шлемовеецът славният Хектор,

син на Приама; мнозина най-смели се готвеха вече

заедно с него да влязат с копия остри в боя.

Вожд на дарданците беше известният син на Анхиза,"

„Водеше цар Хипотий племе с копие силно **пеласги**[1],

тези, които живееха сред плодородна Лариса,

тях ги предвождаха в бой Хипотий с Пилей[2] войнолюбец,

двамата сина на Лет пеласгийски, потомък[3] Тевтамов.
А пък Пейрой с Акаманта[4] предвождаха всички **тракийци**,
мирно живеещи близо покрай Хелеспонт[5] бързотечен.
Вождът на копиеборци кикони бе смелият Евфем...
Водеше храбро Пирехъм **пеонците** с лъкове вити,
с чест обитаващи град Амидон до широкия Аксий[6],
който разлива води превъзходни далеч по земята.
Силният вожд Пилемен от Енетия, гдето се въдят
мулета диви, доведе безброй пафлагонци юначни...
Одий и с него Епистроф доведоха тук ализони[7]
чак от далечна Алиба, където сребро се добива.
Мизи начело с Хромий и Еном, вещ птицегадател,
ала чрез птиците той не отбягна най-черната гибел.
Падна в реката, убит от ръцете на внука Еаков,
който в нея погуби и други отлични троянци.
Форкис с Аксаний божествен доведоха **фриги** при Троя[8]
чак от Аксания: искаха в стръвна битка да влязат.
А пък **меонци** предвождани бяха от Местъл и Антиф,
рожбите на Талемен и на езерната нимфа Гигея:
водеха в боя меонци, родени при Тмол недостъпен.
Наст бе водач на карийци, известен с говор незвучен[9]...
А Сарпедон с почтения Главк пък доведе **ликийци**

чак от далечната Ликия, негде от Ксант бързотечен.”(„Илиада II, 840-877)

Това са троянците. Както виждаме, всички живеят в Тракия, Македония и Тесалия. Те са били пеласгийски и тракийски народи, които са живеели на Балканския полуостров от Лариса до Дунав. Ахейците също са нападали своите съседи в Тесалия, Македония, Мизия и Тракия.

Въпреки всичко това, някои учени, които не са запознати с тези взаимоотношения, твърдят, че Троя се е намирала в Азия. Олимп, Мизия, Пеония, долината на р.Вардар, долината на р.Струма, Мигдония и Тракия в Азия ли се намират?!

Троянският цар Приам е бил фригиец. (Илиада XXIV, 543-546) **По-късните автори обозначават фригийци, ликийци, мизийци, карийци и лидийци като троянски народи. (Страбон XIV, III, 3).** Местообитанието на тези народи понякога се посочва в Азия, защото се е смятало, че някога е имало преселение от Европа към Азия. Така пише Херодот:

„**Фригите, както казват македонците, са се наричали бриги, докато са живеели в Европа, в земята на македонците. Когато обаче са се преселили в Азия, заедно със своята земя, са променили името си на фригийци**”. (VII, 73)

Фригийците следователно са македонски народ, който се предполага някога да се е преселил в Азия. Кога обаче се е случило това преселение, преди или след троянската война? Херодот пише по-нататък за витините:

„**Траките се наричали витини, след като са се преселили в Азия. Преди това, както самите те твърдят, са се наричали струмонци, защото са живеели на**

Стримон (Струма) в Македония. Отново според самите тях, те са били прогонени от теукрите и мизите от техните местообиталища.” (VII, 75)

Витините също са македонски народ. Мизите също са такъв народ, щом са прогонили стримонците от тяхната родна земя. Според Херодот те са живеели на планината Олимп – „Мизийците са потомци на лидийците, но са се наричали олимпийци по името на планината Олимп.” (VII, 74).

Така се вижда, че съгласно и по-късни писатели, троянците са трако-илирийски народ, където и да са живели. Освен това Омир сам поставя границите на царството на Приам.

„Слушахме, старче, преди, че и ти си живеел честито.

Нявга, нашир и надлъж, чак от Лесбос на древния Макар,

та до великата Фригия и Хелеспонта безкраен,

вредом те слави мълвата с добри синове и богатства.” (Илиада, XXIV, 543-546)

Царството на Приам, следователно, се е намирало между Фригия (Македония), Лесбос и Хелеспонт. В този район фактически са живеели назованите от Омир троянски народи – пеласги, пеони, мигдони, траки и т.н.

Що се отнася до разкопките на азиатската страна на Дарданелите, където е предполагаемото място на Троя, те нямат тази стойност, която им се предава. Там нещо е било изровено, намерено, но какво е то? Как можем да докажем, че изровените руини са царството на Приам...

Парис – синът на троянския цар Приам, откраднал „хубавата” Елена, съпругата на гръцкия цар Менелай. Поради това разгневените гърци обявяват война на Приам и чрез

смелост, и хитрост разрушават Троя.

Следователно Троя не е била разрушена от боговете, а от гърците. Ние, обаче, виждаме, че Троя се е състояла от множество народи и държави, които не биха могли да бъдат разрушени от отделни битки, войски и войници... От поезията на Омир може да се вземе само тази част от историята, в която се описва, **че са се водили войни между два съседни народа – гърци и траки**. **Много вероятно е поезията да е свързана с първите гръцки завоевания на бреговете на Егейско, Мраморно и Черно море**.

[1)] *Народна Култура, София 1969 г.*

[1)] *Пеласгите на Хипотий са били въоръжени с копия.*

[2)] *Изпуснато е, че Пилей е потомък на Арес*

[3)] *Лет е син на Тевтам.*

[4)] *Акамант водеше тракийските племена на Пейрой.*

[5)] *Земите оградени от буйните потоци на Хелеспонт.*

[6)] *Аксий или Axios е спомената, че е река Вардар!*

[7)] *Хализони или халицони.*

[8)] *Не се споменава „при Троя”.*

[9)] *В немския превод на Фосс е употребена думата „варварски език”, а не „говор незвучен”.*

Вергилий е един от най-значимите поети на Древен Рим, **който пише за нашите древни предци - тракийците от Троя.** Неговата „Енеида“ се превръща в национален епос на Рим, изключително популярна от своето публикуване до наши дни и оказва значително влияние върху формирането на съвременната западноевропейска литература. **Героичният епос в това произведение е за трака Еней от Троя, племенник на цар Приам, завел след погрома над града-държава част от съгражданите си траки до Апенинския полуостров през XII век пр. н. е. и създал града-държава Рим. Касае се за исторически факт, а не за легенда, каквато е историята за Ромул, Рем и Вълчицата.**

В западната историография този тракийски народ от Троя е наречен етруски, най-нови изследвания доказват, че етруският език е в основата на латинския.

Старите автори също описват, че и от двете страни в Троянската война воюват Българи:

''Шестоднев'' от Иоан Екзарх Български. Препис от XV в. Съхранява се в библиотеката на Рилския манастир

"Тесалийските мирмидонци на Ахил са Българи."

"*Шестоднев*" *на Йоан Екзарх*

"***Ахил заминал заедно с Атридите, като водил своя собствена войска от три хиляди души, наричана тогава мирмидонци, а сега Българи.***"

Йоан Малала - Византийски хронист.

"***Ахил Пелеев бил скит от градчето Мирмикион, което се намира на Меотидското езеро. Той бил изгонен от скитите заради своята жестокост, свирепост и надменния си дух и след това се поселил в Тесалия.”***

Гръцки историк от 1-2 век **Флавий Ариан** - *“Периплус*":

Йоан Цеца също твърди, че Ахил е българин и го

свързва с хуните:

“И тогава всички пристигнаха в Авлида с кораби,

*с тях бе **Ахил**, многославният син на Пелей,*

и на Тетида, дъщерята на философа Хирон,

***бе предводител на хуните, българите-мирмидонци**,*

на брой две хиляди и петстотин ...”

Той описва и българи на страната на Троя:

*“А Пирехми водеше **пеонците, сиреч българите**,*

от река Аксиос, сиреч от известната Вардар...

Хроми и Еном стояха начело на всички мизи."

В Троя през войната царува цар **Приям, което звучи като "прям"**. Но преди да се качи на престола той е имал друго име: **Подарк**. Сред имената на синовете и дъщерите му са: **Милио, Хромий, Главк, Еньо, Медуса (Медуша)**.

Името **Медуса или Медуша** (на гръцкото “С” в кирилицата отговарят “С” и “Ш”), е ясно свързано с думата “мед” (а и с “душа”).

Еньо е старо българско име. По гръцки би трябвало да се пише “Енеос” Така и името на античния герой Еней съвпада със старото българско Еньо. Същото име е запазено и при италианците - **Енио**. **Римляните смятат Еней за свой предтеча.**

Ахейските бойци на Менелай и Агамемнон и мирмидоните на Ахил не са чужди агресори, а хора близки по произход с траки и трояни. Илиада е описание на една братоубийствена война... това е и причината Омир

да не употреби нито веднъж думата варвари.

Агамемнон и Менелай са потомци на Атрей, който пък е син на тракийския благородник Пелопс, пристигнал от Фригия.

Троянската Война е пагубна за всички участвали в нея. Нито Троя ще си възвърне старото величие, нито пък ще има светло бъдеще за ахейците. Те ще бъдат покорени и асимилирани от африканските гърци, които ще си присвоят историята им.

Скандинавските народи също обясняват произхода си с троянци и траки. Иде реч за т. нар. Прозаична Еда, известна още и като Снора-Еда по името на съставителя й – ирландския скалд (поет), прозаик, историограф и политик Снори Стурлусон. Тя се появява около 1220 – 1225 г. и се състои от четири книги, които разказват за произхода на скандинавските народи. Ето какво се говори в Снора-Еда: "**Там се намира и центърът на земята. И затова, щото самата земя там е във всичко по-прекрасна и добра, хората, които я населяват, също се отличават с качествата си: мъдрост и сила, красота и всевъзможни знания**.

Близо до центъра на земята бил построен град, придобил велика слава. Тогава се наричал Троя. Този град бил много по-голям от всички други и построен с цялата изкусност и великолепие, които тогава били известни....

Един от конунгите (крале) в Троя наричали Мунон или Меннон. Той бил женен за дъщерята на върховния конунг Приам, която наричали Троан. Те имали син на име Трор, ние го наричаме Тор. Той се възпитавал в Тракия при херцог на име Лорикус... и убил той херцога Лорикус, своя възпитател, и жена му Лора или Глора, и завладял царството им Тракия. Ние наричаме неговото царство Трудхайм. В северната част на кралството си срещнал прорицателка на име Сибила – а ние я

наричаме Сив – и се оженил за нея. Синът им се наричал Лориди, той приличал на баща си. Той имал син Ейнриди, а той – Вингетор, а Вингетор – Вингенер, а Вингенер – Моди…. а Гудолв – Фин, а Фин – Фрядлав (ние го наричаме Фридлейв), а **той пък имал син Воден, а ние го наричаме Один**. Той се славил с мъдростта си и всички съвършенства.”

По-нататък в пролога се разказва, че Один подчинява Саксланд (Страната на саксите) и оставя трима от синовете си за пазители на различните й части – Източната, Вестфалия и Франкланд. Накрая Один и хората му, продължавайки на север, стигат до страната, наричана днес Швеция, където тамошният владетел Гюлви доброволно предоставя властта на богоподобния Один. Один харесва тези земи и се установява там, построява град („ …който днес се нарича Сигтун…”) в който има дванайсет управници по троянски образец и налага закони като тези, които са били в Троя.

Омировата „Илиада” представя троянците като родствени на траките, а днес огромната част от учените приемат това като неоспорим факт, говорейки за тракo-троянски етнокултурен кръг.

Символично и показателно е, че и днес в България продължават да живеят **ТРОЯНЦИ** - това са жителите на град **ТРОЯ**н. Живеят и **ТРАКИ**йци – населението на тракийската равнина, Западна и Източна **ТРАКИЯ**.

Тракийският произход на ахейските благородници обяснява защо **микенските куполни гробници са като тези на траките и защо древните микенци са жертвали коне при погребение на знатен човек** - този обичай е напълно чужд на гърците. Ахейците, както траки и трояни, са били конен народ, а при гърците основната войскова единица е хоплитът.

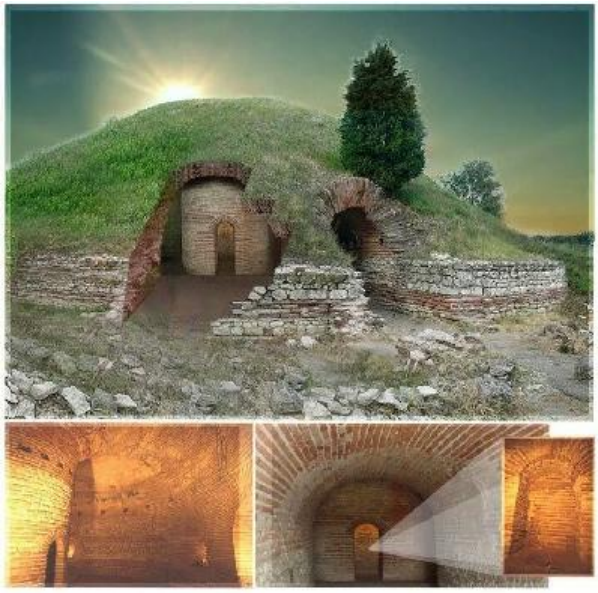

Тези факти обаче се укриват от широката публика и така става възможно да се поддържа илюзията, че гърците побеждават трако-трояните... Гърците само асимилират ахейците и пеласгите в по-късни времена и си приписват и славната им история.

Древногръцките автори пишат, че идвайки на Балканите гърците заварват местното население „пеласги", те попадат в нов вид високоразвита цивилизация, заварват огромни градове, висока култура, голяма героичност сред войните пеласги именно затова ги наричат „богоподобни" . Усвоявайки голяма част от тяхната култура по-късно започват да ги наричат „траки", което означава варвари, твърдейки, че нямат нищо общо с "великата" елинска култура.

Многобройни са свидетелствата, че тези родствени пред-гръцки народи, са същите, които обитават Балканите и Мала

Азия и днес и се наричат българи, сърби, хървати, "македонци". Това се опитват да скрият гърците още от древността, те отричат културата на коренните жители на Балканите като я наричат своя, дори отричат и правото на собствената им земя. И дори наричаните преди от тях „богочовеци” сега ги обиждат с варвари, византийските летописци наричат българите варвари, както елините са наричали местните жители на балканите под името „траки", което означава див, суров човек, варварин. Тази идея достига връх в разцвета на Византия. През 7-ми век византийските летописци провеждат мащабна кампания за изопачаване на историята пишейки, че пришълците гърци са местно население, а местните жители са чужденци. В последствие на нас ни се втълпява следния цикъл:

"Културата и цивилизацията са изобретени от гърците, подети са от римляните и са завършени от Западна Европа."

Какъв е бил външния вид на местното население?

Борци от о. Тера с чубмаси и перчеми. Типичен пример за така наречената "прабългарска" прическа - обръсната глава, перчем и плитки.

Глава с чумбас от неолитно селище в Невали Кори, днешна източна Турция. Знае се,че близки родственици на пеласгите са населявали Мала Азия.

Тракийски борец с чумбас - музей в Берлин, изложба на тракийската култура

Медальон с изображением Александра

Александър Велики с чумбас

Тази прическа е отличителна черта на местното балканско население.

Подобен е видът и на живеещите в земите северно от Черно море наши сънародници:

Това са паметници и картини на руския княз Светослав I, син на света равноапостолна княгиня Олга. Очевидна е приликата между княза и нашите владетели и победения враг е общ – юдейска хазария. В тази част на скития чумбаса е наречен хахол.

Херодот описва шарените ямурлуци на траките, наричани зейри. Те са дълги до глезените, изработени са от дебел вълнен плат, украсен с единични или двойни цветни ивици. Обикновено зейрите имат прикачена качулка и се закопчават под брадичката.
Други връхни дрехи, споменати от Овидий и носени от гетите в Мизия са кожусите, които еднакво обличали и жените и мъжете.

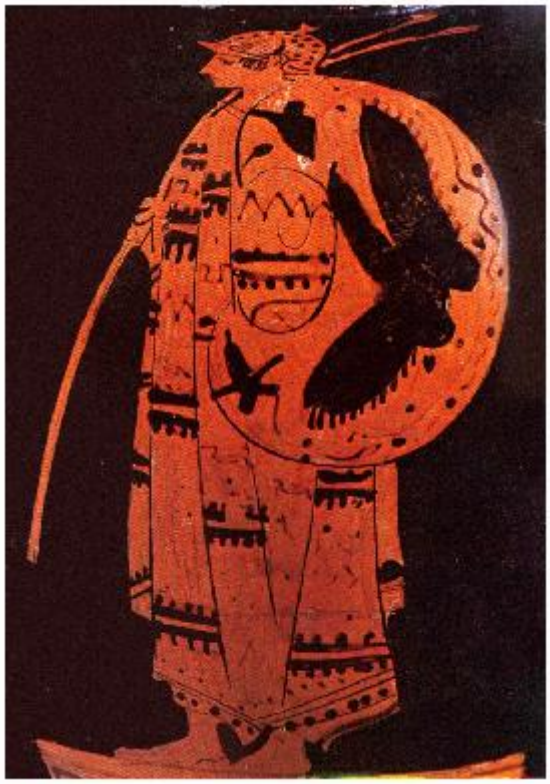

атическа ваза – V в. пр. н. е.- тракиец в ямурлук

Ямурлука се е запазил и до днес.

Древногръцкият историк от 1ви век Плутарх пише, че чумбаса е характерен за племето абанти (тракийско племе) и

за мизите (огромно тракийско племе населявало земите на север от Стара планина). Знае се, че тази прическа също е характерна и за тракийското племе гети (готи).

До преди 100 години по селата ни са се носили перчеми, но европейските ни учители са карали българските деца да си остригват перчемите.

Земите на Балканите, северното черноморие и западна Мала Азия са били населени от различни тракийски племена, те са се преселвали свободно и са си сменяли имената, за да се отличават от другите племена част от бригите стават фриги, част от меонците - пеонци, гетите - готи и пр.

Надписите по плочиците от село Караново (4-то хилядолетия Пр. Хр.) и село Градешница, Врачанско (5-то хилядолетия Пр.Хр.) доказват, че траките (българите) са имали писменост преди 5000 години. Тази писменост е с 2000 години по-древна от шумерска и египетската. Открито е поредното доказателство за древността на културата по нашите земи, която става първоизвор на културата и цивилизацията в целия античен свят.

Доказано е, че по нашите земи за първи път започва обработката на металите!

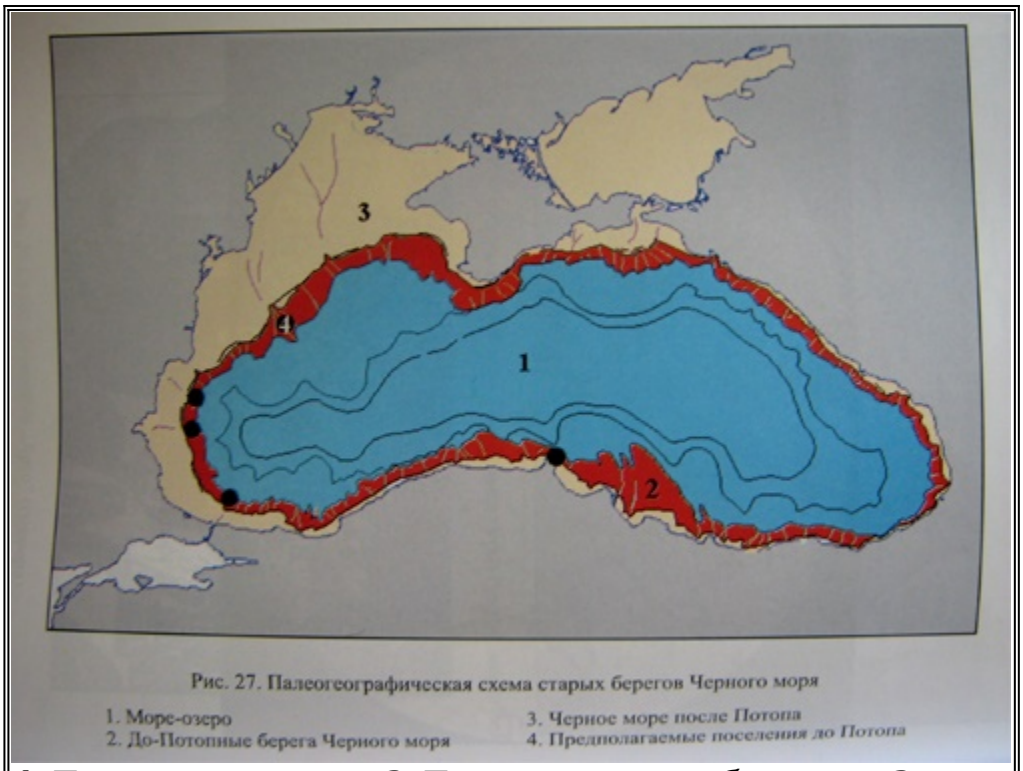

1-Древното езеро; 2-До потопните брегове; 3-Суша по бреговете на езерото до потопа; 4-Предполагаеми населени места до потопа (2 от тях са срещу днешните Варна и Бургас)

Проф. Петко Димитров, ръководител на две експедиции по нашия шелф, обяви, че преди 7000 г. старите брегове на Черно море са били на сушата и на 60 км. източно от Варна, където са живели прадедите ни и откъдето е тръгнала най-древната цивилизация в света. От годините след това датира мегаприливът на океанските води през Босфора в най-голямото сладководно езеро. Нахлуването е със силата на 200 Ниагарски водопада, припомни своята теза проф. Уилям Райън от Колумбийския университет, който е за втори път в България и участва в експедицията.

През 2011г. с научноизследователския кораб "Академик" учените успели да пробият пясъка, запечатан от тинята, нахлула с мощния поток от световния океан. Те са намерили по време на сондажите част от дърво и корени от растителност. Това потвърждава работната хипотеза на проф. Петко Димитров, че някогашното сладководно езеро е било много под морското равнище, измерено спрямо световния

океан. “Следите от Черноморската Атлантида трябва да се търсят не само по море, а и на сушата” дълбоко убеден е ученият.

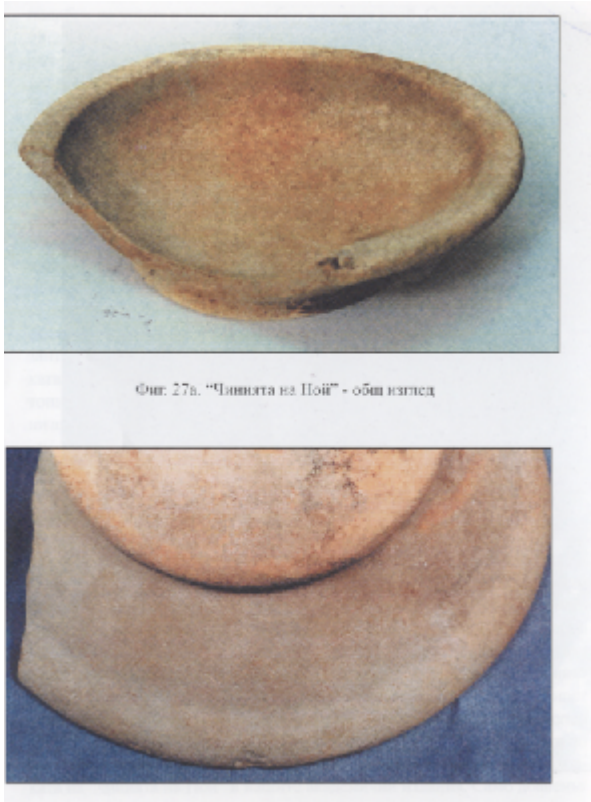

Първата научна експедиция започва на 1 юли 1985 г. с руската подводна лодка “Аргус”. Ето какво споделя професорът : “На 16 юли осъществихме спуск в палеоруслото на река Провадийска, която се е вливала в тогавашното сладководно езеро Черно море, прекосявайки целия шелф.

Там, на старите брегове, аз попаднах на едни очертания на дупки на около 95 метра – това бяха два реда, подредени симетрично. Беше ясно, че става въпрос за дело на човешка ръка. След това по-навътре вече от старите брегове, на около 300-400 метра по-навътре, попаднах и на т.нар. ''чиния на Ной''. По-късно се установи, че върху нея има и писмени знаци... това е една от най-старите писмености, която е съществувала до потопа... Учените попадат на стар пристан и некропол, намиращи се на дъното на морето, там където

някога е бил брега на езерото.

Основната версия, която е подкрепена от гореспоменатите експедиции е, че **древната цивилизация на кимерийците, развила се по бреговете до Варна, е в основата на шумерската култура на Изток след библейския потоп, настъпил преди около 5500 г. Населението, което остава по нашите земи, пък е в основата на създаването на тракийската култура**. Твърденията са подкрепени със солидни проучвания и факти.

Хипотезата е на проф. Петко Димитров, ръководител на "Морска геология и археология" в Института по океанология към БАН във Варна и световноизвестния американски учен Уилям Райън от лабораторията "Ламон Дохърти" на Колумбийския университет. Двамата са подкрепени от друго светило - Уолтър Питман.
Проф. Димитров доразработва идеята в книгата си "Черно море - Потопът и древните митове".
Твърденията на учените са на базата на сравнителен анализ на неолитните находки, открити край Варна и Дуранкулак, както и от подводните проучвания в устието на Провадийската река. Там бяха открити потънли праисторически селища. **Всички тези данни говорят, че по нашите брегове е била люлката на цивилизацията, която е колонизирала през неолита европейската част на Средиземноморието и е излязла до бреговете на Атлантическия океан.** Данните са от сравнителен анализ на открити следи и находки по нашите земи и по бреговете на Португалия. Те свидетелстват, че преселението е осъществено по море с огромни салове и кораби.

Карта на предполагаеми културни обекти в Черно море

Наскоро и варненски инженери, които работят съвместно с археолози, излязоха с позиция, че Първата цивилизация се родила край Варна. Металографските анализи показали, че тук са изработени първите сечива, които са извадили човека от пещерното му битие. Намерените оръдия на труда предхождат със столетия египетските и близкоизточните, смятат инженерите и археолозите, които с доказателствата си оборват отдавна наложените теории за произхода на цивилизацията. То се подкрепя и от прословутата "чиния на Ной", която проф. Петко Димитров открива при експедиция в Черно море на 6 юли 1985 година. Най-ценни са откритите по нея 27 писмени знаци, които според специалистите може да се окажат най-древната писменост на човечеството. Съпоставка с писмените находки на шумерите показва сходството и близостта между двете цивилизации.

Учените изследвали и златните находки от Варненския халколитен некропол.

Гроб No. 43 от Варненският халколитен некропол. Над 990 броя златни предмети с тегло 1,5 кг. ***В гроба има повече обработено злато, отколкото е намерено ПО ЦЕЛИЯ СВЯТ за цялата епоха на халколита***

Това злато предхожда с близо 2000 години египетските пирамиди и е белег на най-ранната цивилизация, развивана по нашите земи. Металографски анализи и тук доказват идентичността на златните съкровища от Североизточна България със суровините и помощните материали, с които са създадени. **А от всичко това следва, че и първата металообработка в света се е състояла по нашите земи, е заключението на специалистите.**

Варненският халколитен некропол е открит през 1972 г. в района на Варненското езеро и е датиран в края на V –

началото на IV хил. преди Христа. Смята се, че находките от **„Варненското злато“ е най-старото технологично обработено злато в Европа и света**, **причислявано към т. нар. Култура Варна (4400 – 4100 г. пр. Хр.)**.

При прокопаване на канал в близост до Варненското пристанище на площ от около 7500 m² са разкрити 294 гроба от халколита (енеолита), някои от които се оказват от изключително значение за българската археология. Некрополът е разкопаван от археолога Иван Иванов в продължение на 15 години. Сред многото гробове се отличават няколко с изобилие от златни предмети. **Артефактите показват, че в тази ранна епоха на усвояване на металообработването, на Балканите вече е съществувало държавно образувание и се е появила царската институция.**

Друг знаков за световната и европейската история район у нас е Големият остров — Дуранкулак, известен сред специалистите като "Европейската Троя" и "Езерният град",

Там са открити:

- находки от палеолита,
- **селищата на първото най-древно културно, уседнало, земеделско и занаятчийско население в Европа** (54 век пр.Хр.),
- **първите каменни градежи в Европа** (51 век пр.Хр.),
- Едно от най-старите обработени злата в света (50 век пр.Хр.),
- **първи наченки на писмени знаци в човешката история** (50-48 век пр.Хр.) предвестник на праисторическата Дунавска протописменост,
- най-ранните форми на парично-разменни ценности (50-48 век пр.Хр.),
- тук е идентифицирана най-стара фаза (начало 55-54 век пр.Хр.), наречена *Блатница*, по древното име на днешното

село Дуранкулак, на европейската неолитна култура Хаманджия.

Във варненското езеро е открит комплекс от селища, още в началото на века от братя Шкорпил. Те са унищожени абсолютно целенасочено при "драгиране за строителни работи в езерото".

Нашите земи са били като извор на живота и познанието. Дедите ни разпространяват безценният си опит в земеделие и скотовъдство сред много народи и по този начин ги измъкват от мрака на мизерното съществуване. Днес западни учени признават, че знанията за обработка на бронз, определени стопански методи и оръжия, са дошли в Северна Европа от Балканите.

Прототипите на мечове, копия, брадви, ножове, торкви и т.н. от Дания са намерени в земите на траките. Още в ранната древност малки групи тракийски племена и родови общности са мигрирали за Северна Европа и са занесли там своята материална култура. Затова България и Дания са държавите с най-много погребални могили, а датчаните проявяват голям интерес към нашите тракийски паметници. В Германия са открити стотици тракийски находки, които целенасочено не са идентифицирани като такива, а носят лъжливи названия названия като протокелтски, халщатски..., а на някои находки просто били от Ранната Желязна епоха. За това кой ги е сътворил и как са попаднали в Германия историците предпочитат да си замълчат. Не е лесно да се обясни какво търси тракийска ромфея в Германия. Такава находка може да се види в Rheinischen Landsmuseum Trier, Зала V, витрина 38. В зала XVIII могат да се видят също и статуетки на тракиец с ямурлук, боец с чумбас, в зала IV и V има и тракийска керамика, в зала X и XI - тракийски статуетки.

Френският свещеник Фулко пише за първия кръстоносен поход:

„Оттук те поели път през земите на българите, които назовават траки според предишните паметници.”

На карта от 4 век от Св. Йероним (331-420) пише – „Mesia hec & Vulgaria” (Мизия, тук и България)

Картата е ориентирана на изток (горе е изток)

Доказателствата за местния ни произход са безброй, а още толкова очакват да излязат на бял свят.

Какво сме наследили от нашите предци? Наследили сме културата, традициите и всичко, което днес ни прави уникални сред останалите народи. И днес хубавите ни песни и мелодии се носят из цял свят, и днес чужденецът е смаян от ритъма на нашите танци. Ние сме свободолюбив народ, **никога не сме били робовладелци и винаги сме се борили за свободата си**.

Може да обобщим, че българите са старите скити, част от които са обитавали Балканския полуостров, Панония, Дакия, до Карпатите.

Старите скити са се разделили на различни народи под

различни имена. Тези, които живеят в Тракия, са се наричали общо траки, в Илирия – илири, в Панония – панонци и т.н. Всички тези скитски народи са се разделили на отделни племена като гети или готи, хуни, българи, авари, пеони, македонци, които от 7 век сл. Христа носят общото име българи.

В исторически план тези народи са споменати още по времето на троянските войни. По-късно тракийските скити преминават през Босфора към Азия и нападат персите. Скоро персите потеглят на военен поход от Азия към Европа срещу скитите. Едва през 4 век сл. Христа в Македония възниква силна държава, която поробва гърците и персите. Не след дълго време идват римляните и поробват македонците, както по-късно и целия Балкански полуостров до Карпатите. Към края на 4 в.сл.Хр. започва разпадането на Римската империя и етническото пробуждане на поробените скити, **тогава някои започват да ги наричат славяни (МОЖЕ БИ, ПОРАДИ ЗАПОЧНАЛОТО МАСОВО ПРИЕМАНЕ ОТ ТЯХ НА ПРАВО СЛАВЯНЕ НА БОГА).**

В 5 в.сл.Хр. под ръководството на Атила те основават голяма скитска държава, която се разпростира чак от р. Рейн до п-в Камчатка и о-в Сахалин (територии, в голяма част населявани от славяни и до днес). Своята политическа независимост скитите или българите запазват до 11 в.сл.Хр., когато падат под владичеството на византийските гърци и отчасти под владичеството на германската империя и маджарите. Българите извоюват своята политическа независимост към края на 12 век (1186 г.). Тази независимост те запазват до 1393 г., когато падат под турко робство.

Турците унищожават българската интелигенция и аристокрация, като се опитват да я обърнат в мюсюлманското кривоверие. Повечето български благородници отказват да приемат нечестивата вяра, като предпочитат да умрат, заедно със семействата си в мъчения, но да следват Спасителя Христос и да запазят българското име и род, за което получават християнски мъченически венец и вечен живот близо до Бога. Малка част от българите приемат сатанинското садистично зловерие, с което запазват телата и имотите си, но осъждат душите си. Децата на тези предатели, техните единоверци от Анадола все още наричат гяури!

От българите остават само селяни, които до такава степен биват потиснати, че загубват своето национално съзнание.

Вече спира да се говори за българи на Балканския полуостров. **Едва в 1762 г. един български монах от Атон – Паисий Хилендарски – открива, че българите някога са имали голям, силен, самостоятелен народ и велики царства. За да събуди народното самосъзнание, Паисий написва кратка българска история, която не се печата, а във вид на ръкопис се чете и преписва от различни родолюбиви българи.**

От това пробуждане на народани, обаче се възползва юдейския синедрион и ръководеното от него юдомасонство. Те успяват да подведат изстрадалите ни сънародници в борба срещу каноничната йерархия на православната Църква, а също и да настроят българите едни срещу други. Разликата на революционерите масони със старите хайдути веднага проличава - те започват да изнудват и ограбват не турците, а сънародниците си. Другото нещо, което правят е да разделят народа, като настроят едни срещу други богатите и бедните българи. **И третото, най-съществено е да подведат част от духовенството в ерес, като повлекат много наши сънародници в ада, където са техните невидими духовни водачи.**

Подобни на нашите личности, организации, ритуали и процеси не са нови. Те са се случвали на първо място при холандската и английската, а после френската и другите буржоазни революции, освободителни и граждански войни. Ще се случат и в Османската империя и в Русия, където по това време във висшите, средните и ниските етажи на властта вече е пълно със юдеи и **техни духовни роби – гоите от**

ложите.

Принципът „убий с чужд нож” - в Талмуда съществува един важен принцип за водене на война с християнския свят. Той се състои в използването на вътрешните ресурси на дадена страна за водене на война със самата нея. Най-сигурният начин е чрез предизвикване на вътрешни противоречия и конфликти, които да доведат до пълен хаос и самоунищожение. Във всяка страна се създават звена от млади революционери, верни до смърт на идеята за социална „промяна”, която може да бъде осъществена само чрез разрушаване на съществуващия от столетия обществен порядък, като за целта той бива изкаран като „закостенял”, „упадъчен”, „ретрограден” и „спъващ прогреса”.

По тази схема е извършена революцията на Кромуел в Англия през 1645 г., във Франция от 1789 г., разделянето на Австрия през 1847 г. и т.н. Но предизвиканите граждански войни, екзекуции на монарсите (в Англия и Франция) и предизвиканите междусъседски войни (Австрия срещу Италия, Франция срещу Англия, Англия срещу Испания, Прусия срещу Франция, САЩ срещу Англия и т.н) се оказват недостатъчни, за да се промени геополитическата карта на Европа и света и най-вече европейците да бъдат принудени да се откажат от вярата в Бога и предаността към своя монарх. Необходима била широкомащабна и съгласувана акция по разпада на европейските християнски държави в дотогавашния им вид и създаването на атеистични режими-диктатури.

В справедливата освободителна борба на нашия православен народ изведнъж се появяват нови, добре организирани, обучени и ръководени от чужбина личности, които уж се водят православни и пеят в църквите, а захвърлят расото, използват някакви странни знаци и пароли, снимат се с черепи и изискват

някакви още по-странни ритуали на клетви пред тези черепи или пред зачеркната с оръдия за убиване Библия.

Септември 1875 г. Христо Ботев, Никола Славков и Иван Драсов в Букурещ

Това, което се вижда на масата само говори за себе си:

Подобни запечатани моменти можем да видим и в други части на света:

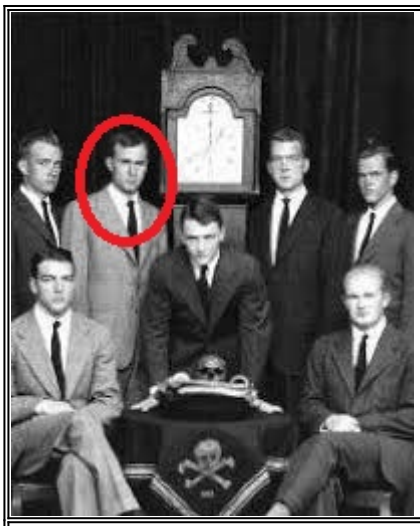

Очертания младеж е Прескот Буш - дядото на Д. Буш. Той е бил един от най-големите трафиканти на опиум в САЩ и основен спонсор на Хитлер. Масонското общество е "Череп и кости".

Относно други подобни символики можем да се вгледаме и в официалните знаци на ВМРО:

СВОБОДА
ИЛИ
СМЪРТЬ
ВМРО
ЗА
НЕЗАВИСИМА МАКЕДОНИЯ

Знак Мастера Второй завесы

На по-горната снимка Никола Славков е поставил ръката си под ревера. Това е знак, наречен в масонството "скрита ръка" и се ползва от майсторите "зидари". Ето други негови "колеги" богоборци, спомогнали за унищожаване на националната интелигенция и аристокрация:

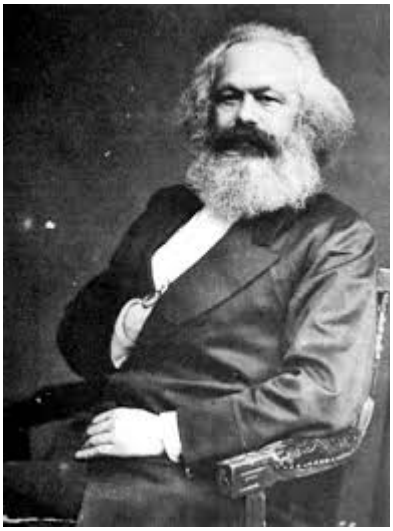

Ето и част от местните "майстори":

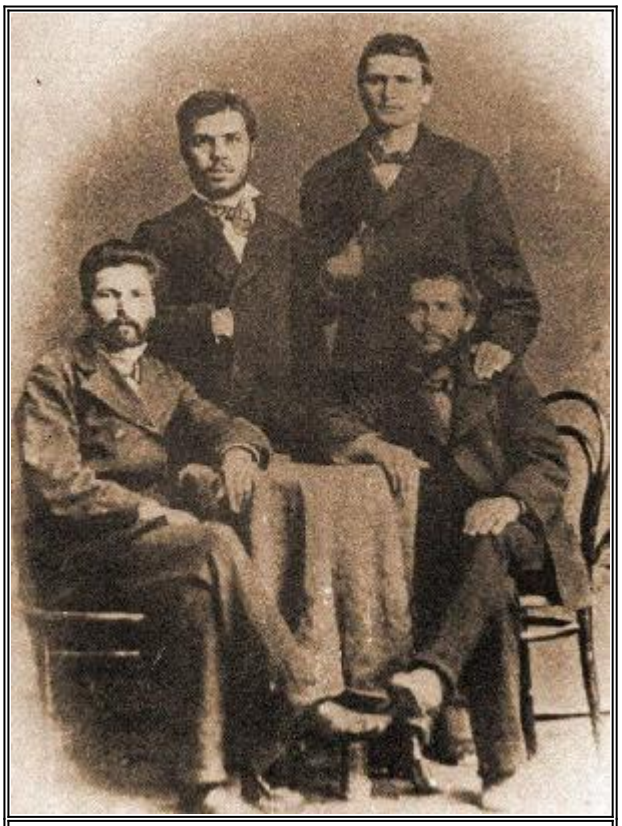

От ляво на дясно Никола Обретенов, Стефан Стамболов, Стоян Заимов, Захарий Стоянов

Дяволията на нашите революционери е ясно изразена в изпълнените с гордост и самолюбие сатанински строфи, писани от техния "брат":

"О, мой боже, правий боже!

Не ти, що си в небесата,

а ти, що си в МЕНЕ...

Не ти, комуто се кланят

калугери и попове

и комуто свещи палят

ПРАВОСЛАВНИТЕ СКОТОВЕ"

"*МОЯТА молитва*" *Хр. Ботев*

Според сатаниста масон, всички православни български царе, патриарси, светии (дори и тези създали азбуката, на която е писал мерзостите си) и ЦЕЛОКУПНИЯ БЪЛГАРСКИ ХРИСТИЯНСКИ НАРОД, СА ЧИСТО И ПРОСТО СКОТОВЕ!

Симпатиите им към урудливите чифутски утопиии, с които евреите богоубийци блъснаха народите в самоунищожение и най-вече **КЪМ БЛЕНУВАНИЯ ОТ ЮДА И НЕГОВОТО ЮДОМАСОНСТВО "НОВ СВЕТОВЕН РЕД", ЛИЧАТ ЯСНО В СЛЕДНИТЕ РЕДОВЕ, ПИСАНИ ОТ СЪЩИЯ БОГОБОРЕЦ И РАЗВРАТИТЕЛ НА БЪЛГАРИТЕ**:

"Вярвам в единната обща сила на человеческий род на земното кълбо,.. И в единний комунистически ред на обществото,.. И в единното и неделимо отечество на сички хора и обща собственост върху сички имоти... Изповядвам

единний светъл комунизъм,.. Чакам събуждането на народите и бъдащий комунистически строй на целия свят."

"**Символ-верую на българската комуна**" Хр. Ботев.

Тези две произведения представляват гавра с двете основни молитви в православието „Отче наш“ и „Символ верую“, с които българския народ се е молил в годините на черното робство и е пазил своето име и ПРАВОСЛАВНА ВЯРА.

Подобни "глобални" и новаторски мисли излива и ДРУГАРЯ на Ботев , кумира на българите, ДЖИНГИБИТО (подобния на демон), Васил Кунчев:

„БРАТСТВО и съвършеното РАВЕНСТВО между ВСИЧКИ народности. Българи, ТУРЦИ, ЕВРЕИ и пр. ще бъдат равноправни във всяко отношение“ Нареда на Васил Левски

Унищожаването на нашите православни и национални устои е „узаконено“ от техните братя „зидари“ във вече „освободена“ България:

„Християните от неправославно изповедание и друговерците,.. а така също и чужденци, които постоянно или само временно живеят в България, ползват се със свобода на вероизповеданието си“ Конституция, приета от Учредителното събрание в Търново през 1879 г.

От такива писания на подобни народни "герои" тръгва разпада на българската духовност и народност, за да достигне отчайващото ниво, което виждаме днес навсякъде около нас.

В писмо-дописка до Каравелов в Букурещ, писана преди 28 януари 1871 г. пък се казва: „Г. редакторе на в.

“Свобода”, бай Каравелов, … Ние, българите, бяхме честити чак отсега да се сдобием с вестник пълно свободен,.. Време е с един труд да спечелим онова, което търсили са и търсят братята французи, т. е. млада Франция, млада Русия и пр.”. Тук се визират директно масонските ложи „Млада Франция”, „Млада Русия”.

А Левски ще напомня и в други свои писма: „и гледайте да работите по-скоро, защото усилва своята дейност и комитета „Млада Турция”. И още: „ще съсипем гнилата и страхлива държава, та да съзидаме друга … по новото зидане.”

Републиканската идея е подета в новите времена от юдомасоните, защото тя отрича православната държава с миропомазания самовластен монарх, води народите към революции и избиване на националната си аристокрация и интелигенция и предоставянето на властта в ръцете на „братята“, които въвеждат партийната партизанщина, разделението и анархията над които невидимо власти задграничния синедрион.

Чрез революциите от XVIII-XX век било извършено най-масовото богоотричане в по-новата световна история, което било своебразен противовес на масовото покръстване на християнските народи на Европа през IV-V и IX-X век. Цар, държава, семейство, училище и Църква се превърнали в най-омразните неща за всеки революционер, а днес и за много българи.

„Наредата” е новият Типик на новия „апостол на свободата”.

Действията заложени в нея не закъсняват. Първото убийство е знаково! То е на дякон Паисий от Ловеч, екзекутиран от тайната полиция на Левски по подозрение, че **може би** говори против революционерите! След това първо убийство Левски ще

напише на Каравелов в едно писмо от август 1872 г.: „Тайната полиция стори сефтето да убива. От днес нататък ще бъде евтино”. Това е предупреждение и към самия Каравелов, но и една цинична констатация. **Тя бележи печалното начало на политическите убийства в България. Започва нашия национален канибализъм, който ЩЕ БЪДЕ УМЕЛО РЪКОВОДЕН ОТ ЗАДГРАНИЧНИТЕ „БРАТЯ“ и в следващите петдесетина години ще вземе хиляди и хиляди жертви.**

При подготовката на революциите от края на XIX в., за първи път в масонството се налага образът на „духовника”-революционер. Изразител на тази идея станал Мацини. Мистика и светско поведение били смесени в една обсебваща и покоряваща съзнанието на младите хора сплав. Този модел е наложен от самия Албърт Пайк. Чрез едно свое „Окръжно” известие той се разпорежда да бъдат привличани по-често към ложите свещеници, понеже увличали хората и те им се доверявали най-лесно.

Нашите революционни комитети копират гръцките етерии – въстанически тайни общества, които са анатемосани от православната Църква, като масонски. Един от нашите революционери „духовници“ – Иларион Макариополски, произлиза от подобно общество, наречено „андроско“ и образувано от философа еретик Теофил Каирис, който е бил яростен отрицател на християнството. Иларион с неговите „братя“ в крайна сметка успяват да осъществят основната си задача, поставена им от ложата „майка“, като правят разкол в православната ни Църква. Разбира се „Обединената Велика Ложа на Англия“ ги подпомага активно чрез английската дипломация и чрез англиканската църква, чиито духовен водач е самият английския монарх.

Признаците на разрушителните етно – еретически български

идеи се появяват за първи път официално на Патриаршеското събрание в Константинопол (1858-1860 г.). В свое послание към събранието част от нашите сънародници предявяват изисквания, които открито влизат в противоречие с каноните на Светата Църква. **Те искали да се избират Архиереите в българските епархии на неканоничен (ДЕМОКРАТИЧНО - РЕПУБЛИКАНСКИ) принцип чрез гласоподаване на светските и духовни първенци. Вселенските събори са определили, че това става само с епископско гласоподаване. Българите ПЪРВИ в историята на православието са дръзнали да въведат от светския живот в Църквата новото начало на националните различия – филетизма, начало, КОЕТО Е ПРОТИВНО НА ЕВАНГЕЛИЕТО И НА ЦЪРКОВНИТЕ КАНОНИ.**

И така, последното молитвено общение между Патриаршията и част от българите, възприели отровните еретически западни идеи е при опелото на големия родолюбец княз Богориди на 1 август 1859 г. С неговата смърт се премахва и последната пречка пред разколниците. Следва и първият официален акт на отстъпление: - на 3 април 1860 г. по време на Великденската тържествена литургия Иларион Макариополски престава да споменава каноничния Всесветейши Константинополски Патриарх Кирил VII. Без срам и в нарушение на клетвите които е дал пред Светата Христова Църква, МАСОНА Иларион казва само „всякое епископство православное“, точно като някакъв самозван Архиепископ на всички българи. На другия ден и в последствие той с еретическата си уста продължава да разглася пагубната проповед на **духовно и нравствено въстание (РЕВОЛЮЦИЯ)**. Вестник „България“, който забележете - активно работи за уния с католиците, представя Иларион като жертва на бунт в църквата. Именно униатската, прозападна партия на Драган Цанков успява да внуши, че

всяко споразумение с Патриаршията е гибелно за българското движение.

На 2 март българите анатемосват гръцките Епископи и Всесветейшия Патриарх Йоаким II, нещо безпрецедентно в историята на Православната Църква, напомнящо за Лютер и най – острите сблъсквания по време на Реформацията. Разколниците вземат и друго още по – зашеметяващо решение – да основат **нечувана до тогава в историята на православието своя българска народна филетистка църква**, която признава само основателя на Църквата Иисус Христос и е непринадлежаща към никое друго вероизповедание. Явна е приликата с протестантизма.

Учредената по протестантски модел, самообявила се българска „екзархия“ е акуратно легализирана от другия голям враг на Православието и верен приятел на Англия – безбожния падишах. Той издава специален ферман с който признава националната секта на „братята“. Еретическото сборище е анатемосано от православните Църкви по света. На 15 май Синодът на

Константинополския Патриарх низвергва самопровъзгласения „Екзарх“ Антим, а отлъчения вече Иларион бива предаден на вечна анатема.

През август 1872 г. в Константинополския Патриаршески храм „Свети великомъченик Георги“ се свиква Свят Велик Всеправославен Събор на който присъстват представители на Константинополския Патриархат, Александрийския Патриарх Софроний IV, Антиохийския Патриарх Иеротей, Йерусалимския Патриарх Кирилл II и Кипърския Архиепископ Софроний.

Ето и решението на Светият Събор: „.. **ДА СЕ ОСЪДИ СЪГЛАСНО С БОЖЕСТВЕНИТЕ И СВЕЩЕНИ ПРАВИЛА НА НАШАТА СВЕТА ПРАВОСЛАВНА СЪБОРНА ЦЪРКВА ОНОВА, КОЕТО ЗА ПЪРВИ ПЪТ СЕ ЧУВА В ХРИСТОВАТА ЦЪРКВА, И Е СЪВСЕМ СТРАННО, ТОЕСТ ВЪВЕЖДАНЕТО НА НАРОДОПЛЕМЕННАТА РАЗЛИКА ОТ НЕЧЕСТИВИ И НИЗВЕРГНАТИ АРХИЕРЕИ, ПОКРОВИТЕЛИ И ПРЕДВОДИТЕЛИ НА БЪЛГАРСКАТА БУНА, И КОЕТО КАТО РАЗКОЛ НИЕ ПРЕДАВАМЕ НА ВЕЧНА АНАТЕМА. ВПРОЧЕМ И НИЗВЕРГНАТИТЕ И ОТЛЪЧЕНИ БИВШИ ЕДНО ВРЕМЕ АРХИЕРЕИ, ЗАЕДНО С ОНЕЗИ ОТ БЪЛГАРИТЕ БИЛО ЕДНО ЛИЦЕ, БИЛО ГРАДОВЕ, ИЛИ СЕЛА, КОИТО СЛЕДВАТ СЛЕД ТАЗИ ЕРЕС НА ПЛЕМЕННОСТ, НИЕ ТАКИВА ГИ ПРОВЪЗГЛАСЯВАМЕ КАТО ОТЦЕПЕНИ ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА, ТОЕСТ СХИЗМАТИЦИ ИЛИ КОЕТО Е ВСЕ ЕДНО РАЗКОЛНИЦИ**“.

Какво се случва веднага след ОТПАДАНЕТО ОТ БОГА на голяма част от многострадалния ни народ всички знаем. Лекомисленото отстъпничество на православните християни от единствената спасителна Истина (Йоан 14:6) вдига от тях охранителната Божия благодат (Лук. 24:49; Деян. 2:2-4; Дан. 12:7), развързва силата на дявола над тях (Откр. 20:3) и дава възможност на мрачните духове от преизподнята да изпълнят поднебесното пространство с присъствието си.

Българите стават играчка в ръцете на сатана и неговите демони и се превръщат в поредните кукли в техния световен театър. Започват предателства, арести и присъди, довели до едно преждевременно, неорганизирано, ограничено по територия и численост въстание (за разлика от добре организираните, масови и сплотени действия на осъществените преди това от православните сърби и гърци освободителни борби). След велия априлски бунт върху българите се изсипват нечувани масови кланета, изнасилвания, мъчения, погроми, грабежи, палежи, изселвания, арести и заточения. **Всички събития не са случайност, а са добре заплануван акт на масово жертвоприношение пред олтара на злия масонски „бог“. Кланетата над българите се осъществяват през МЕСЕЦ МАЙ, ЗА ДА ОЗНАМЕНУВАТ С КЪРВАВ РИТУАЛ 100 ГОДИШНИНАТА ОТ СЪЗДАВАНЕТО НА ВИСШАТА**

МАСОНСКА ЛОЖА НА ИЛЮМИНАТИТЕ (МАЙ 1776 Г.). (Вижте още по темата ТУК)

Един от главните действащи „братя“ в България – Стамболов, се оттегля в последния момент от борбата, заедно със целия си подопечен Търновки революционен окръг. Ето какво е записано в биографията му: „При вестта за преждевременното избухване на въстанието в Панагюрски окръг проявява колебание и забавя нареждането си за въстание в Търновско.“

Това не му пречи след освобождението, подарено ни от православна Русия, да влезе във властта, с подкрепата на задграничните си господари. Изпълнявайки стриктно техните заповеди той докарва техния близък братовчед и негов „брат“ висш масон Фердинанд.

Фердинанд ще продължи усърдно планираното унищожаване на българите (За подробности вижте **ИСТИНАТА ЗА ФЕРДИНАНД - БЪЛГАРОУБИЕЦА**).

На картината Фердинанд е в масонска роба. Над малтийския кръст на одеждата му, се вижда и един от показателните техни символи – черепа с костите. **Множество черепи и кости на нашите храбри войници и на техните деца и жени, той ще принесе в капището на своя кръвожаден господар, въвличайки България в предварително планираните и предрешени от масонските крале и световни лидери, войни и национални катастрофи.**

В заключение ще кажем, че съвременните манипулации с историята ни и цялостното ДУХОВНО и икономическо робство в което се намираме идват именно от наследниците на юдаизираните Ашина – Ашкенази.

ПРЕДИ ТОВА ОБАЧЕ НАШИЯ НАРОД Е БИЛ ОБЕДИНЕН И СИЛЕН. ТОЙ УСПЯВА ДА СЪЗДАДЕ НАЙ-ГОЛЯМАТА ИМПЕРИЯ СЪЩЕСТВУВАЛА НЯКОГА.

4. Втори раздел:

- **Методите и средствата за освобождение на поробената ни родина.**

А) Ще започнем с кратък обзор на Българската и световна действителност, за да преминем към начините за справяне с поробителите ни.

На всеки здравомислещ Българин отдавна му стана ясно, че със стихийни па били те и масови протести нищо не се постига. Те обикновено се инициират, водят и контролират от агенти на властта. Целта им е да изпуснат парата на народното недоволство и да поставят на власт поредния предварително подготвен политически “месия”, който служи

на същите задгранични юдомасони, както и предшественика си.

Световната политика се движи от висшата финансова олигархия, която произвежда парите и държи световните богатства, а политиците, тайните служби, полицията и армиите са нейни пионки. Тук трябва да уточним, че няма никаква разлика между свръх богатите хора в Русия, Америка, Европа, Азия и т.н. Много от тях са от една народност и всички те работят за едни и същи интереси. Всички те са членове на сатанинските ционистки и юдомасонски ложи.

Така нареченото световно противопоставяне, демокрация, комунизъм, диктатура, партии, избори и т.н. е един цирк, който създава врагове, разделя хората и ги прави много лесно управляеми.

Освен с пропагандните и властовите си лостове, световната олигархия ни е заробила най–вече с перфектно работещата икономическа матрица, в която живеем. С едната ръка те ни подхвърлят мизерните заплати, а с другата ни отнемат повечето пари под формата на такси, данъци, сметки, инфлация и непрекъснато нарастващи цени. Така те принуждават човека да се бори всеки ден за насъщния си и ограничават рязко независимостта и свободната му воля. Освен това чрез намаляване на даваното и увеличаване на вземаното, финансовите ни робовладелци могат да ни въвлекат в размирици и да разстроят обществения живот, когато си поискат. От там нататък “народния гняв” се поема от добре обучени, сплотени и послушни техни банди и може да бъде докаран до най – различни етапи в зависимост от желаните цели.

Този сценарий е познат от столетия. Френската революция е подготвена от първото голямо и бързо изкуствено обедняване на една нация, осъществено при един от главните удари върху

цивилизацията нанесен от фарисеите ционисти. По същия начин, подготвена от същите фарисеи антихристи и техните масонски слуги, се осъществява и Руската революция. Над 90 процента от комунистическото правителство и комисарите са били евреи, включително и всички ръководители на лагерите в ГУЛАГ.

Тази криза, която се вихри в момента е последния етап преди въвеждането на един нов еврейски глобален комунизъм – така наречения "нов световен ред".

Как нашия народ може да се спаси от готвения концлагер?

За да си отговорим на въпроса ние трябва да вникнем в същността на сатанинската схема на заробване и отравяне на живота.

Произвежданите от фарисеите пари сами по себе са нищо не струващи хартийки. Щом една парична единица не съдържа стойността в себе си – сребърна или златна монета, то тогава тя трябва да е подкрепена със златен резерв в националната банка или от някаква друга ценна стока. Ресурса с който олигархията подкрепя произвежданите от нея долари, евро и други валути е ПЕТРОЛА, ГАЗТА, ЗЛАТОТО, ЦВЕТНИТЕ МЕТАЛИ И НАРКОТИЦИТЕ. Всички техни находища се намират в еврейски ръце. Извличането им е нищожен процент от стойността им – чиста печалба за жида.

Евреите държат в ръцете си и огромните международни компании от търговията, хранително вкусовата, химическата индустрия, фармацевтиката, информатиката, пропагандата (интернет, телевизии, радио, списания, вестници) и т.н.

Тези които произвеждат парите са и наши работодатели и законотворци. Те ни плащат, те ни

създават политическите системи, те предизвикват икономически кризи, военни и граждански конфликти, те ги прекратяват. Чрез пропагандната си машина те развращават, деморализират и обезверяват обществата за да ги управляват по-лесно (за това предизвикват и кризите). Те ни тровят и обезсилват с изкуствени и генно модифицирани храни, химически питиета, токсична козметика, перилни препарати, консерванти, оцветители, радиочестотни приемопредаватели (телефони, антени) и т.н. След това ни "лекуват" с фармацевтиката си, като дефакто продължават да ни тровят. От всичко това те извличат огромни печалби, връщайки си голяма част от дадените ни заплати.

От десетилетия те ни лишават от множество чисти, зелени технологии, използващи огромната свободна енергия около нас (като патентования и използван от военните Браунов двигател, електромагнитните двигатели, водогенараторите и много други).

Целта е да продължават да ни продават петрола, газта и антиприродната си енергия, с което поддържат производството на парите си.

Процент от тези пари отиват обратно, като инвестиции в добива и другите техни индустрии за увеличаване на печалбите. С друга част те ни плащат мизерните заплати и ни държат в робство на границата на оцеляването. Голям дял от произведените пари отива за поддържане на политическата върхушка, която ни трови съзнанието с какви ли не лъжи само и само да ни отклони от истинските проблеми. Освен това управляващите всяка година измислят все по–нови такси, данъци и сметки и увеличават старите, за да не би случайно да се видим с пари, да се огледаме и да се опитаме да излезем от убийствената им схема. Огромен процент от парите им отиват

обаче в поддържане на смазващия апарат за следене, разследване и съдене на всеки, който дръзне да се противопостави.

От изключително значение е да се каже кой управлява цялата тази смазваща машина.

Точно под върха на пирамидата стоят 12 еврейски фамилии от сектата на фарисеите – Вартбург, Рокфелер, Ротшилд, Шиф, Морган и т.н. Те са собственици на федералния резерв и произвеждат долара с който са обвързани всички валути в света. Под тях стоят 300 еврейски фамилии, също фарисеи. Те държат в ръцете си основните индустрии, добива на ресурси и медиите. Надолу следват техните марионетки – политици, бизнесмени, бандитски босове, полицейски, армейски началници, разузнаване т.н. Всички те са участници в масонски ложи създадени и контролирани от световното еврейско правителство – синедриона и ционистките фарисейски организации.

Тук ще споменем нещо много важно:

Тяхната цел е не само да ни заробват финансово, но най – вече да ни владеят духовно.

Какво имаме предвид:

Както казахме вече, Православието ясно заявява, че след убийството на Божият син евреите са отпаднали като Богоизбран народ. Юдеите многократно се противопоставят на Божиите повели, обругават и убиват много от светите пророците вместо да се вслушат в призивите им за покаяние. Те непрекъснато се бунтуват срещу своя спасител Моисей, умъртвяват свети пророк Йеремия с камъни, убиват свети пророк Йезекил, разрязват свети пророк Исая с дървен трион, отрязват главата на свети пророк Йоан Предтеча. Един от най

– големите пратеници на Бога – свети пророк Илия е бил непрекъснато преследван за да бъде убит. Илия казвал на Бога "... израилевите синове оставиха Твоя завет, ... с меч убиха Твоите пророци. Само аз останах, но и моята душа търсят да вземат." Светията се противопоставя и изобличава жреците на ваал, поради това бива толкова мразен от евреите.

Ваал е едно от имената на сатана. Много от юдеите отдавна са се отклонили от вярата в Бога Творец и са започнали да служат на демоните и техния господар.

Ето какво казва самият Иисус Христос за фарисеите : "Вие сте от баща дявола и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше човекоубиец от началото и не устоя в истината..." ***(Йоан 8:43)***

Дявола изкушаваше Христа в пустинята, като му даваше целия свят. След като не успя, той отиде при равините и им предложи същото в замяна на Богоубийството, развращаването на собствения им народ и на цялото човечество. Така голяма част от евреите сключиха сделката си със сатана ***проклинайки себе си и своите поколения: „И целият народ отговори и рече: КРЪВТА МУ НЕКА БЪДЕ ВЪРХУ НАС И ВЪРХУ ЧАДАТА НИ."*** ***(Мат. 27: 25).***

Юдейските секти са се превърнали църкви на дявола, в които вместо ангел Господен властва демон. Много показателни са думите на един от най – великите богослови, вселенският учител Йоан Златоуст в неговия знаменит трактат "Осем слова против юдеите". Те много добре обрисуват съвременните ни финансови господари: "**Синагогата е по–лоша от всякакъв бардак, защото служи за убежище не само на разбойници и търгаши, но и на демони. По–точно казано, не само синагогата, но и самите души на юдеите са жилища на демони. И така не сме ли**

длъжни да се отвращаваме от тях като всеобща зараза и язва за цялата вселена? Какво зло те не са сторили? Какво злодейство, какво беззаконие те не са задминали със своите гнусни убийства? На какво повече да се учудваме в тях? Мръсотията или жестокостта и безчовечността? За какво да ви говоря? За техните кражби, лихварството и притеснението на бедните?

Вие, братя мои християни, не се ли преситихте в борбата с юдеите? Знайте едно: който не се пресища в любовта си към Христа, той никога няма да се пресити и в борбата с неговите врагове!”

Няма вярващ християнин, който би се усъмнил в думите на Спасителя и на светията Богослов.

Трябва обаче дебело да подчертаем, че тези думи не се отнасят за всички евреи. Една част остават верни на Бога. Сред тях са пророците, апостолите и първите мъченици и праведници. Повярвалите в Христа евреи приемат новия завет с Бога.

След разпването на Христа юдеите се залавят да преследват и избиват неговите последователи. В тази дейност те активно насъскват и останалите езичници в Римската империя, които също като тях се кланят на идоли и на демоните, които те олицетворяват.

Правдата въпреки всичко възтържествува. Траките приемат масово християнството от апостолите. Посланията в евангелието към Филипяните, Колосяните, Солуняните и към църквите в Мала Азия (тракийска Фригия), са послания към нашите предци.

Причината за бързото разпространение на православието в Тракия е родовата памет на тези, чиито баци са славели Бога

на техния праотец Ной. Въпреки езическите отклонения, нашите деди са очаквали идването на Спасителя.

Триумфа на истината идва с приемането на Православието като официална религия от Тракиеца император свети Константин Велики.

Но слугите на лукавия не се отказват. Юдеите всячески подкрепят похода към Европа на исляма.

И така, евреите отварят вратите на Испанските крепости пред настъпващите техни кръвни братя сарацини. Затова и са изгонени от тази държава. Веднага след това Испания процъфтява и става най – голямата империя на света. Не такава е за съжаление съдбата на България. Вратите на Търново са отворени от евреина Лазар Коен, след което върху Българите се изсипва рядко виждан в човешката история геноцид. Не случайно еврейското правителство синедрион се мести в Константинопол след превземането му от турците.

Другите силни удари върху Православието юдеите нанасят чрез създаването на множество секти и ереси. Много от тях са наречени жидовстващи. Основна ерес е католицизма и произлезлия от него протестантизъм. Шапчиците на кардиналите са точно като юдейските. Короната на папата е като тази на архиравина. Тук няма да се спираме подробно на отклоненията на католиците от изконното християнство. Ще споменем само, че православието остава единно, а католицизма се разцепва на множество секти, ордени и национални църкви всяка със задълбочаващи се отклонения. Наблюдаваме тотален морален разпад сред духовенството, което води и до духовен срив в западните общества. Църквите им благославят хомосексуални бракове, жени стават свещеници и т.н. Те са издигнали в култ парите и човешката власт.

В момента основната цел на евреите е смешението на религиите. За това те инициираха под егидата на папата едно движение наречено икуменизъм в което наред с католици, англиканци, мюсюлмани, юдеи, будисти, неопагани, езически и вуду шамани и т.н., участват и много лъже православни патриарси. Това е в пълен разрез с първата Божия заповед, която отрича литургийно общение на православните с еретици и езичници.

Жида е основният пропагандатор на разврат, езичество, атеизъм, комунизъм, либерализъм, еретизъм и какви ли не философски течения отклоняващи човека от Бога.

Така той прави хората роби на собствените им страсти, лишава ги от духовната защита на техния Отец и краде душите им за своя господар.

На върха на пирамидата на властта за която споменахме по – горе стои самия сатана и неговите ангели. Те дават знанията на еврейските ционистки секти и подчинените им масонски ложи. За това всеки техен ход, всяка една финансова, икономическа и политическа операция е безпогрешна.

Те са създателите на тази перфектно изчислена икономическа матрица с нейната убийствена администрация. Те ни държат на границата на оцеляването с ниските заплати и огромните данъци, сметки и такси. Техните чиновници крадат от държавата безнаказано, влачат ни по инстанции, унищожават здравеопазването, образованието, инфраструктурата, съдебната система, вземат подкупи, поддържат престъпността и се гаврят с нас. Те ни развращават с порнографията и насилието, което се лее от техните медии. **Целта им е да няма морал и ценности, да няма здрави семейства и сплотено общество, а една сбирщина**

от разделени, озлобени, обезверени егоисти.

Те са владетелите на материалния свят и за това искат хората да са материалисти.

В тази връзка доста красноречиво звучат думите на Черния папа на масоните – Алберт Пайк, който казва : “Истинската и чиста философска религия е вярата в Луцифер”, “ Луцифер е единственият истински Бог”, а също и “Всички ние, заемащи високи степени, трябва да съхраним масонската религия в светлината на луциферианската доктрина”. Книгата е "Морал и догма", написана през 1871 г. и до днес е "библията" на световното масонство. На конгрес в Леже през 1863 г. масонският лидер Лафарг, съпруг на дъщерята на Карл Маркс – Лаура, обявява целите на ложите:

“Война на Бога, ненавист към Бога! Целият прогрес се състои в това! Трябва да се пробие небето като хартиен свод! Да се постигне тържество на човека над Бога.”

На всички “борци против системата” в България, които се обявяват за езичници тангристи, предбудисти, антихристи, марксисти и не знам си още какви, можем да кажем, че да се бориш с дявола и неговите слуги чрез атеизъм и езичество е също като да наливаш масло в огъня. Техните начинания винаги ще бъдат в услуга на жида, както това се доказа многократно в историята.

Тези псевдопатриотични среди упорито вярват в комунистическите еврейски басни, които казват, че България била паднала под турско поради отслабения от християнството боен дух. Защо обаче златният век идва след каназ Борис I те не могат да обяснят. Някои от тях мънкат глупавите жидовски обяснения, че ерата на Православния Симеон Велики била по инерция от предните времена. Не знаете ли, че инерцията е затихващо движение, не усилващо се?!

България е завладяна защото вярата в Бога е отслабена от продължаващите езически обичаи сред народа и най–вече поради навъдилите се множество жидовстващи секти, каквото е например богомилството.

Каназ Борис I избива жидовстващи аристократи, а не езичници и с това укрепва държавата за дълго. В края на XIV в. обаче на престола сяда царица Сара и довежда в Търново множество нейни сънародници евреи, които започват да сеят своите лъжеучения сред народа отново. Скоро нашата родина пада под робство.

Новото ни робство се дължи на същото. След безбожния комунизъм евреите отровиха духовното ни пространство с какви ли не смърдящи секти, ереси, неопаганизъм и философски теории.

Както казахме по–горе тази криза, която се вихри в момента е последния етап преди въвеждането на един нов еврейски глобален комунизъм – така наречения “нов световен ред”.

За подробности по темата вижте: **Театърът на антихриста**

Светото Евангелие ясно описва идването на последните дни. В откровението на свети Йоан Богослов – главата за Апокалипсиса пише, че антихристът по Божие допущение ще върши чудеса и ще прелъстява човеците (което и става). Картинно е описано разпространението на злото в света и борбата срещу верните на Христос.

В Матей глава 24 самият Спасител обяснява, че преди края ще се явят лъжепророци и лъжехристи, които ще съблазнят мнозина. Главния лъжехрист е в Рим. Новият папа е йезуит. Такъв е бил и Адам Вайшоп – създателят на илюминатите. В стария Български език думата “йезуитин” е била символ на лицемер и лъжец. Главата на католическата църква в момента

оглавява икуменисткото движение в което се обединяват всякакви ереси и секти, езичници юдеи, паганисти и слуги на лъжепророци. Единствения спасителен за душата остров сред това разбесняло се море от бесове е истинското Православие, което е запазило изконното християнство (*за това, къде се е запазило изконното, непроменено от масони и икуменисти православие вижте [КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО]*).

Както казахме в същата глава 24 Христос още казва, че ще се появи глад и мор, ще има опустошителни войни, ще въстане брат срещу брат и народ срещу народ.

Ясно е, че се говори за масово обедняване, гладни бунтове, граждански и междунационални войни. Те вече започнаха. Предизвикани са от изкуствената финансова криза създадена от тези които печатат парите – олигархията на юдеите фарисеи. Целта е народите да се обезсилят, обезкървят и отчаят. Тогава ще се появят “спасителите” – тези които предизвикаха кризата. Те ще обявят религиозните, националните и класови различия за причинители на войните. Ще върнат стария масонски лозунг “свобода равенство братство”, ще премахнат класите, ще направят една религия, ще смесят народите и ще започнат да строят новия Вавилон – т. нар. нов световен ред. На отчаяните хора ще бъде предоставено всичко за което са мечтали и нарочно не им е било давано – свободна и чиста енергия, чиста и евтина храна и вода, безплатни услуги, образование, лечение, осигуряване, висок стандарт, законност, сигурност, всякакви удоволствия и забавления.

В замяна на това ще им бъде поискано най – скъпото: душата и свободата.

На всеки ще бъде поставен чип, който ще служи за идентификация и разплащания. В откровението на свети Йоан

Богослов е написано ”И ПРИНУЖДАВАШЕ ВСИЧКИ – МАЛКИ И ГОЛЕМИ, БОГАТИ И БЕДНИ, СВОБОДНИ И РОБИ – ДА ИМ СЕ СЛОЖИ БЕЛЕГ НА ДЯСНАТА РЪКА, ИЛИ НА ЧЕЛАТА ИМ, ЗА ДА НЕ МОЖЕ НИКОЙ ДА КУПУВА ИЛИ ДА ПРОДАВА, ОСВЕН ОНЗИ, КОЙТО НОСИ БЕЛЕГА, ИМЕТО НА ЗВЯРА ИЛИ ЧИСЛОТО НА НЕГОВОТО ИМЕ.”

Най – лошото е обаче, че този радиочестотен чип, ще служи и за сателитно следене и за манипулации върху човешкото здраве и психика чрез насочени вълни с определена честота. Такива чипове има вече в новите ни паспорти. Такива са и доброволно купуваните от нас сим карти.

Но каква е точно определената цел на световните кукловоди?

Ето какво се говори в един доклад на първия световен ционистки конгрес в Базел в 1897 г., наречен по – късно “Протоколи на Цион”:

“ЮДЕИТЕ СЪЗДАВАТ ИКОНОМИЧЕСКИТЕ КРИЗИ И ПРИНУЖДАВАТ ПРАВИТЕЛСТВАТА ДА ПРАВЯТ ДЪРЖАВНИ ЗАЕМИ… С всички възможни средства и с помощта на златото, което е изцяло в нашите ръце, ние ще създадем всеобща икономическа криза и ще изхвърлим на улицата цели тълпи работници, едновременно във всички страни на Европа. Тези тълпи ще се нахвърлят с наслаждение да проливат кръвта на ония, на които те с простотата на своето невежество завиждат и чиито имущества ще им бъде тогава възможно да ограбят…. . Спомнете си френската революция, на която ние дадохме името “велика”, тайните на чиято подготовка нам бяха добре известни, защото тя цялата беше наше дело.

От тогава ние водим народите от едно разочарование към друго, за да ги насочим в определения ден в полза на оня цар-

деспот със Сионска кръв, когото ние готвим за владетел на света.... Нашият цар, е длъжен издъно да раздруса старите общества и да ги пресъздаде без да се бои, че за това може да се наложи да ги залее със собствената им кръв... **ЮДЕЙСКИЯТ МОНАРХ ЩЕ БЪДЕ СВЕТОВЕН ПАТРИАРХ... ЮДЕИТЕ, КОИТО НАСАЖДАТ БЕЗБОЖИЕТО, ЩЕ НАЛОЖАТ НА ВСИЧКИ ЮДЕЙСКАТА ВЯРА**... Юдейският владетел ще бъде истинският вселенски папа. Той ще бъде патриарха на интернационалната църква.” Край на цитата.

Казахме вече срещу кого се изправя свети пророк Илия, за кого говори самия Христос и с кого сключват своя завет юдейските равини – ваал.

Готвеният юдейски цар е месията на сатана. Той ще управлява от възстановеният Соломонов храм и ще въвлече цялото човечество във служене на дявола.

Евреите ще се опитат да заблудят целия свят, че идването на месията антихрист, който очакват е всъщност второто пришествие на Христа. Те ще провокират изкуствено “Божии наказания” над развратените от самите тях народи. Ще доведат икономическа криза, ще разпространят вируси, ще спрат доставките на петрол, газ и ще прекъснат електроснабдяването, ще докарат глад и войни, ще предизвикат “природни” бедствия с новите си военни технологии. След това ще симулират пак чрез технологиите си личби и “чудеса”. После с цялата си пропагандна машина и всичките си средства ще започнат да прокарват сред народите образа на “спасителя”, техният княз. Той ще бъде изкусен оратор и артист. Около него ще се създаде ореола на светец и месия. Ще изглежда благ, смирен и силен духовно човек, справедлив и миротворец. Ще извърши чудеса в дипломацията и икономиката. Очакващите го политици, президенти,

главнокомандващи, генерали, полицейски началници, едри икономически олигарси, всички участници в сатанинските масонски ложи, веднага ще му се подчинят. По знак от синердиона те ще започнат да прекратяват кръвопролитията, глада и кризата след подробно отразени от пропагандата преговори с “месията”. Всички народи ще бъдат във възторг и ще се надпреварват да обсипват “спасителя” с благодарности, да изразяват готовност за сътрудничество, кооперирание и обединение с другите нации в името на мира. Както казахме по–горе, на отчаяните хора ще бъде предоставено всичко за което са мечтали и нарочно не им е било давано.

Княза на юдеите ще бъде провъзгласен за пратен от Бога миротворец, спасител и обединител на разделените народи и религии, които уж имали едни ценности и вярвали в един Творец.

Това е основната цел и върховна наслада на сатана – да измести Бога от душите и сърцата на хората, и сам той да се представи за Бог, чрез своя измислен месия!

Всички религии ще се подчинят с готовност и с това ще се покаже истинската им същност. Само част от Православните – истински вярващите, ще се изправят срещу измамника на цялата вселена и ще започнат да изобличават злото.

Всеки дръзнал да се противопостави незабавно ще бъде заклеймен, очернен, обявен за луд, затворен, бит, измъчван, принуждаван публично да се закълне във вярност на вожда.

Тогава ще дойде времето на новите светии, новите войни на Христа в духовната борба с рогатия.

Много от светите отци говорят за идващите времена и казват, че хората не трябва да приемат белега на звяра – чипа, колкото и благовидни и примамливи да са условията, защото

това ще означава сключване на контракт със сатана.

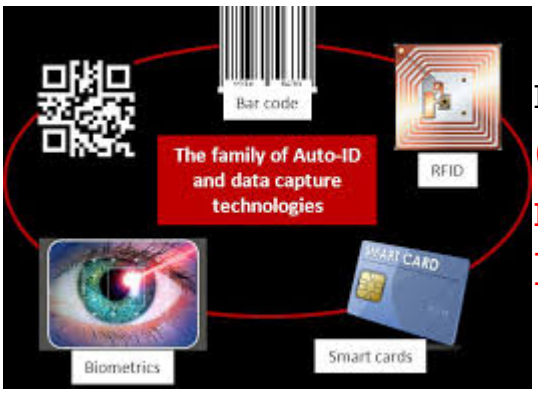

Както казахме, чипа представлява **радиочестотен (електромагнитен) идентификатор** (англ. **Radio-Frequency IDentification, RFID**),

Сред характеристиките на RFID идентификаторите е записано, че информацията може да бъде ”четена“ от разстояние и без пряка видимост, могат да бъдат идентифицирани голям брой RFID едновременно, четенето може да се извършва без човешка намеса, възможен е **МНОГОКРАТЕН ЗАПИС на информация ВЪРХУ ИДЕНТИФИКАТОРА**. RFID идентификаторите **притежават антена за предаване и получаване на сигнали**, някои от формите им са **стъклена ампула за имплантиране под кожата и стикер (релефна татуировка)**.

НАЙ-СЪЩЕСТВЕНОТО Е, ЧЕ ЧРЕЗ RFID ЩЕ МОЖЕ ДА СЕ ВЛИЯЕ ВЪРХУ ЧОВЕШКОТО ЗДРАВЕ И ПСИХИКА. ЕЛЕКТРОМАГНИТНИТЕ излъчвания се разделят, според дължината на вълната, на **РАДИОВЪЛНИ**, микровълни, инфрачервено излъчване, видима светлина, ултравиолетово излъчване, рентгеново излъчване и гама-излъчване.

Функциите на човешкото тяло и различните негови части и клетки се командват и регулират от мозъка и нервната система, които на клетъчно ниво, чрез невроните предават сигнали под формата на електрохимични вълни към останалите клетки. **Електрохимичните процеси в невроните пораждат ЕЛЕКТРОМАГНИТНО ПОЛЕ, това са така наречените МОЗЪЧНИ ВЪЛНИ**. Мозъчните вълни

могат да бъдат измерени с електроенцефалограф (*ЕЕГ*), който се поставя под формата на каска с електроди.

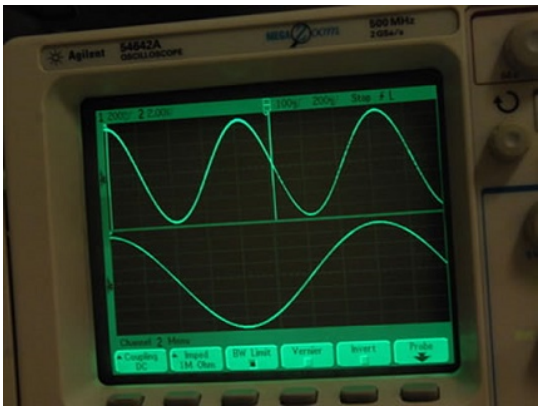

Има и други, по-нови технологии, които могат да засичат човешка мозъчна активност от разстояние без необходимостта от пряк контакт между скалпа и приемника, както се прави при енцефалографията. Мозъчните вълни обичайно се групират в 4 различни категории съобразно честотата им : Бета, Алфа, Тета и Делта.

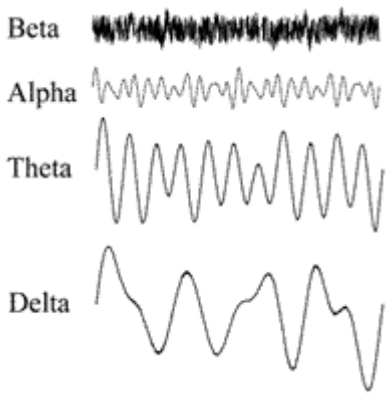

Всяка една от тези категории честоти съответства на специфичен тип активност на кората на мозъка и състояние на съзнанието като будно внимание, спокойствие и релаксация, сънуване или дълбок сън.

Например Бета мозъчните вълни са бързи, с ниска амплитуда вълни с честота от 14 до 40 повторения в секунда (Hz). Те се произвеждат нормално, когато човек е в будно състояние на съзнанието. Бета диапазонът се подразделя на 3 подгрупи - бета вълни с ниски, средни и високи честоти. Съответно състоянията на вниманието , които кореспондират на тези 3 подгрупи са (1) релаксирано и заинтересувано внимание , (2) тясно насочено навън обективно внимание и (3) **ТРЕВОЖНОСТ, ГНЯВ, СТРЕС** и интензивно отделяне на стресови хормони , други интензивни емоции.

Тета вълните трептят между 4 и 8 Hz. Съответстващото им състояние на съзнанието обикновено е известно като „**ЗОНАТА НА ЗДРАЧА**”. В това междинно състояние човек се намира между будността и съня . Тета вълните се асоцират с **ХИПНАГОГИЧНИТЕ** състояния на съзнанието, бързите движения на очите по време на сън и сънуването. В Тета състояние на мозъка се подобрява достъпът до несъзнаван материал, **БЛЯНОВЕ**.

Преобладаването предимно на Бавните Алфа вълни е при ментални разстройства. Фиброза, **ДЕПРЕСИЯ, КОГНИТИВНИ РАЗСТРОЙСТВА**, като синдрома на дефицит на внимание са придружени от прекомерни нива на бавните мозъчни вълни.

Вече има създадени и се ползват т. нар. „**МАЙНД МАШИНИ**“. Чрез тях могат да се стимулират на специфична

част на мозъка с електромагнитни импулси. Учените твърдят, че тези устройства работят чрез излъчване на силно електромагнитно поле с бързи импулси. **Това генерира електрически ток в нервните влакна, имитирайки нормалната електрическа активност в мозъка**.

ЧРЕЗ ЕЛЕКТРОМАГНИТНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ МОЗЪКА, ЩЕ МОГАТ ДА СЕ НАРУШАВАТ ИЛИ ПРЕКЪСВАТ ФУНКЦИИТЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ОРГАНИ, С КОЕТО ДА СЕ ЗАСЕГНЕ ЗДРАВЕТО И ЖИВОТА НА ЧОВЕКА.

Другото, което може да случи е хората да бъдат докарвани до **ДЕПРЕСИВНИ, АГРЕСИВНИ**, апатични, сънни и други състояния в които ще забравят всякакъв самоконтрол, морал и задръжки. Те няма да могат сами да се владеят. Хората ще могат да бъдат насочвани към определени действия.

Целта е омърсяването на всяка човешка душа с множество най – черни грехове. Всъщност това вече се случва около нас, хората са доста по – различни от преди 20 години!

В Евангелието сам Христос казва, че в последните дни човеците ще бъдат самолюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, непокорни към родители, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни, клеветници, предатели, безочливи, надути, сластолюбци. Тези които имат духа Христов ще бъдат ненавиждани и гонени. Христос казва на християните “Ако света ви мрази знайте, че мен преди вас е намразил. Да бяхте от света, света щеше да люби своето… Ще бъдете мразени от всички народи заради моето име…. Ще ви предадат на съдилища и по синагоги ще бъдете бити… И ще предаде брат брата на смърт и баща чедо и ще въстанат чеда против родители и ще ги убият и ще бъдете мразени от всички заради моето име, но който изтърпи до края ще бъде спасен.”

Всеки верен на Бога ще спаси своята душа.

Някои от светите хора обрисуват доста образно същността на човешката душа. Например те сравняват нашия земен живот с краткия престой на пиленцето в яйцето. Черупката на нашата душа е тленната ни смрадлива плът, за която ние така много се грижим и й угаждаме, забравяйки за Божествената частица в нас.

Пиленцето в яйцето не вижда своята майка, но чува нейния глас и усеща нейната топлота. Тя периодично го обръща за да не лежи само на едната страна и да се повреди. По същия начин ние не виждаме Бога, но чуваме Неговия глас, който говори чрез нашата съвест. Ние усещаме неговото присъствие във всичко живо и красиво около нас. Бог понякога обръща курса на движение в нашия живот за да ни предпази или за да ни вразуми. Идва време, когато пиленцето разчупва обвивката, вижда светлината и своята любяща майка, излита на воля и диша с пълни гърди чистия въздух, наслаждавайки се на красотата около него и на свободните си движения. Има обаче немощни и слаби пиленца, които с мъка успяват да се освободят от своята черупка и скоро стават жертва на зверовете. Има и яйца, които излизат от крилото на майка си и от нейната топлина, пиленцата в тях умират преди да са се родили. Пиленцата, които се реят свободно са душите на умрелите праведни Православни, литнали в духовния свят и носени от ангелите към Царството небесно. Немощните са душите на непокаялите се слабоверци, еретици, сектанти и на грешниците които обичат повече плътта (черупката) и й угаждат всячески – прелюбодейци, блудници, чревоугодници, пияници, на сребролюбците, на злопаметните, на горделивите, на злите и гневните, на жестоките и безсърдечните, на ленивите, на завистниците, интригантите и лъжците, на убийците и на крадците. Излезлите от крилото на майката яйца са умрелите душевно хора, като неверниците атеисти и

богоборците – сатанисти, масоните и всички вярващи в антихристиянски “религии” и философии.

Колко нещастен е този, който не вярва, че има душа и живее в суета и материализъм, само тук и сега, и изпада в депресии при вида на остаряващото си лице и отмиращите функции на греховното си тяло. Тези, заедно с уж вярващите грешници вместо от ангели биват поемани от демони и повеждани директно към мрака на преизподнята и нейният господар.

Много от светиите след искрени молитви, пост и отделяне от греховния свят биват награждавани от Бога още приживе да виждат духовния свят. Свети Нифонд например споделя, че веднъж когато се молел в храма небесата над него се отворили и той видял множество ангели, едни слизали а други се възкачвали на небето, като водели със себе си душите на спасените християни. Видял светият старец и бесове, които ходили около ангелите и спорили за всяка душа изтъквайки греховете й. Със съжаление гледал и как извършените повече злини от добрини хвърляли някои нещастници в ръцете на демоните и те ги повличали към вечните мъки на ада.

Светата Православна църква казва, че след смъртта на тялото 40 дена душата бива съдена и преминава през митарствата, където демоните най – щателно разследват човешките грехове. Този съд определя съдбата на душата до второто пришествие на Христос, когато той ще съди отново живи и мъртви според делата им по време на техния земен живот. Свети Ефрем Сирин, познаващ добре тайните на духовния свят, живо описва виденията на умиращите грешници и съдбата на душите им след изпускането на последния дъх.

Щом види да се приближават ангелите бедния човек,

бил той дори и цар, цял се разтърсва и разтреперва, вцепенява се като гледа могъщите сили и съвсем нови същества и образи.

Свети Ефрем описва и първите сцени развиващи се в отвъдния свят. Ангелите вземат душата и политат, но нагоре ги чакат светоуправниците, поднебесните духове на злобата. Тези наши зли врагове, които са ни били съблазнители в този свят и са записвали нашите лоши дела, заблуждавайки ни, че не съществуват, там се превръщат в обвинители. Те пресрещат възнасяната душа и започват да я разследват, за всички грехове, към които те са я подтикнали. О какъв страх и трепет изпитва бедната душа. Агонизиращият грешник търси защита от Божиите ангели, но те не могат да го избавят от митарствата, където демоните му преграждат пътя към царството небесно. Митарствата са двадесет на брой по основните грехове от които човек трябва да се пази и да ги изповядва, ако ги извърши. На всяко митарство бесовете обвиняват и се мъчат да завлекат душата към вечните мъки, а ангелите защитават и изтъкват доброто у човека.

Това представлява нашият свят – едно полесражение на доброто и злото, духовна война на ангелите с бесовете за всяка една душа. Война, която всеки от нас води вътре в себе си.

Тук е време да кажем каква точно е тяхната крайна цел!

Световните кукловоди отдавна са ни заробили икономически, сега тяхната цел е да ни направят безбожни, зли, безсъвестни и грешни за да се обречем сами на техния господар и да продължим да бъдем техни роби и във вечността.

Радост и спокойствие човек изпитва още в този живот,

само ако обича истински, ако е добър с другите, ако не е злобен, завистлив, злопаметен и гневен. Ако всеки от нас живее по християнски няма да има престъпления, корупция, експлоатация, разделение и ненавист между Българите и цялото ни общество ще бъде радостно и спокойно.

Не това искат обаче финансовите господари на света.

С настъпването на “новия световен ред” сатана ще разшири неимоверно своята власт. В Евангелието е написано, че антихристът ще прелъсти много човеци, но накрая ще бъде поразен от Христос и ще бъде хвърлен в огнено езеро. След победата на Спасителя ще се явят ново небе и нова земя. Праведните ще възкръснат с телата и душите си и ще заживеят новият вечен и блажен живот.

След всичко казано до тук нека се върнем за момент към нашето съвремие. Бунтовете в Европа и в България вече започнаха. Скоро тези, които ни докараха до мизерия ще пуснат сред нас своите агенти, банди, въоръжените цигани и мигранти. Те ще извратят справедливия народен гняв в Гражданска война. От гетата ще излязат предварително подготвени, организирани и въоръжени групи и ще започнат да избиват българи. Отдавна циганските махали в България се готвят за този момент. Те са превърнати в независими територии в които полицията не влиза. Там има складирано оръжие, нелегални казина, произвеждат се наркотиците с които тровят българчетата. Полицаите не само бездействат, но и пазят проститутките, сутеньорите и наркодилърите. Случая с Катуница не беше изчислен от кукловодите и той ясно загатна какво предстои. Зад полицаите, които биеха български деца се разхождаха необезпокоявано въоръжени цигани.

В България ще се разрасне конфликт и на верска

основа. Същото ще стане и в целия континент. За това последните десетилетия нашите финансови и политически господари пълнеха запада с имигранти. Това е и причината в последните няколко години националните светски режими в много арабски страни да се свалят от интернационални ислямисти и то с активната подкрепа на запада. Следващата стъпка ще бъде новия поход на исляма към Европа.

Съпротива обаче няма да се намери сред забравилите Бога, залинели и развратени хора. Те ще бъдат като агнета на заколение. Вижте какво стана в някои арабски държави – разрушени квартали, хиляди избити и ранени беззащитни хора. Това предстои и на нас!

Не забравяйте какво е казано в техните протоколи още преди 120 години:”Нашият цар, е длъжен издъно да раздруса старите общества и да ги пресъздаде без да се бои, че за това може да се наложи да ги залее със собствената им кръв...”

Б) Сега към основният въпрос.

И така, как можем да се спасим от идващото зло?

Как ще успеем да провалим плана на сатана и неговите слуги, що се отнася до нас Българите и до нашето поколение?

Ще цитираме гореспоменатия доклад от първия световен ционистки конгрес за да разберете от какво те се страхуват най - много:

“ЮДЕЙСКИЯТ КАПИТАЛ ТРЯБВА ДА УНИЩОЖАВА ЗЕМЕВЛАДЕНИЕТО.

Земевладелска класа за нас е вредна, защото може да бъде самостоятелна в придобиване средства за живот. За това е необходимо на всяка цена да я обезземлим.” Край на цитата.

Съдбата на всеки един човек зависи от неговата лична воля.

Ние трябва да спрем да се оплакваме и да очакваме някой друг да ни определя живота. Ние сами със собствените си труд и мисъл трябва да създадем живота за който мечтаем. ВСЕКИ ЕДИН ОТ НАС.

По-горе описахме ясно кои са главните лостове на тяхната власт и какви са техните крайни цели.

За да им попречим ние трябва да излезем от икономическата и духовна матрица в която са ни поставили и да поемем съдбата си в свои ръце.

Според нас стъпките към свободата са следните:

- Първо, всеки човек със свободна воля трябва да излезе надалече от градовете и да започне да си произвежда сам храната, да има независим източник на питейна вода, независима енергия и средства за оползотворяването й.

Оставиш ли децата си да се хранят с отровната им храна, да пият замърсената им вода, да дишат изгорелите газове, да се учат в дебилизиращото им, просташко, наркоманско, атеистично училище, ти извършваш престъпление към собственото си поколение. Ти обричаш детето си на духовна смърт, болести и разврат.

- Второ, човек не трябва да ползва никакви средства за които се плаща и с които да го следят, контролират и манипулират - никакви телефони, компютри, интернет, телевизори, радио и т.н.

- Трето, той трябва да спре да работи за глобалните господари

- Четвърто и много важно, трябва да спре да им плаща.

- Пето, да се излезе от монетарната им схема. Пълна независимост от парите им.

- Шесто – основно, да не се притежават никакви средства за идентификация (чрез които вече се и следи).

- Седмо - да не знаят къде си

- Осмо – да започне да привлича приятели

- Девето – основно - да създаде с приятели и семейството социална християнска община с църква и духовник, ако има такъв. Така са правили първите християни и са успели.

- **Да направят кооператив**, всеки да вложи средствата си и да полага специализиран труд (Един извършва точно определена дейност за общото благо. Принципа на поточната линия – по-лесно и продуктивно)

- Да се извърши подбор на семена и животни. Да се отглежда чиста, екологична продукция. Водата да се изследва и да се пречиства с естествени методи.

...

- Да се създаде училище с детска градина и библиотека

- **Децата да се възпитават в православната вяра, в патриотизъм, в трудолюбие, честност, уважение към родителите, съселяните и всички православни Българи. В училището да се наблегне на физическа и бойна подготовка, на народни танци, да се преподава синтезиран и подходящо поднесен материал, който да не затормозява децата. Да се изучава вероучение, Православна етика и обноски в обществото.**

- Всички да спазват строго православния канон – ходене

на църква всеки ден, знаене на основните молитви, на символ верую, спазване на постите, познаване на тайнствата, изповед, причестяване, държане в храма, в семейството и в обществото.

...

- Неделя да не се работи. Литургия и след нея братска трапеза.

- Да се забрани консумацията и производството на твърд алкохол. Само вино и то в не големи количества. Никакво тютюнопушене. Един от основните проблеми на нацията в момента са масовите леки и тежки форми на алкохолизъм и наркомания.

- Да се изгради читалище в което да се съхраняват съкровищата на народната ни памет - Православната литература, книги описващи истинската Българска история, фолклор, книги за земеделие, животновъдство, занаяти, билколечение и природолечение, пчеларство, лозарство. Специализирана литература която ще е полезна, като медицина, първа помощ, строителство, леярство, военна тактика, оцеляване и т.н. Учебници по всички дисциплини за всички класове, от които да се синтезира най–важното и подходящо за обучение на децата. Никакви еврейски автори, никаква порнография или еротика, никаква разлагаща или отклоняваща от Православието литература. Строга цензура.

...

- **АКО ИСКАМЕ ДА УСПЕЕМ ТРЯБВА ДА ПОМНИМ ЕДНО МНОГО ВАЖНО НЕЩО: ВСЕКИ ЕДИН ОТ НАС ТРЯБВА ДА ПРИЕМА ДРУГИТЕ БЪЛГАРИ КАТО БРАТЯ И СЕСТРИ. ДА НЕ ИМ СЕ ГНЕВИ, ДА ПРОЩАВА, ДА БЪДЕ ДОБЪР С ТЯХ, ДА ИМ ПОМАГА ВЪВ ВСИЧКО. ДА СЕ ОТНАСЯ КЪМ ВСЯКО БЪЛГАРЧЕ, КАТО КЪМ СВОЕ**

СОБСТВЕНО ДЕТЕ. ТОВА МОЖЕ ДА СТАНЕ САМО В ЕДНО МОРАЛНО ПРАВОСЛАВНО ОБЩЕСТВО. ТРЯБВА ДА ПРЕСТАНЕМ ДА БЪДЕМ СЕРВИЛНИ КЪМ ДРУГИТЕ НАЦИИ И ДА ГИ ВЕЛИЧАЕМ. НИЕ СЪЧЕТАВАМЕ В СЕБЕ СИ ТРУДОЛЮБИЕ, ИЗОБРЕТАТЕЛНОСТ, ДИСЦИПЛИНА, БОЕН ДУХ, БОГАТА ДУШЕВНОСТ, ИЗКЛЮЧИТЕЛНА ГРИЖА ЗА ДЕЦАТА, ИНДИВИДУАЛНОСТ И ЕМОЦИОНАЛНОСТ, ТЪРГОВСКИ НЮХ, ПРЕДПРИЕМЧИВОСТ И ПРЕСМЕТЛИВОСТ.

ТОВА Е ОСНОВАТА НА БЪЛГАРЩИНАТА!

И така, целта на създаването на гореспоменатите независими християнски общини е да се изгради отделено, стабилно, здраво, Православно и родолюбиво общество в противовес на морално деградиралите, дебилни новоезичници, материалисти “от ерата на водолея”, с атрофирали от изкуствената храна, наркотиците и пиенето сърца и мозъци, продукт на жидовските пропаганда, обучение и разделящите хората интернационални субкултури – музикални, философски, политически, спортни, религиозни, футболни, бандитски и какви ли не още.

Подготовката за преминаване към спасителен начин на живот, според нас трябва да започне от сдружаване на хора, които споделят нашите идеи.

Една от основните дейности с които се занимаваме наподобява гимнастическите дружества от края на XIX в., благодарение на които се е извършил един от най – чистите и смели патриотични актове в нашата история – Съединението. Тогава Българите се противопоставят, побеждават и променят политиката на всички “Велики сили” и на своите съседи. Това трябва да направим и сега, за да се спасим!

В тях административната власт, стопанството, образованието

и възпитанието на децата ще са в наши ръце.

Там ще започне да се изгражда истинско Българско Православно Опълчение – началото на независимата нова армия, полиция и разузнаване.

...

Пътищата за икономическо, социално, военно възстановяване.

А) "Православни будители" се бори за Православна еднолична монархия с миропомазан от истински духовник цар...

..... (В този раздел следва секретна част от програмата) .....

ВСИЧКО, КОЕТО РАЗДЕЛЯ БЪЛГАРИТЕ И ТРОВИ ДУШИТЕ И ТЕЛАТА ИМ ЩЕ БЪДЕ ИЗКОРЕНЕНО.

За финал можем да ви кажем нещо много важно и полезно. Промяната за която така жадуваме, излизането от МАТРИЦАТА НА ИУДА, защитата на нашите души и тела ние можем да започнем още сега.

ПЪРВО: - СПРЕТЕ ВСЯКАКВИ БЕЗСМИСЛЕНИ НАЧИНАНИЯ В СВОЯ ЖИВОТ.

Спрете нередовния живот, баровете, дискотеките, пиенето и пушенето, дрогирането. Спрете участия в престъпни начинания и всякакви безсмислени субкултури – рокерски, скинарски, пънкарски, чалгарски, агитки и т.н. Спрете да седите с часове пред компютъра и телевизора, да ядете хамбургери, баници, пици, чипсове и други отровни помии, прекратете наливането с кафета, бира, газирани и други пълни

с консерванти напитки. По възможност не ползвайте лекарства, антибиотици и т.н. Спрете насилието, грубостите и простащината в себе си. Спрете да гледате порно и да онанирате. Спрете с непрекъсната смяна на партньори, това често води до болести, стерилитет, все по – задълбочаващите се извращения в собствените ви мозъци и отдалечаване от семейните ценности.

ВТОРО: - ЗАПОЧНЕТЕ ДА СЕ САМОУВАЖАВАТЕ

Лягайте и ставайте рано. Започнете да бягате, да плувате и да тренирате някакъв спорт. Поддържайте добра хигиена, като използвате не купена и химическа козметика, а домашни сапуни. Направете си питателно, полезно и биологично меню. Яжте много зеленчуци, плодове и орехи. Яденето ви да е по възможност от домашно произведени продукти. Започнете да си изтисквате сокове. Пийте редовно билкови, зелени и черни чайове, купени насипно, не в пакетчета. Купувайте истински захаросан мед. При болест, грип, простуда пробвайте билколечение, прополис, чесън, чай, лимони и т.н. Когато се веселите пийте домашно вино в малки количества и не преяждайте. Яжте поне два часа преди лягане. Четете православни книги. Усъвършенствайте знанията, етиката и културата си. Съсредоточете се в изучаването на занаят или образование, които ще са ви интересни и най – вече ще ви осигурят добър доход. Търсете приятели на основата на обща вяра, общи идеали и виждания, а не на основа животински страсти, нагони и тарикатлъци. Уважавайте родителите си. Дръжте се възпитано. Вярвайте истински и живейте според Православния морал за да ви закриля Бог и вашия ангел хранител. Помагайте на сираци, стари хора, бедни и други нуждаещи се. Възпитавайте поколението си в същите устои и принципи. Събирайте се с миряните от църквата и с други православни патриоти.

Създавайте свои семейства и независими християнски общини. Може да влагате и свои правила, въпроса е да се следва основната верска, историческа и политическа идеология. Стремете се към пълно отделяне от духовната и икономическа матрица. **Спасете себе си и децата си.**

Всичко зависи от всеки един от нас, не от някой подставен политик, от системата или от някаква човешка власт.

БОГ ДА ВИ ПАЗИ.

Господи Иисусе Христе, Сине Божи помилуй нас грешните.

Молим те Иисусе прости на нашия грешен и окаян народ. Пази ни Боже в идващите тежки времена.

Молим свети Иоан Рилски, свети Климент Охридски и всички знайни и незнайни Български светии да молят Бога за нас грешните и да ни закрилят.

Слава на Бога.

Благодарим ти Отче наш.

С НАМИ БОГ.

Послепис.

Основно за всеки Православен християнин е да знае десетте Божи заповеди и техните нарушения.

1. “Аз съм Господ, Бог твой: да нямаш други Богове освен Мене”

Нарушения: идолопоклонство, ерес, суеверие, маловерие, литургийно общение с иноверци и сектанти; ходене при гадатели и врачки, спиритизъм, окултизъм, некромания, хиромантия и всякакъв вид “гледане” на карти и кафе.

2. “Не си прави кумир и никакво изображение на онова, що е горе на небето, що е долу на земята, що е във водата, под земята; не им се кланяй и не им служи”

Нарушения: сребролюбие, амулети, леене на куршум и всичко отдалечаващо от Бога.

(Господ не забранява правенето на религиозни изображения, а само създаването на кумири и идоли отклоняващи човека от Бога /Изх. 25:18; Лев. 24: 2-4/. Иконите на Господ, Св. Богородица и Божиите светии действат благотворно върху душата на вярващия, за разлика от идолите и кумирите, които го отдалечават)

3. “Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог”

Нарушения: необмислено произнасяне на Името Господне, проклятия, ропот против Бога, празни разговори в храма.

4. “Помни съботния ден, за да го светиш: шест дена работи и върши в тях всичките си работи; и седмия ден е събота на Господа, твоя Бог.”

Вехтозаветната събота е еврейския седмичен благодарствен ден, изиграл ролята си след отпадането на евреите като Богоизбран народ /Ис.1:13/.

След кръстната смърт на Господ Иисус Христос и Славното Му Възкресение в неделя тя става празничния седмичен ден на народа с който Бога сключва новия си завет – Православните християни.

5. “Почитай баща си и майка си, за да ти бъде добре и за да живееш дълго на земята”

Нарушения: непочитане авторитета на родителите, презрение, срамуване или отказване от тях, изоставянето им ако са изпаднали в затруднение, вражда и омраза за

наследство.

6. “Не убивай”

Нарушения: УБИЙСТВО НА ЧОВЕК ИЛИ АБОРТ включително и тези, които подбуждат или извършват или са съучастници или съгласни с това дело. Към аборта спадат използването на: контрацептиви, противозачатъчни хапчета, гинекологична спирала и други интервенции срещу заченатото дете. Евтаназия, омраза, злобни думи, обиди, тормоз, ирония, психически тормоз, домашно насилие, терор или насилие между хората довеждащо ги до страдания, душевно разстройство или смърт.

Самоубийството лишава от покаяние и води до непоносими страдания във вечността.

7. “Не прелюбодействай”

Нарушения: акт на блудство, прелюбодейство, похот на мъж с мъж и жена с жена, блудство с животни, оргия, гледане на порнография, четене на еротични книги и списания, съжителство без тайнство Венчание.

8. “Не кради”

Нарушения: кражба, измама, мързел.

9. “Не лъжесвидетелствай против ближния си”

Нарушения: лъжа, лъжесвидетелство, доносничество и интриги.

10. “Не пожелавай дома на ближния си; не пожелавай жената на ближния си; нито нивата му; нито роба му, ни робинята му, ни вола му, ни осела му, нито някакъв добитък – нищо, което е на ближния ти”

Нарушения: съблазън към прелюбодейство на семейни,

пожелаване на чужда собственост.

Православният трябва да знае наизуст Символ верую, защото там се описва неговата вяра и надежда. Символът на вярата се казва и с другите миряни по време на неделна литургия.

Символ веры:

Ве́рую во еди́наго Бо́га Отца́, Вседержи́теля, Творца́ не́бу и земли́, ви́димым же всем и неви́димым. И во еди́наго Го́спода Иису́са Христа́, Сы́на Бо́жия, Единоро́днаго, И́же от Отца́ рожде́ннаго пре́жде всех век; Све́та от Све́та, Бо́га и́стинна от Бо́га и́стинна, рожде́нна, несотворе́нна, единосу́щна Отцу́, И́мже вся бы́ша. Нас ра́ди челове́к и на́шего ра́ди спасе́ния сше́дшаго с небе́с и воплоти́вшагося от Ду́ха Свя́та и Мари́и Де́вы и вочелове́чшася. Распя́таго же за ны при Понти́йстем Пила́те, и страда́вша, и погребе́нна. И воскре́сшаго в тре́тий день по Писа́нием. И возше́дшаго на небеса́, и седя́ща одесну́ю Отца́. И па́ки гряду́щаго со сла́вою суди́ти живы́м и ме́ртвым, Его́же Ца́рствию не бу́дет конца́. И в Ду́ха Свята́го, Го́спода, Животворя́щаго, И́же от Отца́ исходя́щаго, И́же со Отце́м и Сы́ном спокланя́ема и сла́вима, глаго́лавшаго проро́ки. Во еди́ну Святу́ю, Собо́рную и Апо́стольскую Це́рковь. Испове́дую еди́но креще́ние во оставле́ние грехо́в. Ча́ю воскресе́ния ме́ртвых, и жи́зни бу́дущаго ве́ка. Ами́нь.

(1. Вярвам в един Бог Отец, Вседържител, Творец на небето и земята, на всичко видимо и невидимо.

2. И в един Господ Иисус Христос, Сина Божий, Единородния, Който е роден от Отца преди всички векове: Светлина от Светлина, Бог истинен от Бог истинен, роден, несътворен, единосъщен с Отца, чрез Когото всичко е станало.

3. Който заради нас, човеците, и заради нашето спасение слезе от небесата и се въплъти от Духа Светаго и Дева Мария и стана човек.

4. И бе разпнат за нас при Понтия Пилата, и страда, и бе погребан.

5. И възкръсна в третия ден, според Писанията.

6. И възлезе на небесата и седи отдясно на Отца.

7. И пак ще дойде със слава да съди живи и мъртви и царството Му не ще има край.

8. И в Духа Светаго, Господа, Животоворящия, Който от Отца изхожда, Комуто се покланяме и Когото славим наравно с Отца и Сина, и Който е говорил чрез пророците.

9. И в едната, света, съборна и апостолска Църква.

10. Изповядвам едно кръщение за опрощаване на греховете.

11. Очаквам възкресение на мъртвите.

12. И живот в бъдещия век! Амин.)

Но Православният не само трябва да знае Символа на вярата, той трябва да вникне в истините на своята вяра. За това той трябва да опознава Светото Писание – Библията и Свещеното Предание, което включва творенията на светите църковни отци и учители.

....

{{_LINK1_}}

Вижте подобни статия: Християнството на българите и техните владетели

: ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Източници:

(en) Report „Beslan: The Truth of the Hostages“ published – special opinion of Parliamentary Commission member

Oleg Shchedrov, Russia governor say Beslan investigation flawed, Reuters, 1er septembre 2006

„Россия с ножом в спине. Еврейский фашизм и геноцид русского народа“ Душенов, Константин Юрьевич

August Beck: Ernst II. Ludwig, Herzog von Sachsen-Gotha und Altenburg

Christoph Köhler, Andreas Klinger, Werner Greiling: Ernst II. von Sachsen-Gotha-Altenburg. Böhlau, Köln u. a. 2005

Stauffer, Vernon (1918): „New England and the Bavarian Illuminati“, Ню Йорк, стр.133 – 134

McKeown, Trevor W. (16 февруари 2009): „A Bavarian Illuminati Primer“

Neckel G., Walhall. Studien uber germanisches Jenseitsglauben, Dortmund, 1913; Strom F., Diser, nornor, valkyjor. Fruktbarhetskult och sakralt Kungadome i Norgen, Stockh., 1954 (Kunglige vitterhets historie och antikvitets akademiens handlingar, filologisk-filosofiska serien, [N] 1).

Еврипид, Трагедии, изд. Ерго, 2012, прев. Доротея Табакова

„Енциклопедия Британика“ – „The origin of the Cimmerians is

obscure. Linguistically they are usually regarded as Thracian...“

Жития на светците от св. Димитрий Ростовски

„МАЛКО ИЗВЕСТНИ ФАКТИ ОТ ИСТОРИЯТА НА ДРЕВНИТЕ БЪЛГАРИ“ Проф. д-р Георги Бакалов, зам.-ректор на СУ Св. Кл. Охридски

"Летописец русских царей" – Оболенский М. А. Супрасльская рукопись, содержащая Новгородскую и Киевскую сокращенные летописи. М., 1836, с. 161 – 172; Летописец Переяславля Суздальского / Изд. М. А. Оболенским. – ВОИДР, 1851, кн. 9, отд. II (отд. издание: Летописец Переяславля Суздальского, составленный в начале XIII в. (между 1214 – 1219 гг.) / Изд. М. Оболенским. М., 1851; Русские летописи: I. Летописец патриарха Никифора. II. Летописец Переяславля Суздальского. III. Хроника русская (Летописец вкратце) проф. И. Даниловича / По ркп., принадл. Н. П. Никифорову, с предисл. Сергея Белокурова. – ЧОИДР, 1898, кн. 4, с. V—IX, 7 – 17.

„Енциклопедия Британика“ – „The origin of the Cimmerians is obscure. Linguistically they are usually regarded as Thracian...“

„Суда“ (на гръцки: Σοῦδα) - византийска гръцка историческа енциклопедия на древния средиземноморски свят от 10 век.

Христоматия по история на България том 1

„Сходни думи и старинни термини в български и хинди - произход и значение“ Я.Й.Шопов, Т. Ялъмов, С. Шопова, Л.Т. Цанков 20 Years Indology in Sofia University (Proceedings of the International Conference held at 29 June- 2 July 2004 in Sofia), University Press St. Klement Ohridsky, Sofia, 2009, pp.311- 324

Втора академична интердисциплинарна конференция “Корени на българската цивилизация” проведена в периода 19

– 20 май 2005 г., в Икономическия институт на БАН в София

"Илиада", Омир

„Манасиева хроника“, Константин Манасий

Herodotus, Histories, transl. G.Rawlingson, ed. T.Griffith, Wordsworth Classics of World Literature, Herofordshire, 1996

Strabo, Geography, transl. H.L. Jones, ed. J.Henderson, Books 10-12, THE LOEB CLASSICAL LIBRARY, Harward University Press, London, 2000

Strabo, Geography, transl. H.L. Jones, ed. G.P. Goold, Books 3-5, THE LOEB CLASSICAL LIBRARY, Harward University Press, London, 1999

Страбон “География” фрагмент 47-48

Веселин Бешевлиев “Проучвания върху личните имена у траките”, стр.62

Pliny, Natural History, Books 3-7, transl. H.Rackham, THE LOEB CLASSICAL LIBRARY, Harward University Press, London, 1999

Strabo, Geography, transl. H.L. Jones, ed. G.P. Goold, Books 1-2, THE LOEB CLASSICAL LIBRARY, Harward University Press, London, 1997;

Thucidydes, The Peloponesian War, transl. R. Warner, Penguin Books Ltd, Harmondsworth, 1972. II.96

В. Георгиев, Езикът на траките, 1977, стр.71

"По следите на първите гърци" на проф. Ян Бест и Сибила фон Реден

"Geschichte der Bulgaren", Steiwetz, Berlin, 1917 - Gantscho Tzenoff

Критично изследване за историята на древните скити, траки и македонци, с 2 карти, Лайпциг, книжарница Дикше, 1915, стр. 50-51

Йордан Иванов, Български старини из Македония. София 1908, стр. 53-54.

Й.Йорданов, Антропология на древните българи, масовия кръгов гроб край Девня

The Odyssey by Homer, transl. S.Butler

Д.Попов, Гръцките интелектуалци и тракийския свят, Лик, София, 2010 с.236

с. 234

Превод С. Дестунис „Сказания Приска Панийского” Ученые записки второго отделения императорской академии наук. Книга VIII Выпуск 1. СПб 1861 г.

Добрев, Петър, Златният Фонд на българската древност

Петър Добрев - “Необясненото и необяснимото в ранната българска история”

Интервю на проф.Божидар Димитров от 03.07.2011г. пред в-к "24 часа"

Проф. Петко Димитров "Черно море - Потопът и древните митове"

„Латински извори за българската история”, с. 390 – 400

„ГРЕКО-БОЛГАРСКІЙ ЦЕРКОВНЫЙ ВОПРОСЪ“ ИСТОРИЧЕСКОЕ ИЗСЛѢДОВАНІЕ В. ТЕПЛОВА. С. Петербург 1889 г.

ДѢ□НІ□ на СВЯТЫЙТЪ ВЕЛИКЫЙ СОБОРЪ совокупившыйся

въ Константинополѣ ВЪ ПАТРІАРШЕСКЫЙТЪ ХРАМЪ СВЯТАГО СЛАВНАГО ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ГЕ□РГІА ПОБѢДОНОСЦА ЗА ЦЕРКОВНЫЙТЪ БЪЛГАРСКЫЙ ВОПРОСЪ Въ лѣто спасително 1872

Прѣзъ мѣсяцъ Августа и Септебріа. Тѵпографія Ѳаддея Дивитчіана. ЦАРИГРАДЪ

„Свята и чиста република". Писма и документи, съставители Ив. Унджиев, Н. Кондарев, 1971 г., Наука и Изкуство, сс. 120-126. (Виж също на с. 127 писмото до Д. Хр. Попов от 27 август 1871 г.)

„Молитва за блудните синове на България" Д. Димитров

Ив. Унджиев. „Васил Левски. Биография", Изд. „Наука и изкуство", 1980 г., с. 138 (виж също сс. 136 и 137).

Дописка до в. „Свобода", публикувана на 13 февр. 1871 г.; цит. по „Свята и чиста република", Писма и документи, съставители Ив. Унджиев, Н. Кондарев, 1971 г., „Наука и изкуство", стр. 35.

Захари Стоянов, Съчинения, Том втори, Биографии. Четите в България, Васил Левски (дяконът), Черти от живота му, сс. 58 и 61.

„Интимните причини за погромите на България" писана по мемоари на ген. Сава Савов (съхраняват се в Централния държавен архив в личния фонд на Димо Казасов (№ 780 к)).

Георги Марков. "Покушения, насилие и политика в България 1878 – 1947". София, Военно издателство, 2003. с. 292 – 295.

Георги Войнов „Геноцидът и Холокостът над българите" ст. 272.

kremlin.ru

вестник „Стандарт“ 26.03.2018 г.

vesti.bg 12 август 2010

dnes.bg

"Литературен свят "

Automatic Identification and Data Collection (AIDC)

How RFID Works

Списание „Икономист“ – **Електромагнитното стимулиране на мозъка подобрява паметта**

„The Conscious Universe“ Dean Radin

The Global Consciousness Project - Проект "Глобално съзнание"

(*Православни будители предупреждават, че някои от източниците съдържат, в някои пасажи от написаното, също подвеждаща и икуменическа агитация* ***и водят към „алтернатива“, която е контролирана от същите богоборци иудеи. Достатъчно е да си спомним написаното в техните протоколи: „теза-антитеза-синтеза“*****)**

---

buditeli.info © 2017